

VÝBĚR
Z
'ABDU'L-BAHÁOVÝCH
SPISŮ

Z anglického originálu *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, publikovaného na <https://www.bahai.org/library/authoritative-texts/abdul-baha/selections-writings-abdul-baha/>

přeložila Simona Sherwood

© Národní duchovní rada Bahá'í České republiky, 2022

[Neautorizovaný překlad]

Ó NÁRODY světa! Vyšlo Slunce pravdy, aby ozářilo celou zem a duchovností oživilo společenství člověka. Chvályhodné jsou jeho ovoce a účinky, hojné jsou svaté důkazy, jež pochází z této milosti. Toto je ryzí milosrdenství a nejčistší štědrost; světlo pro svět a všechny jeho národy; soulad a přátelství a láska a pospolitost; vskutku je to soucit a jednota a konec cizoty; je to být se všemi na zemi jako jeden, v plné důstojnosti a svobodě.

Požehnaná krása praví: „Jste ovocem jednoho stromu, listy jedné větve.“ On takto přirovnal tento svět bytí k jedinému stromu a všechny národy světa k jeho listům a květům a plodům. Větev potřebuje rozkvést a list a plod vzkvétat a na vzájemném propojení všech částí tohoto stromu světa závisí, jak se bude listu a květu dařit a jak sladké bude ovoce.

Z toho důvodu si musí všechny lidské bytosti navzájem intenzivně pomáhat a ucházet se o věčný život. Z toho důvodu se musí milovníci Boha v tomto nahodilém světě stát milosrdenstvím a požehnáním, které bylo sesláno oním dobrotivým Králem viděné i neviděné říše. Nechtě očistí svůj zrak a zří celé lidstvo jako listy a květy a plody stromu bytí. Nechtě se neustále zabývají tím, že konají dobrotivou věc pro jednoho ze svých bližních, věnují někomu lásku, pozornost, ohleduplnou pomoc. Nechtě na nikoho nepohlížejí jako na svého nepřítel ani jako na někoho, kdo jim přeje něco zlého, nýbrž ať celé lidstvo pokládají za své přátele; považující cizince za důvěrného druha, neznámého člověka za společníka, nepodléhající předsudkům, nečinící žádných rozdílů.

V tomto dni je na Prahu Pána upřednostňován ten, kdo nechává kolovat kalich věrnosti; kdo dokonce i svým nepřátelům dává klenot štědrosti a dokonce i svému padlému utiskovateli podá pomocnou ruku; on je tím, kdo bude dokonce i nejlítějším ze svých soků milujícím přítelem. Toto jsou učení Požehnané krásy, toto jsou rady Největšího jména.

Ó vy, drazí přátelé! Svět je ve válce a lidské plémě zažívá mučivou úzkost a smrtelné boje. Vládu převzala temná noc nenávisti a zastřela světlo dobré víry. Národy a pokolení země zaostřily své drápy a vrhají se jeden na druhého. Jsou ničeny samé základy lidského rodu. Tisíce domácností bloudí, oloupeny o své domovy, a každým rokem se na zaprášených bitevních polích tisíce a tisíce lidských bytostí topí ve vlastní krvi. Stany života a radosti jsou strženy. Generálové vykonávají svůj generálský úřad, chvástají se krví, kterou prolili, soutěžící navzájem v podněcování k násilí. „Tímto mečem,“ říká jeden z nich, „jsem stál jeden lid!“ A jiný praví: „Srazil jsem jeden národ k zemi!“ A ještě další: „Svrhl jsem jednu vládu!“ Takovými věcmi se lidé pyšní, takovými se chlubí! Láska a spravedlivost, ty jsou všude haněny, a souladem a oddaností pravdě, těmi se pohrdá.

Víra Požehnané krásy povolává lidstvo do bezpečí a lásky, k přátelství a míru; svůj svatostánek vztyčila na výšinách země a svou výzvu směřovala všem národům. Pročež, ó vy, již jste milovníky Boha, poznejte hodnotu této drahocenné Víry, podrobte se jejím učení, kráčejte touto trasou, která je načrtnuta rovně, a ukazujte lidem tuto cestu. Pozvedněte svůj hlas a pějte píseň Království. Tato nařízení a rady milujícího Pána šířte do široka do daleka, ať se tento svět změní v jiný svět a tato temná země je zalita světlem a mrtvé tělo člověčenstva povstane a žije; ať každá duše skrze svatý dech Boha požádá o nesmrtelnost.

Záhy budou vaše rychle ubíhající dny minulostí a sláva a bohatství, potěchy, radosti poskytované touto haldou smetí, světem, zmizí beze stopy. Přivolejte tedy lidi k Bohu a vyzvěte lidstvo, aby následovalo příkladu Shromáždění na výsostech. Buďte milujícími otci pro sirotky a útočištěm pro bezradné a pokladnicí pro chudé a lékem pro choré. Buďte pomocníky každé oběti útisku, ochránci znevýhodněných. Vždy přemýšlejte o tom, jak pro každého člena lidského rodu vykonat nějakou úsluhu. Nedbejte na odpor a odmítnutí, na pohrdání, nepřátelství, nespravedlnost: jednejte způsobem opačným. Buďte upřímně laskaví, nejenom zdáním. Nechtě každý z milovaných Boha svou pozornost soustředí na toto: aby byl člověku Pánovým milosrdenstvím; aby byl Pánovou milostí. Nechtě udělá pro každého, jehož cestu zkříží, něco dobrého a je mu prospěšný. Nechtě zlepšit charakter každého a všech a přeorientuje mysl lidí. Tímto způsobem se světlo božského vedení rozzáří a Boží požehnání budou ochraňovat celé člověčenstvo: neboť láska je světlo, lhostejno v jakém příbytku přebývá; a nenávist je temnotou, lhostejno kde si hnízdo postaví. Ó přátelé Boha! Ať může být skryté Tajemství odkryto a tajná podstata všech věcí odhalena, usilujte, abyste onu temnotu zahnali na věky věků.

Ó MŮJ Pane! K Tobě jsem se v hlubinách této temné noci přiblížil, jazykem srdce svého se Ti svěřuji, radostí se třesu ze sladkých vůní, jež vanou z Tvé říše, říše Přeslavného, a k Tobě volám, řka:

Ó můj Pane, nenacházím žádných slov, kterými bych Tě mohl velebit; nevidím žádný způsob, jak by se pták mé mysli mohl vznést směrem k Tvému Království svatosti; neboť Tys v samé Svě podstatě nad těmito poctami posvěcen a samou Svou existencí jsi mimo dosah veškeré chvály, kterou ti vzdávají lidé, jež jsi stvořil. V posvěcenosti Svého vlastního bytí jsi vždy byl povznesen nad chápání učených mezi Společností na výsostech a navždy zůstaneš zahalen uvnitř svatosti Svě vlastní skutečnosti, přičemž vědění oněch obyvatel Tvého vznešeného Království, již velebí Tvé Jméno, k Tobě nedosahuje.

Ó Bože, můj Bože! Jak Tě mohu velebit či popsat, když jsi tak nepřístupný; nesmírně vysoko a posvěcen nad veškerý popis a chválu.

Ó Bože, můj Bože! Smiluj se nad mým bezmocným stavem, nad mou chudobou, bídou a ponížením! Dej mi napít z po okraj plného kalichu Svě milosti a odpuštění, probuď mě sladkou vůní Svě lásky, oblaž mé nitro světlem Svého vědění, očisti mou duši mystérii Svě jednosti, pozvedni mě k životu mírným vánkem, jenž vane ze zahrad Tvého milosrdenství – dokud se neodloučím ode všeho krom Tebe a nepodřím se lemu Tvého roucha majestátnosti a neodevzdám zapomnění vše, co není Tebou, a nebudu doprovázen sladkými dechy, jež se v těchto Tvých dnech linou, a na Tvém Prahu svatosti nedosáhnu věrnosti a nepovstanu, abych sloužil Tvě Věci, a před Tvými milovanými nebudu pokorným a v přítomnosti Tvých oblíbených nebudu než naprostou nicotou.

Vpravdě, Tys Pomocník, Podporovatel, Vznešený, Nejštědřejší.

Ó Bože, můj Bože! Naléhavě Tě prosím při rozbřesku světla Tvě krásy, které osvítilo celou zem, a při letmém pohledu Tvého božského slitovného oka, které posuzuje všechny věci, a při dmoucím se moři Tvých darů, ve kterém jsou všechny věci ponořeny, a při proudících oblacích štědrosti, ze kterých se na podstatu všech stvořených věcí snášejí dárky, a při nádheře Tvého milosrdenství, které existovalo ještě před existencí samotného světa – pomoz Svým vyvoleným, aby byli věrní, a napomáhej Svým milovaným, aby sloužili na Tvém vznešeném Prahu, a dej, ať pomocí bataliónu Tvě moci, která si podmaňuje všechny věci, dosáhnou vítězství, a posil je úžasně bojující armádou bojovníků ze Shromáždění na výsostech.

Ó můj Pane! Jsou to slabé duše, stojíce u Tvých dveří; jsou to chudásové na Tvém dvoře, zoufale potřebující Tvou milost, v nouzi krajní vyžadující tvou pomoc, obračejíce své tváře ke království Tvě jednosti, toužíce po štědrosti Tvých darů. Ó můj Pane! Zaplav jejich mysli Svým svatým světlem; očisti jejich srdce milostí Svě pomoci; oblaž jejich nitro vůní radostí, jež vanou z Tvě nebeské Společnosti; rozjasni jejich oči tím, že popatří na znamení a známky Tvě moci; dej, ať jsou praporem čistoty, korouhví bohabojnosti, vlající na vrcholcích země vysoko nad všemi tvory; dej, ať jejich slova pohnou i srdci, která jsou zatvrzelá jako skála. Necht' povstanou, aby Ti sloužili a sebe zasvětili Království Tvě božskosti, necht' své tváře nasměrují směrem k říši Tvě Sobě-dostatečnosti a do široka do daleka rozptylují Tvá znamení a jsou osvíceni proudem Tvého světla a odhalují Tvá skrytá tajemství. Necht' vedou Tvě služebníky do mírně tekoucích vod a ke zřídlu Tvého milosrdenství, které pramení a tryská v samotném srdci Nebe Tvě jednosti. Necht' na Arše spásy napnou plachtu odpoutání a plují přes moře Tvého vědění; necht' do šíře roztáhnou perutě jednoty a s jejich pomocí vzlétnou do Království Tvě jednosti, aby se stali služebníky, jimž zatleská Nejvyšší shromáždění, jimž budou vzdávat chválu obyvatelé Tvě přeslavné říše; necht' uslyší zvěstovatele neviditelného světa, jak budou provolávat Největší a nejradostnější zvěsti; necht' ve své touze s Tebou se sejít Tě vzývají a k Tobě se modlí, při úsvitu světla pronášejíce úžasně modlitby – ó můj Pane, Kdož uspořádáváš všechny věci –, v době ranní prolévající slzy a toužící vejít do stínu Tvého milosrdenství, jež nikdy nekončí.

Za všech okolností jim pomáhej, ó můj Pane, vždy je podporuj Svými anděly svatosti, jimi, kdož jsou Tvými neviditelnými zástupy, Tvými nebeskými batalióny, jež způsobí porážku nakupených armád tohoto dolejšího světa.

Vpravdě, Tys Mocný, Vlivný, Silný, Vše zahrnující, Ten, Jenž má vládu nad vším, co je.

Ó svatý Pane! Ó Pane milující laskavosti! Bloudíme po Tvém obydlí, toužíce spatřit Tvou krásu a milující veškeré Tvé způsoby. Jsme nešťastní, nehodní a málo významní. Jsme chudšasové, prokaž nám milosrdenství, dej nám štědré dary; nedívej se na naše nedostatky, skryj naše nekonečné hříchy. Ať jsme cokoli, stále jsme Tvoji, a to, co mluvíme a slyšíme, je chvála Tebe, a právě Tvoji tvář hledáme a po Tvé stezce kráčíme. Tys Pán milující laskavosti, my jsme hříšníci a zbloudilí z cesty a dalecí od domova. Pročež, ó Oblaku milosrdenství, poskytni nám několik kapek deště. Ó Kvetoucí záhone milosti, sešli nám libovonný vánek. Ó Moři veškerých darů, pošli naším směrem velkou vlnu. Ó Slunce štědrosti, sešli dolů paprsek světla. Slituj se nad námi, buď k nám milostiv. Při Tvé kráse, přicházíme nezaopatřeni, pouze s našimi hříchy, bez dobrých skutků, o kterých bychom mohli vyprávět, pouze s nadějemi. Pokud nás Tvůj skrývající závoj nezakryje a Tvá ochrana nás nezaštítí a nebude nás opatrovat, jakou moc tyto bezradné duše mají, aby povstaly a Tobě sloužily, z jakého těsta jsou tito bídníci uhněteni, aby, aby se blýskli něčím chrabrým? Ty, Jenž jsi Mohoucí, Nadevše mocný, pomáhej nám, prokazuj nám přízeň; jsme zchřadlí, oživ nás sprškami ze Svých oblak milosti; jsme nehodní, osviť nás zářnými paprsky Denice Své jednosti. Hoď tyto žíznivé ryby do oceánu Svého milosrdenství, veď tuto ztracenou karavanu do úkrytu Své jednosti. Ty, kdož daleko z cesty zbloudili, veď ke zřídlu vedení a těm, kteří stezku minuli, poskytni útočiště v prostorách Své moci. Zvedni k těmto vyprahlým rtům hojně a mírně tekoucí vodstva nebes, pozdvihni tyto mrtvé k věčnému životu. Uděl slepým oči, které uvidí. Dej, ať hluchí uslyší, ať němí promluví. Dej, ať sklíčení vzplanou, učiň nedbalé dbajícími, varuj pyšné, probuď ty, již spí.

Tys Mohoucí, Tys Obdarovatel, Tys Milující. Vpravdě, Tys Blahodárný, Nejvznešenější.

Ó vy, milení Boha, vy, pomocníci tohoto pomíjejícího Služebníka! Když Slunce skutečnosti z Místa úsvitu veškerých tužeb vše zaplavilo svými nekonečnými dary a tento svět bytí byl od pólu k pólu zalit oním posvátným světlem, seslalo své paprsky dolů tak intenzivně, že navěky zastřelo styžskou temnotu, načež se tato země prachu stala předmětem závisti nebeských těles a toto prosté místo přijalo postavení a nádheru nadpozemské říše. Mírný vánek svatosti přes ně zavál, do široka rozptyluje sladké vůně; jarní větry nebes okolo něj zaduly a přes ně se ze Zdroje všech darů linuly bohaté větříky, které přinesly nedozírnou milost. Pak nastalo zářící svítání a dorazily velmi radostné zvěsti. Přišla božská vesna, stavíc své stany v tomto nahodilém nejistém světě, takže veškeré stvoření skákalo a tančilo. Ze zvadlé země vypučely nesmrtelné květy, mrtvý prach se probudil k věčnému životu. Pak z půdy vyrašily květiny mystické učenosti a svěží zeleň, svědčíc o vědění Božím. Tento nahodilý svět zobrazil štědré dary Boží, viditelný svět odrážel nádheru říší, ukrytých před zraky všech. Boží výzva byla vyhlášena, tabule Věčné smlouvy prostřena, kalich Závěti předán z ruky do ruky, pozvání celému světu posláno. Pak někteří mezi lidmi byli vínem nebes zapáleni a někteří se pryč odebrali, aniž by se na tomto největším daru podíleli. Zrak a vhléd některých byly osvíceny světlem milosti a byli tací, kteří, slyšíc hymny jednoty, vyskočili radostí. V zahradách svatosti byli ptáci, kteří začali jásavě pět, na větévkách růžového stromu nebes byli slavíci, již začali lkát své žalostné nářky. Pak Království na výšinách i země pod ním byly krásným šatem přioděny a ozdobeny a tento svět se stal předmětem závisti nebes na výsostech. Leč běda, běda, nedbalci i nadále tvrdě spali nevíšimajícím si spánkem, hlupáci zavrhli tento nejsvětější z darů. Slepí zůstávají zahaleni rubášem závoju, hluchí nemají žádný podíl na tom, co se přihodilo, mrtví nemají žádnou naději, že by toho kdy dosáhli, neboť dokonce i On pravil: „Ti ztratili naději na život budoucí, tak jako ji ztratili nevěřící ohledně obyvatel hrobů.“¹

Pokud jde o vás, ó vy, milení Boha! Rozvázejte svůj jazyk a vzdejte Bohu díky; chvalte a velejte Krásu Zbožňovaného, neboť jste se napili z nejryzejšího z kalichů a toto víno vás rozradostnilo a rozpálilo. Objevili jste sladké vůně svatosti, přivoněli jste k pižmové vůni věrnosti roucha Josefova. Živili jste se ambrózií věrnosti z rukou Toho, Kdož je tím jediným Milovaným, hodovali jste na nesmrtelných chodech u bohaté tabule hodokvasu Pána. Tato hojnost je zvláštní přízní, udělenou milujícím Bohem, jsou to požehnání a vzácné dary pocházející z Jeho milosti. V Evangeliu On praví: „Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.“² To jest, mnohým se dostane této nabídky, ale vzácná je duše, jež je vybrána, aby obdržela úžasný dar vedení. „A toto je přízeň Boží, kterou On uštěďruje, komu chce, vždyť Bůh vládcem je přízně nesmírné.“³

Ó vy, milení Boha! Od národů světa proti Svíci Smlouvy šlehají a fučejí nesouhlasné větry. Slavík věrnosti je sužován zrádci, již jsou jako krkavci nenávisti. Holubice připomínky Boha je bezcitně svírána hloupými

1 Korán 60:13

2 Matouš 22:14

3 Korán 57:21

nočními ptáky a Gazela, jež dlí na lučinách Boží lásky, je štvána kořistíciými šelmami. Smrtné je nebezpečí, trýznivá je bolest.

Milování Pána musí býti neměnní jako hory, pevní jako nedobytné zdi. Ani nejstrašlivějším protiventvím se nesmí nechat vyvést z klidu, ani nejhoršími pohromami se nesmí nechat zarmoutit. Necht' se pevně drží lemu Všemohoucího Boha a svou víru vloží do Krásy Nejvyššího; necht' se opírají o neomylnou pomoc, jež přichází z Odvěkého království, a spoléhají se na péči a ochranu velkorysého Pána. Necht' se jaktěživí občerstvují a ozdravují rosou nebeské milosti a necht' se čas od času obrodí a obnoví dechem Ducha svatého. Necht' povstanou sloužit svému Pánu a vykonají vše, co je v jejich moci, aby do široka do daleka rozptýlili Jeho dech svatosti. Necht' jsou pro obranu Jeho Víry mohutnou pevností a pro armády Odvěké krásy nedobytnou tvrzí. Necht' věrně ze všech stran stráží dům Věci Boží; necht' se stanou zářícími hvězdami na Jeho jasných oblohách. Neboť hordy temnoty na tuto Věc útočí z každého směru a národy země jsou odhodlány uhasit toto očividné Světlo. A ježto všechna příbuzenstva světa jsou vyzbrojena a seřazena k útoku, jak můžeme odvrátit svou pozornost, byť jen na okamžik? Bud'te si nesporně těchto věcí vědomi, bud'te na pozoru a střežte Věc Boží.

Nejzásadnější povinností v tomto dni je, abyste očistili svůj charakter, napravili své mravy a zlepšili své chování. Milování Milosrdného musí mezi Jeho tvory prokazovat takový charakter a chování, aby se vůně jejich svatosti mohly snášet na celičký svět a oživit mrtvé, ježto záměrem Projevu Božího a rozbřesku nekonečných světél Neviditelného je vychovávat duše lidí a tříbit charakter každého živého člověka – ať požehnaní jedinci, kteří se osvobodili z ponurosti tělesného světa, povstanou s vlastnostmi, jež jsou ozdobami skutečnosti člověka. Záměrem je, aby se pozemšťané proměnili v lidi Nebes a ti, již kráčí temnotou, vyšli do světla a ti, již jsou vyloučení, se připojili k vnitřnímu kruhu Království a ti, již jsou nicotní, se stali zsvěcenci věčně trvajících Slávy. Záměrem je, aby ti, již nedostali žádný příděl, obdrželi svůj podíl na bezmezném moři a nevědomí se dosyta napili z živoucího zřídla vědění; aby se ti, již žízní po krvi, zřekli své divokosti a ti, již mají ostré drápy, se stali vlídnými a shovívavými a ti, již milují vojnu, místo ní usilovali o opravdový smír. Záměrem je, aby se ukrutníci se spáry jako břitvou ostrými těšili blahu trvalého míru; aby se hanebníci dozvěděli, že existuje říše ušlechtilosti, a poskvrnění našli cestu k řekám svatosti.

Pokud se tyto božské dary nevyjeví ze samého nitra lidstva, štědrost Projevu se ukáže jako jalová a oslnivě paprsky Slunce pravdy nebudou mít pražádný účín.

Pročež se, ó milování Pána, celým svým srdcem a duší snažte, abyste získali podíl na Jeho svatých přídomcích a chopili se svého dílu na Jeho štědré bohabojnosti – abyste se mohli stát symboly jednoty, zástavami jednosti a vyhledali význam jednosti; abyste v této zahradě Boží mohli pozvednout svůj hlas a pět slastné hymny ducha. Bud'te jako ptáci, již mu vzdávají díky, a v kvetoucím altánku života pějte melodie, které oslní mysl těch, jimž se dostává vědění. Na nejvyšších vrcholcích světa vztyčte korouhev, prapor Boží přízně, aby povíval a vlál ve větru Jeho milosti; v poli života, mezi růže tohoto viditelného světa, zasad'te strom, který bude plodit čerstvé a sladké ovoce.

Při pravém Učíteli přísahám, že budete-li jednat v souladu s výstrahami Boha, tak jak jsou zjeveny v Jeho zářivých Deskách, tento temný prach bude zrcadlit Království nebeské a tento dolejší svět říši Přeslavného.

Ó vy, milení Pána! Budiž Mu chvála, ze všech stran vás obklopují neviděné, prýšící štědrosti Slunce pravdy a ze všech směrů jsou dokořán rozevřeny fortny Jeho milosrdenství. Nyní je čas těžít z těchto darů a mít z nich užitek. Poznejte důležitost této doby, nedopus'te, aby vám tato příležitost unikla. Zůstaňte zcela oproštěni od starostí tohoto temného světa a staňte se známí přídomky oněch podstat, které svůj domov mají v Království. Poté uvidíte, jak prudký je lesk nebeské Jitřenky a jak oslňující jsou znamení štědrosti, která vycházejí z neviditelné říše.

-3-

Ó VY, milování Boha! Ó vy, děti Jeho Království! Vpravdě, vpravdě, přijde nové nebe a nová země. Svaté město, nový Jeruzalém, sestoupilo z výšin v podobě nebeské panny, zahalené, lepé a jedinečné a připravené pro znovu shledání se svými milovníky na zemi. Andělská společnost Nebeského shromáždění se přidala k volání, které se žene vesmírem, a všichni nahlas a mocně jásají: „To jest Město Boží a Jeho přibýtek, v němž čistí a svatí mezi Jeho služebníky přebývati budou. On s nimi bydliti bude, neb oni Jeho lidmi

jsou a On jejich Pánem.“

On jim setřel slzy, zapálil světlo, potěšil srdce a uchvátil duše. Smrt je již více nedostihne, ani je nebude sužovat zármutek, pláč či strast. Pán, Bůh Všemocný, byl dosazen na trůn Svého Království a všechny věci novými učinil. Toto je pravda a jaká pravda může být větší než ta, hlásána Zjevením Svatého Jana Křtitele?

On je Alfou a Omegou. On je Tím, který dá žíznicímu napít z pramene živé vody a nemocnému podá lék pravé spásy. Ten, komu taková milost pomůže, je vskutku týmž, který dostává nejslavnější odkaz Proroků Božích a Jeho svatých. Pán bude jeho Bohem a on Jeho draze milovaným synem.

Radujte se tedy, ó vy, milovaní Pána a Jeho vyvolení, a vy, děti Boží a Jeho lidé, pozvedněte svůj hlas a velebte Pána, Nejvyššího; neboť Jeho světlo zazářilo, Jeho znamení se objevila a vlny Jeho vzdouvajícího se oceánu na každé pobřeží rozsely přemnoho vzácných perel.

-4-

CHVÁLA budiž Jemu, Kdož vytvořil svět bytí a dal tvar a formu všemu, co je, Jemu, Kdož upřímné pozvedl do postavení cti⁴ a dal, že neviditelný svět se na viditelné rovině objevil – a přec lidé v opilství svém⁵ stále tápou a bloudí.

On položil základy vznosné Tvrze, On zahájil Cyklus slávy, On v tomto dni, jenž nepochybně Dnem soudným je, utvořil nové stvoření – a přec lidé nedbalí i nadále spánkem opileckým tvrdě spí.

Zazněla Polnice⁶, zatroubeno bylo Pozounem⁷, Vyvolávač pozvedl své volání a všichni na zemi upadli do mdlob – leč mrtví v hrobkách těl svých nadále spí.

A zaznělo druhé zatroubení trubky⁸, po prvním zadutí následovalo druhé⁹ a nastalo obávané hoře a každá kojící matka zapomněla na nemluvně u svého prsu¹⁰ - a přec lidé, zmatení a nepozorní, stále na to nedbají.

A rozbřesko se Vzkříšení a odbila Hodina a přímo narýsovaná je Stezka a nastavena je Rovnováha a všichni na zemi jsou shromážděni – leč lidé stále nevidí ani náznak této cesty.

Vysvitlo světlo a horu Sinaj zalévá zář a zahradami Vždy odpouštějícího Pána vane mírný větřík; kolem vějí sladké dechy ducha a ti, již leží pohřbeni v hrobech, vstávají – a přec nedbalci stále ve svých hrobkách dřímou.

Plameny pekelné byly rozžhaveny a nebe přineseno blíže; nebeské zahrady kvetou a čerstvé tůně přetékaají a ráj se blyští ve své nádheře – ale lidé nevědomí jsou stále ponořeni do kalu svých prázdných snů.

Závoj spadl, opona je vytažena, mraky se rozestoupily, Pán pánů je jasně vidět – a přec to vše kolem hříšníků bez povšimnutí prošlo..

On je Tím, Kdo pro vás vytvořil nové stvoření¹¹ a přivodil hoře¹², jež přesahuje všechny ostatní, a svaté v říši na výšinách pospolu shromáždil. Vpravdě, v tom jsou znamení pro ty, kdož mají oči k vidění.

A mezi Jeho znameními je, že se objeví osudové předzvěsti a radostná prorocství, náznaky a vodítka, že se rozšíří mnoho rozličných zvěstí a očekávání spravedlivých, těch, kteří svého cíle právě dosáhli.

A mezi Jeho znameními je Jeho nádhera, vycházející nad obzor jednoty, Jeho světlo, proudící ze zřídla moci, a oznámení Největších radostných zvěstí Jeho Heroldem, Jediným, Nesrovnatelným. Vpravdě, v tomto pro společnost těch, již vědí, spočívá skvělý důkaz.

Mezi Jeho znameními je to, že je On projeven, že je všemi viděn, že je Svým vlastním důkazem, a Jeho

4 srov. Korán 17:79-81

5 Korán 15:72

6 Korán 39:68; Epistle to the Son of the Wolf, str. 133

7 Korán 74:8

8 Korán 39:68

9 Korán 79:6-7

10 Korán 22:2

11 Korán 29:19

12 Korán 79:34

přítomnost mezi svědky ve všech krajích, mezi národy, které se na Něj vrhly jako vlci a obklíčily Ho ze všech stran.

Mezi Jeho znameními je to, že odolává mocným národům a vše si podrobujícím státům a armádě nepřátel, prahoucích po Jeho krvi, každickým okamžikem zamýšlejících Jeho zkázu, ať je kdekoli. Vskutku, tato záležitost si zaslouží prozkoumání těmi, již hloubají nad znameními a znaky Boha.

Dalším z Jeho znamení je div Jeho proslovu, řečnická působivost Jeho promluvy, rychlost, s jakou byla zjevována Jeho Písma, Jeho slova moudrosti, Jeho verše, Jeho epištoly, Jeho důvěrné rozmluvy, Jeho odhalování koránu, jak jeho těžko srozumitelné verše, tak ty jasné. Při tvém vlastním životě! Tato věc je jasná jako den každému, kdo na ni bude nazírat okem spravedlnosti.

Mezi Jeho znameními ještě je rozbřeskující slunce Jeho vědění a vycházející měsíc Jeho umění a řemesel a Jeho projevující se dokonalost ve všech Jeho způsobech, jak učení a uznávání lidí mnoha národů svědčí.

A ještě znovu, mezi Jeho znameními je skutečnost, že Jeho krása zůstala nedotčená a Jeho lidský chrám byl chráněn, když zjevoval Svě nádheru, navzdory útokům davů všech Jeho protivníků, již se na Něj v tisících prudce vrhli svými šípy, kopími a meči. Toto je vskutku zázrak a varování pro všechny nestranné soudce.

A mezi Jeho znameními je Jeho trpělivost v utrpení, Jeho trýzně a Jeho hoře, Jeho muka v řetězech a poutech a Jeho volání v každém okamžiku: „Pojďte ke Mně, pojdte ke Mně, ó spravedliví! Pojdte ke Mně, pojdte ke Mně, ó milovníci dobra! Pojdte ke Mně, pojdte ke Mně, ó místa úsvitu světla!“ Vpravdě, brány tajemství jsou otevřeny dokořán – leč zlomyslní se stále baví svým tlacháním marným!¹³

Ještě dalším z Jeho znamení je uveřejnění Jeho knihy, Jeho rozhodujícího Svatého textu, v němž plísnil krále, a Jeho naléhavá výstraha tomu, jehož mocnou vládu pociťoval celý svět – a jehož slavný trůn se pak během několika krátkých dní skácel – skutečnost to jasně potvrzená a obecně známá.

A mezi Jeho znameními je ušlechtilost Jeho velkoleposti, Jeho povznesené postavení, Jeho čnicí sláva a Jeho krása, která se rozzářila nad obzorem Vězení: tak, že hlavy se před Ním sklonily a hlasy ztíšily a pokorné byly tváře, jež se obrátily Jeho směrem. Toto je důkaz, jaký doby dříve uplynulé nikdy neviděly.

Mezi Jeho znameními ještě jsou výjimečné věci, jež ustavičně činil, zázraky, které vykonal, divy, jež se jako přivaly Jeho oblak bez přerušení od Něj objevovaly – a potvrzení, i nevěřícími, Jeho mocného světla. Při Jeho vlastním životě! Toto bylo jasně ověřeno a těm každého přesvědčení, kteří přišli do přítomnosti žijícího, sobě dostačujícího Pána, prokázáno.

A ještě dalším z Jeho znamení jsou paprsky slunce Jeho éry do šíře se rozprostírající, měsíc Jeho časů na nebesích všech věků vycházející: Jeho den, jenž stojí na vrcholu všech dní, neboť jeho postavení a moc, jeho vědy a umění, dosahující do široka do daleka, omámily svět a ohromily mysli lidí.

Vpravdě, toto je záležitost navěky vyřízená a pevně stanovená.

-5-

NÁDHERNÉ světlo světa, kdysi oslnivě zářící na veškeré lidstvo, zapadlo, aby se mohlo navěky skvít z Obzoru Abhá, Jeho Království neblednoucí slávy, třpytem z výšin zalévaje Jeho milované a do jejich srdcí a duší vdechuje dech života věčného.

Ve svých srdcích dumejte nad tím, co On ve Svě Desce božské vize, která byla rozšířená po celém světě, předpověděl. V ní říká: „Načež zabědovala a zvolala: ‚Nechť svět a vše, co v něm jest, Tvé hoře vykoupí. Ó Panovníku nebes a země! Proč jsi Sám Sebe v rukou obyvatel tohoto věžeňského města ‘Akká ponechal? K jiným panstvím pospíchej, k útočištím Svým na nebesích, na kterýžto oči lidí jmen nespočinuly.‘ My usmáli jsme se a nepromluvili. Nad slovy těmito nejušlechtlejšími uvažujte a záměru tajemství tohoto skrytého a posvátného porozumějte.“

Ó vy, milovaní Pána! Pozor si dejte, veliký pozor, abyste nezaváhali a nezakolísali. Kéž nepodlehnete bázni ani hrůze a starosti nemáte. Velice obezřetní buďte, aby tento neblahý den neochabil plamen vašeho

13 srov. Korán 6:91; 52:12

zanícení a neuhasil vaše křehké naděje. Dnes je den neochvějnosti a stálosti. Požehnaní jsou ti, již stojí pevně a neústupně jako skála a čelí bouři a nepřízni této burácející hodiny. Oni vskutku budou příjemci Boží milosti; jim se vskutku dostane Jeho božské pomoci a dosáhnou opravdového vítězství. Mezi člověčenstvem se rozzáří takovým leskem, který obyvatelé Pavilonu Slávy budou chválit a velebit. Jim je určeno nebeské volání, zjevené v Jeho Nejsvětější knize: „Nechť se vaše srdce nerozruší, ó lidé, až bude sláva Mé Přítomnosti odňata a oceán Mé promluvy utichne. V Mé přítomnosti mezi vámi je moudrost a v Mé nepřítomnosti je ještě další moudrost, nevyzpytatelná všem kromě Boha, Nesrovnatelného, Vševědoucího. Vpravdě, hledíme na vás ze Své říše slávy a zástupy Shromáždění na výsostech a společností Svých oblíbených andělů pomůžeme komukoli, kdo povstane pro vítězství Naší Věci.“

Slunce pravdy, ono Největší světlo zapadlo za obzor světa, aby vyšlo s nepomíjející skvělostí nad Říší Neumístitelného. Ve Své Nejsvětější knize žádá ty pevné a neochvějné ze Svých přátel: „Nevydejte se, ó národy světa, až denice Mé krásy zapadne a nebe Mého svatostánku se vašim očím ukryje. Povstaňte na podporu Mé Věci a mezi lidmi velebite Mé Slovo.“

-6-

Ó VY, národy Království! Kolik jen duší strávilo celičkový svůj život uctíváním, přetrpělo umrtvování těla, toužilo získat přístup do Království, a přec selhalo, zatímco vy, bez dřiny a bez bolesti či sebezapření, jste dosáhli vítězství a vstoupili do něj.

Je to stejné jako v době Mesiášově, kdy se na farizeje a lidi pobožné podílu nedostalo, zatímco Petr, Jan a Ondřej, jež se zbožným uctíváním ani asketickými praktikami nezabývali, stáli na stupních vítězů. Pročež poděkujte Bohu, že vám na hlavu položil korunu slávy věčné, že vám udělil tuto nezměrnou milost.

Nastal čas, kdy by jako poděkování za tento dar měla s každým následujícím dnem sílit vaše víra i stálost a měli byste se stále více přibližovat k Pánu, Bohu svému, a být tak uchváteni a tak zapálení, že vaše svaté melodie ku chvále Milovaného vzestoupí a dosáhnou Společnosti na výšinách a že jeden každý z vás bude jako slavík v této Boží zahradě růží velebit Pána zástupů a stane se učitelem všech, již dlí na zemi.

-7-

Ó VY, duchovní přátelé 'Abdu'l Baháa! Přišel důvěryhodný posel a ve světě ducha předal poselství od Božích milých. Tento blahovolný kurýr přináší vůně převeliké vřelosti a přívání životadárné vánky lásky Boží. On roztančí srdce radostí a naplní duši extází lásky a vytržení. Sláva božské jednoty prostoupila duše a srdce tak intenzivně, že jsou nyní všichni jeden s druhým spojeni nebeskými pouty a všichni jsou jako jedno srdce, jako jediná duše. Pročež se odrazy ducha a obrazy Božského nyní jasně a ostře zrcadlí v hlubokém nitru srdce. Úpěnlivě prosím Boha, aby tyto duchovní svazky s každým nadcházejícím dnem posiloval a tuto mystickou jednotu rozzářil stále jasněji, dokud nakonec nebudou všichni jako vojska, společně seřazená pod korouhví Smlouvy v úkrytu stínu Slova Božího; ať se mohou celou svou mocí snažit, dokud všestranné přátelství, důvěrné a vřelé, a ryzí láska a duchovní vztahy nepropojí všechna srdce světa. Pak díky tomuto novému a oslnivému daru bude celé člověčenstvo v jediné domovině shromážděno. Pak z povrchu zemského vymizí spory a rozbroje, pak bude celé lidstvo pro krásu Přeslavného konejšeno v lásce. Nesvornost se změní ve svornost, rozkol v souzvuk. Kořeny nevole budou vytrhány, podstata výbojů zničena. Blyštivé paprsky sjednocení vyhladí temnotu omezení a záře nebes učiní z lidského srdce důl, jehož žíly budou bohaté na lásku Boží.

Ó vy, milení Pána! Toto je hodina, kdy se musíte se všemi národy země stýkat s naprostou vlídností a láskou a být pro ně znamením a znaky velkého Božího milosrdenství. Musíte se stát samotnou duší světa, živoucím duchem v těle dětí lidí. V tomto úžasném věku, v této době, kdy Odvěká krása, Největší jméno, nesouc nesčíslné dary, vyšla nad obzor světa, Slovo Boží naplnilo nejniternější podstatu lidstva takovou úchvatnou silou, že On zbavil lidské vlastnosti člověka jakéhokoli účinku a svou všepodmaňující mocí sjednotil národy do širého moře jednoty.

Nyní nastal čas, aby milovníci Boha vysoko pozvedli korouhve jednoty, na shromáždění světa pěli verše přátelství a lásky a všem dali najevo, že milost Boží jedna je. Takto budou na vrcholcích země vztyčeny

svatostánky svatosti, shromažďující všechny národy do chránícího stínu Slova jednoty. Tato velká štědrost se rozední nad celým světem v době, kdy milující Boha povstanou, aby následovali Jeho učení a do široka do daleka rozptylovali čerstvé sladké vůně všeobjímající lásky.

V každém zřízení bylo přikázání bratrství a lásky, ale to bylo přikázání omezené na společenství lidí ve vzájemné shodě, ne na nepřítel s rozdílnými názory. Avšak v tomto úžasném věku, chvála budiž Bohu, nejsou Boží přikázání omezena, vyhrazena pro jednu skupinu lidí, leč spíše bylo všem přátelům přikázáno, aby každému společenství na zemi projevovali bratrství a lásku, ohledy a štědrost a milující laskavost. Milovníci Boha nyní musí povstat a tyto Jeho pokyny vykonat: nechť jsou pro děti lidského pokolení vlídnými otci a pro mládež soucitnými bratry a pro ty shrbené věkem odříkajícími ratolestmi. Význam je takový, že něhu a lásku musíte projevovat každé lidské bytosti, i svým nepřítelům, a všechny přivítat s ryzím přátelstvím, veselou myslí a milující laskavostí. Když se z rukou jiného člověka setkáte s krutostí a pronásledováním, i nadále mu buďte oddaní. Když je na vás namířena škodolibost, reagujte s laskavým srdcem. Kopím a šípům, které na vás sešlou, vystavte svou hrud', ať je terčem, který se jako zrcadlo třpytí, a v odpověď na kletby, výsměch a zraňující slova oplývejte láskou. Takto všechny národy na vlastní oči uvidí sílu Největšího jména a každá národnost uzná moc Odvěké krásy a uzří, jak On zbořil zdi sváru a jistě vedl všechny národy země k jednotě, jak rozsvítil svět člověka a tuto zemi prachu vyslal do přívalů světla.

Tyto lidské tvorové jsou jako děti, neomalené a lhostejné. Tyto děti je třeba vychovávat s nekonečnou milující péčí a něžně hýčkat v objetí milosrdenství, aby mohly ochutnat duchovní nektar lahodné Boží lásky, aby byly jako svíce, svými paprsky osvětlující celý tento temný svět, a aby mohly jasně pochopit, jaké planoucí koruny nasadila Odvěká krásy, Největší jméno, na hlavy Svých milovaných, jaké dary On seslal srdcím těch, kteří jsou Mu drazí, jakou lásku vлил do hrudí lidstva a jaké poklady přátelství nechal odkrýt mezi všemi lidmi.

Ó Bože, můj Bože! Pomáhej Svým spolehlivým služebníkům, aby měli milující a něžná srdce. Pomáhej jim šířit mezi všemi národy země světlo vedení přicházející ze Společnosti na výsostech. Vpravdě, Tys Silný, Mocný, Mohoucí, Všepodmaňující, Vždy Dávající. Vpravdě, Ty jsi Šlechtný, Dobrotivý, Něžný, Nejštědřejší.

-8-

ÓVY, milovaní 'Abdu'l-Baháa, a vy, služebnice Milosrdného! Je časně ráno a obrozující vichry ráje Abhá dují přes celé stvoření, ale mohou pohnout pouze těmi, kdož mají čisté srdce, a jejich vůně mohou rozeznat pouze čisté smysly. Pouze vnímavé oko uzří paprsky slunce, pouze naslouchající ucho uslyší zpěv Shromáždění na výsostech. Ačkoliv hojně jarní deště, dary to Nebes, dští dolů na všechny věci, zúrodnit mohou pouze dobrou půdu; poloslanou zeminu, kde není vidět žádný výsledek veškeré této štědrosti, rády nemají.

Mírné a svaté dechy říše Abhá dnes vanou přes každou zemi, ale pouze ti čistého srdce přistoupí blíže a budou z nich mít prospěch. Je nadějí této ukřivděné duše, aby hlavy nedbalých mohly být z milosti Sám Sobě Dostačujícího a zjevnou mocí Slova Božího vyčištěny, aby postřehly ono sladké aroma, které se nese z tajných záhonů růží ducha.

Ó vy, přátelé Boha! Praví přátelé jsou jako způsobilí lékaři a učení Boží je jako léčivý balzám, lék pro svědomí člověka. Pročistí hlavu, aby jej člověk mohl vdechnout a těšit se jeho lahodné vůni. Probudí ty, již spí. Nepozorným přinese uvědomění, vyděděncům dá příděl a zoufalcům naději.

Pokud v tomto dni bude duše jednat v souladu s nařízeními a radami Boha, bude lidstvu sloužit jako božský lékař a jako Isráfílovo¹⁴ zatroubení povolá mrtvé tohoto pomíjivého světa k životu, neboť ujištění říše Abhá se nikdy nezastaví a taková ctnostná duše má za přátele Společnost na výšinách a dostává se jí její neselhávající pomoci. Takto se ubohá muška stane orlem při plné síle a vetchý vrabec se promění v královského sokola na výšinách odvěké slávy.

Pročež nehleďte na své schopnosti, netažte se, jestli jste úkolu hodni: své naděje vložte do pomoci a milující laskavosti, do přízně a darů Bahá'u'lláha – nechť mohu Svou duši přinést jako oběť pro Jeho přátele! Pobídněte oře vznešeného úsilí a cválejte přes pole oběti a z této rozlehlé manéže si odnese cenu božské milosti.

¹⁴ Věřil se, že Isráfíl je anděl určený, aby v Den vzkříšení zatroubil na trumpetu a na výzvu Pána vzkřísil mrtvé.

Ó vy, služebnice milosrdného Pána! Kolik jen královen tohoto světa položilo hlavu na polštář prachu a zmizelo. Nezůstalo po nich žádné ovoce, žádná stopa, žádné znamení, dokonce ani jejich jména ne. Jim již žádné dary uděleny nebudou, jim již vůbec žádné žití nenáleží. Jinak je tomu se služebnicemi na Božím prahu. Tyto zářily jako třpytivé hvězdy na obloze odvěké slávy, svou skvělostí zalévající veškeré časové obzory. Tyto v ráji Abhá naplnily své nejpříjemnější naděje, ve společenství Pána ochutnaly nektar znovu shledání. Duše jako tyto měly ze své existence zde na zemi prospěch: očesaly ovoce života. Co se týče zbytku: „Bezpochyby pro ně nastal čas, kdy byly věci, o nich se nemluvilo.“

Ó vy, milující tohoto ukřivděného! Pročistěte si oči, ať na žádného člověka nepatříte jako na někoho, kdo se od vás liší. Nezřete žádné cizince. Spíše na všechny lidi hledte jako na přátele, neboť je těžké dosáhnout lásky a jednoty, když zrak upíráte na rozdílnost. A v tomto novém a úžasném věku svatá písma říkají, že musíme být zajedno s každým národem, že se nesmíme dívat ani na nevládnost nebo nespravedlnost, ani na zlovůli či nepřátelství nebo nenávisť, ale spíše musíme svůj zrak obrátit směrem k nebesům odvěké slávy. Neb každý z tvorů je znamením Boha a do tohoto světa vstoupil právě díky milosti Pána a Jeho moci. Proto to nejsou cizinci, ale rodina, nejsou to cizáci, ale přátelé, a tak bychom se také k nim měli chovat.

Pročež se milení Boha musí stýkat s vroucím přátelstvím s cizinci stejně jako s přáteli, projevovat jim tu největší milující laskavost, nedbat na úroveň jejich schopností, nikdy se netázat, zdali si zaslouží být milováni. Nechtě jsou přátelé v každé situaci ohleduplní a nekonečně laskaví. Nechtě se nikdy nenechají přemoci lidskou záští, agresí ani nenávisť, ať jsou sebeprudší. Pokud proti vám někdo bude metat šípy, na oplátku mu nabídněte mléko s medem. Pokud vám otráví život, osladte mu duši. Pokud vám ublíží, naučte ho, jak se může utěšit. Pokud vám zasadí ránu, buďte balzámem na jeho žal. Pokud vás bodne, přidržte mu u rtů osvěžující šálek.

Ó Bože, můj Bože! Toto jsou Tví chabí služebníci. Jsou to Tví oddaní nevolníci a Tvé služebnice, kteří se sklonili před Tvou vznešenou Promluvou a pokořili se na Tvém Prahu světla a dosvědčují Tvou jednotu, jejímž prostřednictvím se Slunce rozzářilo polední nádherou. Uposlechli výzvu, kterou jsi zvolal ze Svě skrytých Říše, a se srdcem chvějícím se láskou a zanícením odpověděli na Tvé volání.

Ó Pane, sešli na ně na všechny proudy Svěho milosrdenství, zaplav je všechny vodami Svě milosti. Dejž, ať rostou jako překrásné rostliny v zahradě nebes, dejž, ať z plných přetékačích oblak Tvých darů a z hlubokých studní Tvě překypující milosti se tato zahrada rozkvete a stále září zelení, je stále svěží, lesknoucí se a hezká.

Tys vpravdě Mohoucí, Vznešený, Mocný, Ten, Jenž jediný v nebesích i na zemi zůstává nezměněn. Není jiného Boha nežli Tebe, Pána projevených znaků a znamení.

-9-

Ó TY, jehož srdce přetéká láskou k Pánu! Oslovuji tě z tohoto zasvěceného místa, abych svou epištolou tobě potěšil tvé nitro, neb toť takový dopis, jehož působením srdce toho, kdož věří v Boží jednotu, vzlétne k vrcholu blaha.

Poděkuj bohu, že ti umožnil vstoupit do Svěho Království moci. Vbrzku na tebe sestoupí dary tvého Pána, jeden po druhém, a On tě učiní znamením pro každého, kdož hledá pravdu.

Drž se pevně Smlouvy svého Pána a jak dny ubíhají, navyšuj svou kupu lásky k Jeho milovaným. Ohni se něhou nad fámuly Nadevše milosrdného, ať můžeš na arše míru, která pluje přes moře života, napnout plachtu lásky. Nechtě tě nic nermoutí a nikým se nenech rozhněvat. Přísluší ti, aby ses spokojil s Vůlí Boží a všem národům země bez jakékoli výjimky byl pravým a milujícím a spolehlivým přítelem. Toť vlastnost upřímných, cesta svatých, emblém těch, již věří v jednotu Boha, a roucho lidu Bahá.

Děkuj a žehnej Pánu, že ti dovolil, abys Mu nabídl Právo Boží¹⁵. Toť vpravdě pro tebe z Jeho strany zvláštní přízeň; pročež Ho chval za toto přikázání, které je obsažené ve svatých písmech tvého Pána, Toho, Kdož je Odvěkým z dní.

Vpravdě, On je Milující, Něžný, Stále poskytující.

15 Huqúqu'lláh

ÓTY, drahá služebnice Boží! Obdržel jsem tvůj dopis a přečetl si jeho obsah. Chtěla jsi pravidlo, podle kterého by sis mohla řídit život.

Věř v Boha a zrak měj stále upřen na vznešené Království. Buď okouzlena Krásou Abhá. Buď pevná ve Smlouvě. Tuž vstoupit do Nebes všeobecného světla. Odluč se od tohoto světa a sladkými vůněmi svatosti, jež vanou z říše Nejvyššího, se znovu zrod. Buď tím, kdo povolává k lásce, a buď laskavá k celému lidskému rodu. Miluj děti lidí a sdílej s nimi jejich hoře. Buď z těch, kdož se zaslужují o mír. Nabízej své přátelství, buď hodna důvěry. Buď balzámem na každý žal, buď lékem na každý neduh. Spoj duše pospol. Přednášej verše vedení. Buď účastna uctívání svého Pána a povstaň, abys vedla lidi správnou cestou. Rozvázej svůj jazyk a uč Víru a nech svou tvář plát ohněm lásky Boží. Ani na chvíli nespočiň, nevyhledávej pokojný oddech. Tak se budeš moci stát znamením a symbolem lásky Boží a korouhví Jeho milosti.

SLUŽBA přátelům je službou Království Božímu a zřetele k chudým jsou jedním z největších učení Božích.

JISTOJISTĚ věz, že láska je tajemstvím svatého zřízení Božího, projevem Nadevše milosrdného, zřídlem duchovních proudů. Láska je dobrotivým světlem nebes, věčným dechem Ducha svatého, který lidské duši dává nový život. Láska je příčinou Božího zjevení člověku, životně důležitým pojítkem, které je, v souladu s božským stvořením, obsažené ve skutečnosti věcí. Láska je přesně tím prostředkem, který zajišťuje pravé štěstí v tomto i v příštím světě. Láska je světlem, které vede v temnotách, živoucím poutem, které pojí Boha s člověkem, které zaručuje pokrok každé osvícené duše. Láska je největším zákonem, který vládne tomuto mocnému a nebeskému cyklu, jedinečnou mocí, která spojuje rozličné prvky tohoto hmotného světa, vrcholnou magnetickou silou, která řídí pohyby stálic v nebeských říších. Láska s neomylnou a neomezenou mocí odhaluje záhady skryté ve vesmíru. Láska je duchem života ozdobenému tělu lidstva, tím, co v tomto smrtelném světě zakládá pravou civilizaci a každou rasu a národ se vznešenými cíli zalévá nehynoucí slávou.

Jméno jakéhokoli národa, který Bůh milostivě láskou poctí, bude beze vší pochyby vychvalováno a vynášeno Shromážděním z výsostí, společností andělů a obyvateli Království Abhá. A jakýkoli národ, který od této božské Lásky – zjevení Milosrdného, odvrátí své srdce, žalostně pochybí, upadne do zoufalství a bude zcela zničen. Onomu národu bude odepřeno veškeré útočiště a stane podobným těm nejpodlejšími stvůrami země, obětí ponížení a hanby.

Ó vy, milovaní Pána! Usilujte, ať se stanete projevem lásky Boží, lampou božského vedení, osvětlující pokolení země světlem lásky a svornosti.

Sláva těm, kdož vyjevují toto skvostné světlo!

ÓTY, dcero Království! Přišel tvůj dopis z 5. prosince 1918. Byly v něm dobré zprávy, že přátelé Boha a služebnice Milosrdného se v létě setkali v Green Acre a dnem i nocí se zabývali připomínkou Boha, sloužili jednotě světa lidstva, prokazovali lásku všem náboženstvím, zůstali povzneseni nad veškeré náboženské předsudky a byli ke všem lidem laskaví. Božská náboženství musí být příčinou jednoty mezi lidmi a prostředkem jednoty a lásky. Musí hlásat celosvětový mír, osvobodit člověka od veškerých předsudků, rozdávat radost a potěchu, prokazovat laskavost všem lidem a odbourávat veškeré rozdíly a rozlišování. Přesně tak, jak Bahá'u'lláh říká, oslovuje svět lidstva: „Ó lidé! Jste ovocem jednoho stromu a listy jedné větve.“ Nanejvýše je to takto, že některé duše jsou nevědomé, musí být vzdělány; některé jsou nemocné, musí být vyléčeny; některé jsou ještě útlého věku, musí se jim pomoci dosáhnout dospělosti, a všem musí být prokazována nejvyšší míra laskavosti. Toto jsou způsoby lidu Bahá.

Doufám, že tví bratři a sestry se všichni stanou těmi, kdož světu člověčenstva přejí jen to dobré.

Ó VY, dvě pozeňnané duše! Obdržel jsem vaše dopisy. Ukázalo se, že jste zkoumali pravdu a zprostiti se omezení a pověři, že nazírate svým vlastním zrakem, a ne zrakem jiných, nasloucháte svým vlastním sluchem, a ne sluchem jiných, a odhalujete tajemství prostřednictvím svého vlastního svědomí, a ne svědomím jiných. Poněvadž napodobitel říká, co ten a ten člověk viděl, co ten a ten člověk slyšel a co svědomí toho a toho odhalilo. Jinými slovy, spoléhá se na zrak, sluch a svědomí ostatních a nemá žádnou vlastní vůli.

Nuže, chvála budiž Bohu, vy jste projevíli sílu vůle a obrátili jste se ke Slunci pravdy. Planina vašich srdcí byla osvícena světly Pána Království a byli jste vedeni k přímé stezce, pochodovali jste po cestě vedoucí ke Království, vstoupili jste do Ráje Abhá a zajistili jste si příděl z ovoce Stromu života a podíl na něm.

Jste požeňnání a čeká na vás pěkný domov. Nechtě na vás spočinou pozdravy a chvála.

Ó ZAJATKYNĚ lásky Boží! Dopis, který jsi napsala v době svého odjezdu, dorazil. Udělal mi radost a doufám, že se tvé vnitřní oko otevře doširoka, aby ti mohlo být odhaleno samotné jádro božských mystérií.

Svůj dopis jsi zahájila pozeňnanou větou, řka: „Jsem křesťanka.“ Kěž by tak všichni byli pravými křesťany! Je snadné být křesťanem slovy, ale těžké být pravým křesťanem. Dnes je křesťanů nějakých pět set miliónů duší, ale opravdový křesťan je vzácností: on je onou duší, z jejíž vzhledné tváře září skvělost Krista a jež vykazuje dokonalosti Království. To je záležitostí velikého významu, neboť být křesťanem znamená ztělesňovat každou znamenitost, jež existuje. Doufám, že i ty se staneš pravým křesťanem. Chval Boha, že se ti skrze božská učení konečně dostalo nejvyšší míry zraku i vřledu a pevně jsi spočinula v jistotě a vřře. Doufám, že i ostatní docílí osvíceného zraku a slyšícího sluchu a dosáhnou věčného života: že tyto mnohé řeky, z nichž každá teče odlišným a odděleným řečištěm, naleznou cestu zpět to okolního moře a splynou v jednu a zdvihnou se v jediné vlně vzdouvající jednotu; že prostřednictvím moci Boží dá jednota pravdy zmizet těmto šalebným rozdílům. Toto je ta hlavní věc: neboť dosáhne-li se jednoty, všechny ostatní problémy zmizí samy.

Ó ctěná paní! V souladu s božskými učením v tomto slavném zřídění bychom neměli nikoho znevažovat a nazývat neznalým a říkat: „Vy nevíte, ale já vím.“ Spíše bychom na ostatní měli hledět s úctou, a když se snažíme něco vysvětlit a vyložit, měli bychom hovořit, jako bychom zkoumali pravdu, řkouce: „Máme tady před sebou tyto věci. Pojdme je prozkoumat, abychom určili, kde a v jaké formě lze nalézt pravdu.“ Učitel by neměl považovat sebe za učeného a ostatní za neznalé. Z takové myšlenky se rodí pýcha a pýcha nepomůže k tomu, abychom měli na lidi vřiv. Učitel by se neměl považovat za nadřazeného. Měl by mluvit s největší laskavostí, ponížeností a pokorou, neboť takováto mluva ovlivňuje lidi a vzděává duše.

Ó ctěná paní! K tomuto jedinému účelu byli na zem sesláni Proroci, všichni do jednoho; proto byl projeven Krist, proto Bahá'u'lláh pozvedl volání Pána: aby se svět člověka mohl stát světem Boha, tato dolejší říše Královstvím, tato temnota světlem, tato dábelská podlost veškerými ctnostmi nebes – a jednota, přátelství a láska mohly být získány pro celý lidský rod, aby se znovu objevila organická jednota a základy nesouladu byly zničeny a lidstvo sklidilo věčný život a věčnou milost.

Ó ctěná paní! Rozhlédni se kolem sebe po světě: tu jednota, vzájemná přitažlivost, scházení se pospolu plodí život, ale nejednota a nesoulad znamenají smrt. Když vezmeš v úvahu všechny jevy, uvidíš, že každá stvořená věc nastala smícháním mnoha prvků, a jakmile se tento soubor prvků rozloží a tento soulad složek rozdělí na části, je tato forma života vyhlazena.

Ó ctěná paní! V zašlých cyklech, i když byl soulad ustaven, přec kvůli neexistenci prostředků nemohlo být jednoty veškerého lidstva dosaženo. Světadíly zůstaly široce oddělené, ba i mezi národy jednoho a téhož světadílu byly sdružování a výměny myšlenek téměř nemožné. Následně byly styky, porozumění a jednota mezi všemi národy a příbuzenstvy země nedosažitelné. V tomto dni je však prostředků komunikace mnohonásobně více a pět světadílu země se prakticky sloučilo v jeden. A pro všechny je nyní snadné cestovat do jakékoli země, stýkat se a vyměňovat si názory s jejími národy a pomocí publikací se seznámit s podmínkami, náboženským vyznáním a myšlenkami všech lidí. Stejným způsobem se všichni členové lidské rodiny, ať národy či vlády, města či vesnice, stali víc a více na sobě navzájem závislími. Pro nikoho již není

soběstačnost nadále možná, poněvadž politické vazby sjednocují všechny národy a národnosti a svazky obchodu a průmyslu, zemědělství a vzdělání jsou každým dnem posilovány. Tudíž jednoty celého člověčenstva může být v tomto dni dosaženo. Toto není vskutku nic jiného nežli jeden z divů tohoto úžasného věku, tohoto slavného století. O toto byly věky minulé připraveny, neboť toto století, století světla, je obdařeno jedinečnou a nebývalou slávou, mocí a osvícením. Odtud plyne, že každý den přináší nový div. Posléze bude vidět, jak zářivým světlem budou jeho svíce hořet na shromáždění člověka.

Popatři, jak jeho světlo nyní svítá nad potemnělým obzorem světa. První svící je jednota v politické sféře, jejíž počáteční záblesky je již možno postřehnout. Druhou svící je jednota myšlení ve světě konání, jejíhož dovršení budeme zakrátko svědky. Třetí svící je jednota ve svobodě, která bezpochyby nastane. Čtvrtou svící je jednota v náboženství, která je úhelným kamenem samotných základů a která bude mocí Boží zjevena v celé své skvělosti. Pátou svící je jednota národů – jednota, která bude v tomto století spolehlivě ustavena a přiměje všechny národy světa, aby se považovaly za obyvatele jedné společné vlasti. Šestou svící je jednota ras, činíc ze všech, již dlí na zemi, národy a příbuzenstva jedné rasy. Sedmou svící je jednota jazyka, t.j. volba mezinárodní řeči, které se budou všechny národy učit a kterou budou rozmlouvat. Jedna každá z těchto jednot nakonec nevyhnutelně nastane, poněvadž jejich uskutečnění napomůže a k němu přispěje moc Království Božího.

-16-

Ó VY, osvícení milení a vy, služebnice Milosrdného! V době, kdy se nad zemí rozprostřela pochmurná noc nevědomosti, opominání božského světa a zahalování se před Bohem, rozednělo se jasné jitra a vycházející světlo rozjasnilo východní oblohu. Pak vyšlo Slunce pravdy a skvělosti Království zalily východ i západ. Ti, již měli oči, aby viděli, zajásali nad radostnými zvěstmi a zvolali: „Blažení jsme, blažení!“ a na vlastní oči viděli vnitřní skutečnost všech věcí a odhalili tajemství Království. Osvobození od svých iluzí a pochyb pak spatřili světlo pravdy a tak rozjaření byli z toho, že do dna vypili kalich Boží lásky, že naprosto zapomněli na svět a na své vlastní já. Tancujíce radostí, pospíchali k místu vlastního umučení a tam, kde lidé umírají pro lásku, odmrštili vlastní hlavu i srdce.

Leč ti s nevidomýma očima byli touto vřavou ohromeni a volali: „Kde je to světlo?“ a znovu „Žádné světlo nevidíme! Žádné vycházející slunce nevidíme. Žádná pravda zde není. Jen blouznění je to, nic více.“ Jako netopýři prchli do temnoty pod zem a tam, v souladu se svým způsobem myšlení, našli určité bezpečí a mír.

Toto je však pouhým počátkem úsvitu a žár vycházejícího Slunka pravdy ještě nenabyl plné síly. Jakmile se slunce přiblíží k pravému poledni, jeho palčivost bude sálat takovým horkem, že probudí i věci ploužící se pod povrchem; a i když jim není dopřáno světlo spatřit, působením žáru budou i tak horečnatě rozhýbáni.

Pročež, ó milovaní Boha, vzdejte díky, že jste ve dni svítání tváře ke Světlu světa obrátili a spatřili jeho skvělosti. Dostalo se vám podílu na světle pravdy, okusili jste přídělu z oněch požehnání, jež trvají navždy; a tudíž jako díkuvzdání za tuto štědrost ani na okamžik nespočiňte v klidu, neposedte v tichu a k lidským uším doneste dobré zvěsti Království a do široka do daleko šiřte Slovo Boží.

Jednejte v souladu s radami Pána: to jest, povstaňte takovým způsobem a s takovými vlastnostmi, že tělo tohoto světa bude obdařeno živoucí duší a toto malé dítě, lidstvo, bude přivedeno k věku dospělosti. Jak jen jste schopni, na každém setkání zapalte svíci lásky a každé srdce něhou rozradostněte a rozveselte. Opatrujte cizince jako jednoho ze svých; prokazujte cizáckým duším touž milující laskavost, již věnujete věrným přátelům. Zaútočí-li někdo na vás, snažte se s ním spřátelit; bodne-li vás někdo do srdce, buďte hojivou masťou na jeho boláky; bude-li se vám posmívat a zesměšňovat vás, čelte mu láskou. Bude-li na vás někdo vršit svou vinu, chvalte ho; nabídne-li vám smrtelný jed, podejte mu na oplátku nejvybranější med; a bude-li vás ohrožovat na životě, udělte mu lék, který ho navždy vyléčí. Bude-li bolestí samou, buďte jeho medicínou; bude-li trnám, buďte jeho růžemi a vonnými bylinkami. Snad takovéto vaše způsoby a slova konečně rozjasní tento temný svět, změní tuto zem prachu v rajskou zemi, toto pekelné vězení v pánův královský palác; tak, že válka a boje přejdou a nebudou více a láska a důvěra vztyčí na vrcholcích světa své stany. Taková je podstata Božích napominání, takový je souhrn učení Zřízení Bahá.

Ó VY, již jste vyvolenými Království Abhá! Chvalte Pána zástupů, neboť On, vznášeje se na oblacích, sestoupil na tento svět z nebes neviditelné říše, takže Východ i Západ byly zality slávou Slunce pravdy a volání Království bylo pozvednuto a zvěstovatelé nebeské říše melodiemi Shromáždění na výsostech zapěli radostné zvěsti o Příchodu. Pak se celičský svět bytí zachvěl radostí, leč lidé stále, jak praví Mesiáš, spali dál: neboť den Projevu, kdy sestoupil Pán zástupů, je zastihl zahalené v dřímotě nevědění. Jak On praví v Evangeliu, Můj příchod je, jako když je v domě zloděj a hospodář domu nehlídá.

Z celého lidstva si zvolil vás a právě vaše oči byly otevřeny světlu vedení a vaše uši naladěny na hudbu nebeské Společnosti; a vaše srdce a duše, požehnané překypující milostí, byly zrozeny do nového života. Děkujte Bohu a chvalte Ho, že vám ruka nekonečných darů na hlavu nasadila tuto drahokamy posázenou korunu, korunu, jejíž třpytivé klenoty budou ustavičně zářit a blýskat se navěky časů.

Abyste Mu za to poděkovali, převelice se tužte a zvolte si šlechetný cíl. Mocí víry se podrobte učením Božím a své činy podřizujte Jeho zákonům. Čtete Skrytá slova, přemítejte nad jejich vnitřním významem a dle toho konejte. Pozorně čtete Desky Tarázát (Ozdoby), Kalimát (Slova ráje), Tajallíyyát (Záře), Ishráqát (Nádhera) a Bishárát (Radostné zvěsti) a povstaňte, jak vám nebeská učení nařizují. Tak může být každý z vás jako svíce rozprostírající své světlo, středem přitažlivosti, kdykoli se lidé sejdou; a od vás se, jako ze záhonu květin, budou linout sladké vůně.

Způsobte hukot jak burácející moře, jak hýřivá oblaka sešlete dolů spršku milosti nebeské. Pozvedněte svůj hlas a zvučně pějte písně Říše Abhá. Uhaste ohně války, do výšky pozvedněte korouhve míru, pracujte pro jednotu lidstva a mějte na paměti, že právě náboženstvím proudí ke všem národům láska. Uvědomte si, že děti lidí jsou ovečkami Božími a On je jim milujícím Pastýřem, že On se něžně stará o všechny Svě ovečky a nechává je se pást na Svých vlastních pastvinách milosti a dává jim pít ze studnice života. Taková je cesta Páně. Takové jsou Jeho dary. Takový je zpomezi Jeho učení Jeho předpis o jednotě člověčenstva.

Fortny Jeho požehnání jsou otevřeny dokořán, Jeho znamení jsou zveřejněna do široka a sláva pravdy plápolá dál; nevyčerpatelná jsou požehnání. Poznejte hodnotu této doby. Celým srdcem se tužte, pozvedněte hlas a křičte, dokud nebude tento temný svět naplněn světlem a toto těsné místo stínů rozšířeno a tato prachová kupka prchavého okamžiku změněna v zrcadlo věčných zahrad nebes a tato zeměkoule nedostane svůj díl nebeské milosti.

Poté výboje ustanou a vše, co způsobuje nejednotu, bude zničeno a bude vztyčena nosná konstrukce jednoty – aby Požehnaný strom mohl vrhat stín na východ i na západ a Svatostánek jednotnosti člověka mohl být postaven na vysokých vrcholcích a prapory, jež značí lásku a přátelství, mohly vlát ze stánek po celém světě, dokud moře pravdy nezvedne vysoko své vlny a země nebude donekonečna plodit růže a vonné byliny požehnání a od pólu k pólu se nestane Rájem Abhá.

Toto jsou 'Abdu'l Baháovy rady. Je mou nadějí, že Pán zástupů dá a vy se stanete podstatou duchovnosti a samou zářností lidstva, poutem lásky spojíte srdce všech; ať mocí Slova Božího přivedete k životu mrtvé, nyní v hrobech smyslných tužeb pohřbené; ať paprsky Slunce pravdy navrátíte zrak těm, jejichž vnitřní oko je slepé; ať duchovně chorým přinesete duchovní léčbu. V tyto věci doufám, ze štědrosti a darů Milovaného.

Neustále o vás mluvím a myslím na vás. Modlím se k Pánu a se slzami v očích Ho úpěnlivě žádám, aby na vás hojně seslal všechna tato požehnání a potěšil vaše srdce a oblažil vaši duši a dopřál vám nesmírnou radost a nebeské potěšení...

Ó ty, milující Poskytovateli. Tyto duše naslouchaly volání Království a hleděly na slávu Slunce pravdy. Povstaly a vystoupaly k osvěžujícím oblohám lásky. Jsou okouzleny Tvou letorou a uctívají Tvou krásu. K Tobě se obrátily, o Tobě spolu mluvíce, Tvůj příbytek hledajíce a po říčkách Tvé nebeské říše žízníce.

Tys Dárce, Obdarovatel, Vždy milující.

ÓTY, vlastníci zřící srdce! Ačkoliv, z materiálního hlediska, je ti fyzický zrak odepřen, přec, chvála Bohu, máš zrak duchovní. Tvé srdce vidí a tvůj duch slyší. Tělesný zrak je náchylný k tisíci neduhům a nakonec bude nesporně ztracen. Tudíž by vůbec neměl být považován za důležitý. Ale zrak srdce je osvícen. Dokáže postřehnout a objevit božské Království. Je trvalý a věčný. Chval tudíž Boha, že je zrak tvého srdce osvícen a sluch tvé mysli citlivý. Každé ze setkání, jež jste uspořádali, na němž cítíte nadpозemské pohnutí a chápete skutečnosti a důležitosti, je jako nebeská klenba a ony duše jsou jako blyštivé hvězdy, zářící světlem vedení.

Šťastná to duše, jež v této zářné době hledá nebeská učení, a požehnané to srdce, které je pohnuto a přitahováno láskou Boží.

CHVÁLA budiž Jemu, Jehož září plane země i nebesa, Jehož vonnými dechy se zahrady svatosti, které kráší srdce vyvolených, třesou radostí, Jemu, Kdož vše zalil Svým světlem a rozjasnil tvář klenby nebeské. Nad nejvyšším obzorem se vpravdě objevily zářící a jiskřivé hvězdy, třpytící se a lesknoucí, vrhající své paprsky. Svůj půvab a jas získaly ze štědrosti Říše Abhá a pak, hvězdy vedení, svým světlem zalily tuto zem.

Chvála budiž Jemu, Kdož utvořil tuto novou dobu, tento věk majestátnosti, jako odvíjející se divadelní hru, kde skutečnosti všech věcí mohou být vystaveny pohledům. Nyní z oblak štědrosti dští a dary milujícího Pána jsou zřetelně projeveny, neboť viděný i neviděný svět byl osvícen a Přislíbený přišel na zem a krása Zbožňovaného se rozzářila.

Pozdravy, požehnání a uvítání oné Univerzální skutečnosti, onomu Dokonalému slovu, oné Zjevné knize, oné Nádheře, jež se rozedněla v nejvyšším nebi, onomu Průvodci všech národů, onomu Světlu světa – vzdouvajícímu se oceánu, Jehož hojné milosti zaplavily veškeré stvoření takovým způsobem, že jeho vlny na písky tohoto viditelného světa vyvrhly své zářící perly. Nyní se objevila Pravda a faleš prchla; nyní se rozedněl den a nastal jásot, pročež byly duše lidí posvěceny, jejich duch obrozen, jejich srdce rozradostněna, jejich mysli očištěny, jejich tajné myšlenky ozdraveny, jejich svědomí dočista umyto, jejich nejvnitřnější já učiněno svatým: neboť Den vzkříšení již nadešel a dary tvého Pána, Odpouštějícího, obklopily všechny věci. Pozdravy a chvála budiž všem oněm zářícím, třpytivým hvězdám, které své paprsky sesílají z nejvyššího nebe, oněm nebeským tělesům ovíjejícího se zvěrokruhu Říše Abhá. Nechtě na nich sláva spočívá.

A nyní, ó ty, ctěný muži, jenž jsi naslouchal Velkému oznamu, s neodolatelnou mocí Království Abhá a dechů, které vanou z ducha Společnosti na výsostech, povstaň, abys sloužil Věci Boží. Nermuť se tím, co farizejové a nositelé falešných fám mezi dopisovateli tisku o Bahá říkají. Připomeň si dny Krista a utrpení, které na Něj nakupili lidé, a veškerá muka a soužení, které Mu způsobili Jeho učedníci. Ježto jste milovníky Krávy Abhá, musíte se také, pro Jeho lásku, vydat napospas pohanění národů a vše, co postihlo lidi věku uplynulého, stejně musí postihnout i vás. Pak budou tváře vyvolených osvětleny nádherou Království Božího a budou zářit napříč věky, ano napříč všemi běhy času, zatímco odpůrci nadále setrvávají ve své zřejmé prohře. Bude to tak, jak řekl Pán Kristus: kvůli Mému jménu vás pronásledovat budou.

Připomeňte jim tato slova a řekněte jim: „Farizejové skutečně povstali proti Mesijášovi, navzdory zářící kráse Jeho tváře a veškerému Jeho půvabu, a zvolali, že On není Mesiášem [Masíh], ale monstrem [Masíkh], neboť tvrdil, že je všemocným Bohem, svrchovaným Pánem všech, a řekl jim: ‚Já jsem Boží Syn a v nejvnitřnějším bytí Svého jediného Syna, Svého mocného Chráněnce, jasně zjeveného se všemi Jeho přívlasky, se všemi Jeho dokonalostmi, vskutku stojí Otec.‘ O tomto prohlásili, že je to dle jasných a nevyvratitelných textů Starého zákona otevřeně rouhání a urážka Pána. Pročež nad Ním vynesli ortel, nařizující, aby byla prolita Jeho krev, a pověsili Ho na kříž, kde zvolal: ‚Ó Můj milovaný Pane, jak dlouho Mne jim zanecháš na pospas? Povznes Mě k Sobě, poskytni Mi u Sebe útočiště a učin Mě příbytkem Tvého trůnu slávy. Vpravdě, Tys Tím, Kdož vyslyší modlitby, a Tys Dobrotivý, Milosrdný. Ó Můj Pane! Vpravdě, tento svět, ač rozlehlý, Mne již nemůže pojmout a Já tento kříž miluji, z lásky ke Tvé kráse a touže po Tvé říši na nebesích a kvůli tomuto ohni, jenž rozdmýchán poryvy Tvé svatosti Mi plane v srdci. Pomoz Mó Pane, k Tobě vystoupit, podpoř Mne, abych mohl dosáhnout Tvého posvátného prahu, ó Můj milující Pane! Vpravdě, Tys Milosrdný, Vlastník

velké štědrosti! Vpravdě, Tys Štědrý! Vpravdě, Tys Soucitný! Vpravdě, Tys Vševědoucí! Není Boha krom Tebe, Mohoucího, Mocného!“

Farizejové by si nikdy nedodali odvahy, aby Ho ostouzeli a obvinili z toho ubohého hříchu, nebýt toho, že si nebyli vědomi vnitřního jádra mystérií, a nebýt skutečnosti, že nedbali na Jeho nádheru a nestarali se o Jeho důkazy. Jinak by uznali Jeho slova, dosvědčili verše, které zjevil, přiznali pravdu Jeho promluv, hledali útočiště pod ochranným stínem Jeho korouhve, dozvěděli se o Jeho znameních a známkách a radovali se z Jeho blažených zvěstí.

Věz, že Božská podstata, jež se nazývá Neviditelnou z neviditelných, nikdy nemůže být popsána a leží mimo dosah mysli, je požehnána nad jakoukoli zmínku, nad jakýkoli popis či náznak či narážku, nad jakékoli uznání či chválu. Ve smyslu, že je To prostě tak, jak To je, intelekt To nemůže nikdy pochopit a duše hledající o Tom znalost je pouhým tulákem v poušti, z cesty sešlým. „Zraky lidí Ho nedosáhnou, leč On jich dosahuje; On bystrý je i dobře zpravený.“¹⁶

Když se však zahloubáš na nejnvnitřnější podstatou všech věcí a svérázem každé z nich, v každé stvořené věci uzíš znaky milosti svého Pána a po celé říši bytí uvidíš rozšiřující se paprsky Jeho jmen a přívlastků, tak očividně, že kromě vzpurných a nepozorných je nikdo popírat nebude. Pak si povšimneš, že vesmír je svitek, který odhaluje Jeho skrytá tajemství, jež jsou uchovávána v dobře strážené Desce. A ani jeden atom ze všech existujících atomů, ani jedno stvoření mezi všemi stvořeními nedělají nic jiného, než že Jemu pronášejí chválu a mluví o Jeho přívlastcích a jménech, odhalují slávu Jeho mohoucnosti a vedou k Jeho jednosti a Jeho milosrdenství. A nikdo, kdo má uši, které slyší, a oči, které vidí, a rozum, který je zdravý, toto nepopře.

A kdykoli se zahleď na veškeré stvoření a zpozoruješ v něm právě ty atomy, povšimneš si, že paprsky Slunce pravdy padají na všechny věci a uvnitř nich září a vyprávějí o nádhérách oné Denice, Jejích mystériích a šíření Jejích světél. Pohlédni na stromy, na květy a plody, dokonce i na kameny. Zde uzíš paprsky Slunce, jak je zalévají, zřetelně uvnitř nich viditelné a jimi projevené.

Obrátíš-li však svůj zrak k Zrcadlu, zářivému, neposkvrněnému a čistému, v němž se odráží božská Krása, nalezneš v něm Slunce, Jeho kotouč, celý Jeho bezvadný tvar, vyzařující Svě paprsky, vydávající Svě teplo. Neboť každé samostatné těleso má svou přidělenou část slunečního světla a vypráví o Slunci, leč ona Univerzální skutečnost ve vši Svě nádheře, ono neposkvrněné Zrcadlo, Jehož vlastnosti odpovídají vlastnostem Slunce v něm odhaleného, ve své celistvosti projevuje přívlastky Zdroje slávy. A onou Univerzální skutečností je Člověk, božská Bytost, Podstata, jež trvá věčně. „Rci: Vzyvejte Boha či vzyvejte Milosrdného, a ať již Jej nazýváte jakýmkoliv jménem, Jemu náleží jména nejkrásnější.“¹⁷

Toto je významem Mesiášových slov, že Otec v Synovi je¹⁸. Cožpak nevidíš, že prohlásí-li neposkvrněné zrcadlo: „Vskutku je ve mně slunce jasně zářící, spolu se všemi svými vlastnostmi, známkami a znameními,“ nebude takové prohlášení tohoto zrcadla klamem ani falší? Nikoli, při Tom, Kdož Jej stvořil, tvar a podobu Mu dal a učinil Jej věcí souhlasnou s vlastnostmi slávy uvnitř. Pochválen budiž On, Kdož Jej stvořil! Pochválen budiž On, Kdož Jej utvořil! Pochválen budiž On, Kdož Jej projevill!

Taková byla slova pronesená Kristem. Následkem těchto slov do Něj rýpali a útočili na Něj, když jim řekl: „Syn je v Otci a Otec je v Synovi.“¹⁹ Zpraven o tom buď a poznej tajemství svého Pána. Co se týče odpůrců, jsou před Bohem závojem zahaleni: nevidí, neslyší, ani nerozumí. „... je nech, aby se bavili svým tlacháním marným.“²⁰ Ponech je jejich toulkám podél říčních koryt, kde žádná voda neproudí. Jako pasoucí se zvěř nedokáží rozlišit korále od perel. Cožpak nejsou odloučeni od mystérií tvého Pána, Dobrotivého, Milosrdného?

Co se tebe týká, raduj se z této nejradostnější ze šťastných zvěstí a povstaň a veleb Slovo Boží a do široka v celé oné rozlehlé a mocné zemi šíř Jeho libé vůně. Jistojistě věz, že tvůj Pán ti přijde s družinou Shromáždění na výsostech a zástupy Království Abhá na pomoc. To oni vyrazí do útoku a zuřivě napadnou síly neznalců, slepčů. Vbrzku uzíš rudou záři úsvitu šířící se z Nejvznešenější říše a jitro obklopující všechny krajiny. Zažene

16 Korán 6:103

17 Korán 17:110

18 Jan 14:11

19 srov. Jan 14:10

20 Korán 6:91

tmu a temno noci pozvolna zmizí a pomine a jasná tvář Víry se rozzáří a vyjde Jitřenka a rozprostře se nad světem. Onoho dne se budou věrní radovat a neochvějní budou blaženi, tehdy se pomlouvači pryč odeberou a nerozhodní budou vyhlazeni, stejně tak jako nejhlubší stíny ustoupí s prvním svitem nastávajícího rozbřesku.

Budiž pozdraven a pochválen.

Ó Bože, můj Bože! Toto je Tvůj rozzářený služebník, Tvůj duchovní vazal, jenž se k Tobě přiblížil a dosáhl Tvé přítomnosti. Svou tvář ke Tvé obrátil, uznáváje Tvou jednost a dosvědčuje Tvou jedinnost, Tvým jménem volal mezi národy a vedl lidi k tekoucím vodám Tvého milosrdenství, ó Ty, Nejštědřejší Pane! Těm, jež požádali, dal napít z kalichu vedení, který přetéká vínem Tvé nezměrné milosti.

Ó Pane, za všech okolností mu pomáhej, dejž, ať pozná Tvá dobře strážena mystéria, a zasyp ho svými ukrytými perlami. Udělej jej korouhví, která se na nejvyšších věžích hradu třepotá ve větru Tvé nebeské pomoci, učiň z něj pramen průzračné vody.

Ó můj odpouštějící Pane! Světlem lampy, která své paprsky vysílá do daleka, zapal srdce všech a těm mezi svými lidmi, jimž jsi věnoval štědrou přízeň, odhal skutečnosti všech věcí.

Vpravdě, Tys Mohoucí, Mocný, Ochránce, Silný, Dobročinný. Vpravdě, Tys Pán veškerého milosrdenství!

-20²¹-

KDYŽ před dvaceti stoletími přišel Kristus, tak Židé, i když Jeho Příklad očekávali a každým dnem se se slzami v očích modlili, řkouce: „Ó Bože, uspiš Zjevení Mesiášovo,“ tak přec, když se Slunce pravdy rozbřesklo, popřeli Ho a s velikým nepřátelstvím proti Němu povstali a nakonec onen božský Duch, Slovo Boží, ukřižovali a pojmenovali Jej Belzebubem, zlým, jak je v evangeliu zaznamenáno. Příčinou bylo, že řekli: „Zjevení Kristovo bude podle jasného textu Tóry doloženo určitými znameními, a dokud se tato znamení neobjeví, každý, kdo prohlásí, že je Mesiášem, je podvodník. Mezi těmito znameními je toto, že Mesiáš přijde z neznámého místo, ale my všichni známe dům tohoto muže v Nazaretu, a může vůbec z Nazaretu pocházet něco dobrého? Druhým znamením je, že On bude vládnout železnou rukou, to jest, že musí nakládat mečem, ale tento Mesiáš nemá ani dřevěnou hůl. Další z podmínek a znamení je toto: musí dosednout na trůn Davidův a ustavit Davidovu svrchovanost. Tedy, tento muž nejenomže ani náhodou neusedl na žádný trůn, ale nemá ani rohož, na kterou by si sedl. Další podmínkou je toto: vyhlášení všech zákonů Tóry. Ale tento muž tyto zákony zrušil, a dokonce porušil i den sabatu, ačkoli je v Tóře jasně napsáno, že kdokoli, kdo si bude nárokovat úřad proroka a vyjevovat zázraky a den sabatu poruší, musí být usmrcen. Dalším ze znamení je to, že Jeho spravedlivé panování bude tak na výši, že poctivost a dobré skutky se rozšíří z lidského světa i do živočišného – had a myš se podělí o jednu doupeř a orel a tetřev o jedno hnízdo, lev a gazela budou přebývat na jedné pastvině a vlk a jehně budou pít z jednoho napajedla. Leč nespravedlnost a tyranství dosáhly v Jeho době takových rozměrů, že ho ukřižovali! Další z podmínek je to, že ve dnech Mesiášových se bude Židům dařit a získají vítězství nad všemi národy světa, leč nyní žijí v největším ponížení a služebnosti v Říši římské. Jak by tedy toto mohl být Mesiáš přislíbený v Tóře?“

Takovéto námitky mají proti Slunci pravdy, ačkoli ten Duch Boží byl vskutku Oním přislíbeným v Tóře. Ale oni neporozuměli významu těchto znamení, Slovo Boží ukřižovali. Nuže Bahá'í věří, že zaznamenaná znamení opravdu v Projevu Kristově nastala, i když nikoli ve smyslu, jak usuzovali Židé, ale že popis v Tóře je alegorický. Například mezi znameními je svrchovaná vláda. Pokud jde o toto, Bahá'í říkají, že svrchovaná vláda Krista byla nebeská, božská, věčná vláda, nikoli vláda Napoleonova typu, která zakrátko pomine. Po již téměř dva tisíce let je tato svrchovaná vláda Kristova ustavena a přetrvává až do současnosti a po celou věčnost bude ona svatá Bytost velebena na věčném trůně.

Podobně byla všechna ostatní znamení projevená, ale Židé nepochopili. I když od doby, kdy se Kristus s božskou nádherou objevil, uplynulo již téměř dvacet století, přec Židé stále očekávají příchod Mesiáše a považují sebe za pravé a Krista za falešného.

21 Napsáno obzvláště pro nesmrtelné dílo Dr. Esslemonta „Bahá'u'lláh a nová doba“.

Ó TY, význačná osobnosti, ty, hledači pravdy! Tvůj dopis ze 4. dubna 1921 byl s láskou přečten.

Existence Božské bytosti byla jasně na základě logických důkazů stanovena, ale skutečnost Božství leží mimo chápání mysli. Když se pozorně nad touto záležitostí zamyslíš, uvidíš, že nižší úroveň nemůže nikdy pochopit úroveň vyšší. Například nerostné říši, která je na nižší úrovni, je znemožněno, aby pochopila říši rostlinnou, neboť pro nerost by jakékoli podobné chápání bylo zcela nemožné. Stejným způsobem rostlinná říše, ať je vyvinutá sebevíce, nedosáhne žádné představy o říši živočišné a jakékoli podobné chápání na této úrovni by bylo nepředstavitelné, neboť živočich přebývá na vyšší úrovni než rostlina: tento strom si nemůže ani představit sluch či zrak. A živočišná říše, ať již se rozvine sebevíce, si nemůže nikdy uvědomovat realitu intelektu, který odhaluje vnitřní podstatu všech věcí, ani pochopit ony skutečnosti, které nelze spatřit, neboť úroveň člověka je ve srovnání s úrovní živočicha velmi vysoká. A ačkoli všichni tito tvorové současně přebývají v tomto nahodilém světě, ve všech jednotlivých případech rozdíl v jejich postavení vylučuje jejich pochopení celku; neb žádný nižší stupeň nemůže porozumět stupni vyššímu, takovéto chápání je nemožné.

Avšak vyšší úroveň rozumí úrovni nižší. Živočich například chápe nerost a rostlinu, člověk chápe úroveň živočišnou, rostlinou i nerostnou. Ale nerost ani náhodou nemůže pochopit říše člověka. A navzdory skutečnosti, že všechny tyto entity současně existují v jevovém světě, přesto nižší stupeň nemůže pochopit vyšší.

Jak by tedy bylo možné, aby zapříčiněná skutečnost, to jest člověk, mohla pochopit povahu oné preexistující Podstaty, Božské bytosti? Rozdíl v postavení mezi člověkem a Božskou skutečností je stotisíckrát větší než rozdíl mezi rostlinou a živočichem. A to, co si lidská bytost vyčaruje v mysli, není ničím jiným než pouhým smyšleným obrazem vlastního lidského stavu, nezahrnuje to Boží realitu, ale je to spíše touto realitou obemknuto. To jest, člověk chápe vlastní šalebné představy, ale Skutečnost Božstva nemůže pochopit nikdy: Ta Sama o Sobě obemyká všechny stvořené věci a všechny stvořené věci jsou v Jejím dosahu. Ono Božstvo, které si člověk pro sebe představuje, existuje pouze v jeho mysli, ne ve skutečnosti. Člověk však existuje ve své mysli i ve skutečnosti, tudíž člověk je větší než ona smyšlená skutečnost, kterou si je schopen představit.

Nejzazší meze tohoto ptáka z hlíny jsou tyto: může na určitou krátkou vzdálenost, do nekonečných dálav, třepat křídly, ale nikdy nemůže vzlétnout vzhůru ke Slunci vysoko na nebesích. My však nicméně ohledně existence Božské bytosti musíme předložit logicky odůvodněné či božsky vnuknuté důkazy, to jest důkazy přiměřené chápání člověka.

Je zřejmé, že všechny stvořené věci jsou spolu navzájem propojeny dokončenou a dokonalou vazbou, právě tak jako například části lidského těla. Všimni si, jak jsou dílčí části a orgány lidského těla navzájem propojené. Stejně jsou spolu navzájem propojené všechny části tohoto nekonečného vesmíru. Noha a krok jsou například propojeny s uchem a okem. Oko se musí dívat dopředu, než noha vykročí. Ucho musí naslouchat, než bude oko pozorně nazírat. A když je jakýkoli orgán lidského těla vadný, způsobuje nedokonalost v ostatních orgánech. Mozek je propojen se srdcem a žaludkem, plíce jsou propojeny se všemi orgány. A tak je tomu s ostatními částmi těla.

A každý z těchto orgánů či částí má svou vlastní specifickou funkci. Síla mysli, ať již ji nazýváme preexistující či zapříčiněnou, řídí a koordinuje všechny orgány lidského těla, starajíc se, aby každá část či orgán náležitě vykonávaly svou specifickou funkci. Pokud však ve schopnosti mysli dojde k nějakým výpadkům, všechny orgány přestanou vykonávat svou základní funkci, v těle a ve fungování jeho částí se objeví vady a schopnost mysli nebude mít účinku.

Podobně se podívej na tento nekonečný vesmír: univerzální síla, která vše obklopuje, řídí a usměrňuje všechny části tohoto bezkonečného stvoření, nevyhnutelně existuje, a kdyby nebylo tohoto Ředitele, tohoto Koordinátora, vesmír by měl kazy a vady. Bylo by to, jako kdyby byl šílený; kdežto vidíte, že toto nekonečné stvoření své funkce vykonává v dokonalém řádu, jeho každá jednotlivá část plní svůj úkol naprosto spolehlivě a ani v celém jeho fungování nelze nalézt žádnou vadu. Je tudíž jasné, že Univerzální síla existuje, řídí a usměrňuje tento nekonečný vesmír. Každá rozumná mysl tento fakt chápe.

Mimoto, ačkoli všechny stvořené věci rostou a vyvíjí se, přesto jsou vystaveny vlivům zvenčí. Slunce například vydává teplo, déšť dodává živiny, vítr přináší život, takže se člověk může rozvíjet a vyvíjet. Je tedy zřejmé, že lidské tělo je pod vlivem zvenčí a že se člověk bez tohoto vlivu nemůže vyvíjet. A podobně jsou ony vnější vlivy pro změnu vystaveny dalším vlivům. Například růst a vývoj lidské bytosti je závislý na existenci vody a voda je závislá na existenci deště a déšť je závislý na existenci oblak a oblaka jsou závislá na existenci slunce, které způsobuje, že se ze země i moře formuje pára a kondenzace páry vytváří oblaka. Tak každá z oněch entit ovlivňuje jiné a je podobně pro změnu jimi ovlivňována. Proces tedy nevyhnutelně vede k Tomu, Kdož ovlivňuje vše a přec není nikým ovlivňován, a tak je řetězec přerušen. Vnitřní realita oné Bytosti však není známá, ačkoli Její působení je jasné a zřejmé.

A dále, všechny stvořené bytosti jsou omezené a přesně toto omezení všech bytostí dokazuje skutečnost Bezmezného; neboť existence omezené bytosti udává existenci Bezmezného.

Abych to shrnul, existuje mnoho podobných důkazů, které potvrzují existenci oné Univerzální reality. A vzhledem k tomu, že je ona Realita preexistující, je nedotčena podmínkami, které upravují jevové úkazy, neboť jakákoli entita, která je vystavena okolnostem a hříčce událostí, je zapříčiněná, ne preexistující. Věz tedy: ono božstvo, jež si různá společenství a národy vykouzlili, spadá do sféry jejich představivosti a nepřesahuje ji, zatímco skutečnosti Božství je mimo rámec veškerého chápání.

Ohledně Projevů Božích, jsou to ústřední body, kde se znamení, známky a dokonalosti oné posvátné, preexistující Skutečnosti objeví v celé své nádheře. Jsou věčnou milostí, nebeskou slávou a na nich závisí věčný život lidstva. Abych uvedl názorný příklad: Slunce pravdy přebývá na obloze, na kterou nemá přístup žádná duše a na kterou nemůže dosáhnout žádná mysl, a je daleko mimo chápání všech tvorů. Leč svaté Projevy Boží jsou jako zrcadla, vyleštěná a bez poskvrny, na která se sbíhají záplavy světla vycházejícího z onoho Slunce a která pak rozptylují slávu na veškeré ostatní stvoření. Na tom vyleštěném povrchu je Slunce jasně vyjeveno v celé své majestátnosti. Pokud tedy zrcadlené Slunce prohlásí: „Já jsem Slunce!“ není to nic než pravda, a pokud vyřkne: „Já Slunce nejsem!“ je to též pravda. A i když je Denice v celé své slávě, kráse a dokonalosti v onom neposkvrněném zrcadle jasně viditelná, přesto nesestoupila ze svého vznešeného postavení v říších na výsostech a nevstoupila do zrcadla; ne, i nadále přebývá a navěky přebývat bude v nadpozemských výšinách své vlastní svatosti.

A dále, všichni tvorové na zemi vyžadují dary slunce, neb samotná jejich existence závisí na slunečním světle a teple. Kdyby jim bylo slunce odepráno, byli by vyhlazeni. Toto je to bytí zajedno s Bohem, jak se na něj odkazuje ve svatých knihách: člověk musí být zajedno se svým Pánem.

Je tedy jasné, že základní skutečnost Boha je zjevena v Jeho dokonalostech; a slunce, se svými dokonalostmi, odražené v zrcadle je viditelnou věcí, entitou jasně vyjadřující štědrost Boží.

Doufám, že si osvojíš bystrý zrak a slyšící sluch a že z tvých očí budou odstraněny závoje.

-22-

Ó ty, který svou tvář obracíš k Bohu! Uzavři své oči před všemi ostatními věcmi a otevři je říši Přeslavného. O cokoli, co si přeješ, žádej pouze Je a cokoli, co hledáš, hledej pouze u Něj. On jedním pohledem splňuje sto tisíc nadějí, jedním letmým ohlédnutím uzdravuje sto tisíc nevléčitelných chorob, jedním přitakáním nanáší balzám na všechny rány, jedním podíváním osvobozuje srdce z okovů zármutku. On jedná, jak jedná, a co mi s tím naděláme? On vykonává Svou Vůli, On nařizuje, co se Mu líbí. Je tedy pro tebe lepší svou hlavu v povolnosti sklonit a svou důvěru vložit v Nejmilosrdnějšího Pána.

-23-

Ó TY, jenž pátráš po pravdě! Tvůj dopis z 13. prosince 1920 dorazil.

Od dnů Adamových až do dneška byla náboženství Boží projevována, jedno za druhým, každé z nich splnilo svou řádnou funkci, oživilo člověčenstvo a poskytlo vzdělání a osvětlení. Osvobodila lidi z temnoty světa přírody a uvedla je do jasu Království. Jak byly zjeveny jednotlivé po sobě následující Věrouky a Zákony, po několik staletí zůstaly bohatě plodícím stromem a s ním bylo propojené štěstí lidstva. Jak však století

ubíhala, strom stárnul, přestal vzkvétat a plodit ovoce, pročez byl omlazen.

Náboženství Boží je jedno náboženstvím, ale musí být neustále obnovováno. Mojžíš například byl seslán člověku a ustavil zákon a prostřednictvím onoho mojžíšského zákona byly děti Izraele vyvedeny z nevědomosti a dospěli ke světlu; byly pozvednuty ze své zavrženíhodnosti a dospěly ke slávě, která nevybledne. Přesto, jak léta utíkala, ona oslnivost pominula, ona nádhera vybledla, onen jasný den se proměnil v noc. A když ona noc trojnásobně potemněla, vysvitla hvězda Mojžíšova, aby svět opět osvětlila sláva.

Chceme tím říci toto: náboženství Boží je jedno a je tím, co vzdělává lidstvo, ale přesto musí být obnovováno. Když zasadíš strom, je dnem po dni vyšší a vyšší. Vyraší z něj květy a listy a lahodné plody. Ale po dlouhé době zestárne a žádné plody již nerodí. Pak Hospodář pravdy vezme semínko téhož stromu a zasadí ho do čisté půdy; a hle, zde je ten první strom, zrovna tak, jak byl předtím.

Pozorně si všimni, že v tomto světě bytí musí být všechny věci obnovovány. Podívej se na hmotný svět kolem sebe, zři, jak byl obnoven. Myšlenky se změnily, způsoby života se upravily, vědy a umění projevují novou živost, objevy a vynálezy jsou nové, vnímání je nové. Jak by tedy taková zásadní moc, jako je náboženství - ručitel velkých pokroků lidstva, samotný prostředek k dosažení věčného života, podporovatel nekonečné výtečnosti, světlo obou světů – mohla zůstat neobnovena? To by se neslučovalo s milostí a milující laskavostí Pána.

Náboženství navíc není řadou přesvědčení, sadou zvyků. Náboženství je učení Pána Boha, učení, které je podstatou samotného života lidstva, které podněcuje mysl ke vznešeným myšlenkám, tříbí charakter a pokládá základy věčně trvajících cti člověka.

Všimni si: mohly by tyto horečnaté stavy světa mysli, tyto požáry válčení a nenávisti, zášti a zloby mezi národy, tyto výboje národů proti národům, které zničily poklid celého světa, vůbec někdy ustát jinak, než prostřednictvím živých vod učení Božího? Nikoli, nikdy!

A toto je jasné: musí být uplatněna moc vyšší a větší, než jsou síly přírody, aby tuto temnotu přeměnila ve světlo a tyto nenávisti a zášti, nevole a nevráživosti, tyto nekonečné pře a války v přátelství a lásku mezi všemi národy na zemi. Touto mocí není nic jiného než dechy Ducha svatého a mocný příliv Slova Božího.

-24-

Ó DUCHOVNÍ mladíku! Chval Boha, že jsi našel cestu do Království nádher a ve dví roztál závoj planých představ a že jádro vnitřního mystéria ti bylo odhaleno.

Tento lid, všichni z nich, si boha vyobrazil v říši mysli a onen obraz, který si pro sebe vytvořil, uctívá. A přec je onen obraz pochopen, a to právě lidskou myslí, a ten, kdo chápe, je zajisté na vyšší úrovni než to, co leží v dosahu jeho porozumění, neboť představivost je pouhou větví, zatímco mysl je kořenem; a kořen je určitě důležitější než větev. Zvaž tedy, jak všechny národy světa poklekají před výplodem své vlastní fantazie, jak si uvnitř vlastních mysli vytvořili stvořitele a nazývají to Tvůrcem všeho, co jest, zatímco ve skutečnosti to není nic jiného než iluze. Lidé tudíž uctívají pouhou chybu vnímání.

Ale ona Podstata podstat, onen Neviditelný neviditelných je posvěcen nad veškeré lidské dohady a nikdy nebude myslí člověka předstížen. Ona nepamětná Skutečnost nikdy nebude přebývat v okruhu existence zapříčiněného jsoucna. Jí náleží jiná říše a pochopení oné říše nelze nikdy dosáhnout. Nelze k ní získat žádný přístup; veškerý vstup tam je zakázán. Člověk může nanejvýše říci, že Její existenci lze dokázat, ale okolnosti Její existence jsou neznámé.

Že taková Podstata opravdu existuje, pochopili filozofové a učení doktorové všichni do jednoho. Ale pokaždé, když se snažili o Její jsoucnu něco dozvědět, byli akorát ohromeni a zděšeni a nakonec, zoufajíce si a ze zmařenými nadějemi, odešli svou cestou, z tohoto života. Neboť aby člověk pochopil stav a vnitřní mystérium oné Podstaty podstat, onoho Nejtajemnějšího z tajemství, musí nutně mít jinou moc a jiné schopnosti. A takováto moc, takovéto schopnosti by byly víc, než může lidstvo unést, pročez k nim žádné slovo o Něm nemůže dospět.

Kdyby například byl člověk obdařen sluchovým, chuťovým, čichovým a hmatovým smyslem, ale byl by mu

odepřen smysl zrakový, nemohl by se kolem sebe rozhlížet, neboť zrak nemůže být vykonáván prostřednictvím slyšení či ochutnávání, ani čichovým či hmatovým smyslem. Stejným způsobem, se schopnostmi, jež má člověk k dispozici, je pro něj nemožné, aby pochopil onu neviditelnou Skutečnost, svatou a posvěcenou nad veškeré pochyby skeptiků. K tomuto je potřeba jiných schopností, jiných smyslů. Kdyby lidská bytost takovýchto schopností dosáhla, mohla by obdržet nějakou vědomost onoho světa, jinak nikdy ne.

-25-

ÓTY, služebnice Boží! Ve východních dějinách je zaznamenáno, že Sokrates podnikl cestu do Palestiny a Sýrie a tam se od mužů vzdělaných ve věcech Božích dozvěděl jisté duchovní pravdy; že když se navrátil do Řecka, rozlašoval dvě přesvědčení: první, jednotu Boha a druhé, nesmrtelnost duše po jejím oddělení od těla; že tyto koncepty, tak vzdálené chápání Řeků, mezi nimi způsobily velký rozruch, až mu nakonec podali jed a zabili ho.

A toto je věrohodné; neboť Řekové věřili v mnoho bohů, a Sokrates ustavil skutečnost, že Bůh je jeden, což bylo zjevně v rozporu s vírou Řeků.

Zakladatelem monoteismu byl Abrahám. Právě k Němu může být tento koncept vysledován a tato víra byla mezi dětmi Izraele běžná, dokonce i ve dnu Sokratových.

Výše uvedené však nelze nalézt v židovských dějinách. Je mnoho faktů, které nejsou v židovských dějinách zahrnuty. Ne všechny události ze života Krista jsou napsány v dějinách, které sepsal Žid Iosephus, ačkoli to byl právě on, kdo v dobách Kristových dějiny sepisoval. Člověk by tedy neměl odmítat věřit událostem z Kristových dní na základě toho, že je nelze nalézt v dějinách Iosephových.

Východní dějiny také říkají, že Hippokratés dlouhou dobu pobýval ve městě Tyre, a to je město v Sýrii.

-26-

ÓTY, kdož hledáš Království nebes! Tvůj dopis dorazil a jeho obsah byl přečten.

Svaté Projevy Boží mají dvě postavení: jedno je fyzické postavení a druhé je duchovní. Jinými slovy, jedno je postavení lidské bytosti a druhé postavení Božské skutečnosti. Jsou-li Projevy podrobovány zkouškám, je to pouze v Jejich lidském postavení, nikoli v nádheře Jejich Božské reality.

A dále, tyto zkoušky jsou zkouškami pouze z hlediska člověčenstva. To jest, navenek se zdá, že lidská stránka svatých Projevů je podrobena zkouškám, ale když je tímto způsobem v plné moci projevena Jejich síla a odolnost, ostatní lidé se z toho poučí a uvědomí si, jak velká musí v dobách zkoušek a strastí být jejich vlastní vytrvalost a odolnost. Neboť Božský učitel musí učit slovem i činem, odhaluje tak všem přímou stezku pravdy.

Stran mého postavení, je to postavení služebníka Bahá, 'Abdu'l-Bahá, viditelné vyjádření služebnosti Prahu Krásky Abhá.

-27-

VUPLYNULÝCH cyklech měl každý z Projevů Božích ve světě existence svou vlastní hodnotu a každý představoval jedno stádium vývoje lidstva. Ale Projev Největšího jména – nechť mohu pro Jeho milované obětovat svůj život – byl výrazem dospělosti, dozrávání nejnvtitnější skutečnosti člověka v tomto světě jsoucna. Neboť slunce je zdrojem a zřídlem světla a tepla, ústředním bodem nádher a zahrnuje veškeré dokonalosti, jež byly projeveny ostatními hvězdami, které vyšly nad světem. Snaž se, abys mohl zaujmout své místo pod sluncem a obdržet hojný příděl jeho oslnivého světla. Vpravdě ti dím, jakmile tohoto postavení dosáhneš, užíš svaté, jak před Ním v naprosté pokoře sklánějí své hlavy. Pospěš k životu, než přijde smrt, pospěš k době jara, než nastane podzim, a než udeří nemoc, pospěš k léčení – ať se můžeš stát lékařem ducha, jenž v tomto pověstném a slavném věku dechem Ducha svatého léčí všechny druhy nemocí.

ÓLISTE na Stromu života! Stromem života, o kterém je zmínka v bibli, je Bahá'u'lláh a dcery Království jsou listy na onom požehnaném Stromě. Děkuj tedy Bohu, že jsi se s oním Stromem stal spřízněn a že prospíváš, křehký a svěží.

Brány Království jsou otevřeny dokořán a každá spřízněná duše je posazena k této tabuli hodokvasu Pána, dostávajíc svůj díl z oné nebeské hostiny. Chválen budiž Bůh, žes i ty u této tabule přítomen, bera si svůj podíl ze štědrého pokrmu nebes. Sloužíš Království a jsi dobře obeznámen s lahodnou vůní Ráje Abhá.

Celou svou mocí se tedy tuž, abys vedl lidi, a pojez chleba, jenž sestoupil z nebes. Neboť toto je významem Kristových slov: „ Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky.“²²

ÓTY, kdož jsi zaujat pravdou a okouzlen Nebeským královstvím! Tvůj dlouhý dopis dorazil a způsobil mi velkou radost, neboť je z něj jasně vidět tvé houževnaté úsilí a vznešený záměr. Chválen budiž Bůh, lidem přeješ dobré, prahneš po Království Bahá a toužíš spatřit lidské plémě jít kupředu. Doufám, že se díky těmto vznešeným ideálům, těmto šlechetným pokynům srdce a těmto zvěstem nebes tak rozzáříš, že světlo tvé lásky k Bohu zalije svou slávou veškeré předešlé věky.

Sám sebe jsi popsal jako studenta ve škole duchovního pokroku. Máš štěstí! Pokud povedou tyto školy pokroku k univerzitě nebes, pak se rozvinou odvětví vědomostí, jejichž prostřednictvím bude lidstvo na desku bytí hledět jako na nekonečně se rozvíjející svitek; a všechny stvořené věci budou viděny jako písmena a slova na onom svitku. Pak budou objeveny různé úrovně významu, pak budou v každém atomu vesmíru spatřena znamení jednoty Boha. Pak člověk uslyší volání Pána Království a uzří potvrzení Ducha svatého, jak mu jdou na pomoc. Pak pocítí takovou blaženost, takové vytržení, že celý širý svět s veškerou svou nesmírností ho již nepojme a on se vydá do Království Božího a prospíš k říši ducha. Neb když ptáku narostou křídla, nezůstane již více na zemi, ale vzlétne do výšin nebes – vyjma těch ptáků, již jsou přivázaní za nohu, nebo těch, kteří mají polámaná či zablácená křídla.

Ó ty, kdož pátráš po pravdě! Svět Království je jeden svět. Jediným rozdílem je, že jaro se znovu a znovu vrací a mezi veškerenstvím nově způsobuje veliký ruch. Pak nížina i svah ožijí a stromy se zazelenají a objeví se krásné listy, květy a plody, nekonečné a křehké. Pročež zřízení věků minulých jsou blízce propojena se zřízením, jež následují po nich: vskutku, jsou jedním a týmž, lež s tím, jak se svět vyvíjí, sílí světlo i přívaly nebeské milosti a Jitřenka se pak rozzáří polední skvostností.

Ó ty, kdož pátráš po Království! Každý božský Projev je samým životem světa a zkušeným lékařem každé stonající duše. Svět člověka churaví a onen schopný Lékař zná lék, přicházející s učením, radami a výtkami, jež jsou léčivem na všechny bolesti, hojivým balzámem na všechny rány. Je jisté, že moudrý lékař dokáže v jakémkoli období rozpoznat pacientovy potřeby a nasadí léčbu. Pročež propojte učení Krásy Abhá s naléhavými potřebami současného dne a uvidíte, že churavějícímu tělu světa poskytují okamžitý lék. Jsou vskutku elixírem, jenž přináší věčné zdraví.

Léčba předepsaná moudrymi lékaři minulosti i těmi, kdož následovali po nich, není jedna a táž, ale záleží na tom, co pacienta trápí. A přestože lék se může změnit, cílem je vždy navrátit pacientovi zdraví. V předešlých zřízeních nemohlo slabé tělo světa ustát přísnou či výkonnou léčbu. Z tohoto důvodu Kristus řekl: „Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde onen Přímluvce, Kterého Otec pošle, uvede vás do veškeré pravdy.“²³

Pročež v tomto zářném věku byla učení, kdysi omezená na pár lidí, zpřístupněna všem, ať Pánovo milosrdenství může obklopit východ i západ, ať se jednot světa lidstva může objevit v celé své kráse a ať oslnivé paprsky skutečnosti mohou světlem zalít sféru mysli.

Sestup Nového Jeruzaléma znamená nebeský Zákon, onen Zákon, jež zaručuje lidské štěstí a blyskavost

²² Jan 6:51, 58

²³ srov. Jan 15:26, 16:12–13

slova Božího.

Emanuel²⁴ byl vskutku Heroldem Druhého příchodu Krista a Svolávajícím ke stezce Království. Je zřejmé, že písmeno je prvkem slova a toto účastenství ve slově znamená, že hodnota písmene závisí na slově, to jest, písmeno svou milost odvozuje ze slova, je se slovem duchovně spřízněno a považováno za nedílnou součást slova. Apoštolové byli jako Písmena a Kristus byl podstatou Samotného Slova; a význam Slova, což je milost učení, vrhala na ona Písmena zář. Ještě jednou, ježto je písmeno prvkem slova, svým vnitřním významem tudíž se slovem souzní.

Je naší nadějí, že v tomto dni povstaneš a budeš prosazovat to, co předpověděl Emmanuel. Jistojistě věz, že v tomto uspěješ, neboť utvrzení Ducha svatého neustále sestupují a moc Slova bude mít takový vliv, že se Písmeno stane zrcadlem, v němž se bude odrážet skvostné Slunce – Slovo Samo, a milost a sláva Slova osvítí celou zem.

Ohledně nebeského Jeruzaléma, jenž spočine na vrcholcích světa, a Boží Velesvatyně, Jejíž korouhev je nyní zdvižena do výšky, toto v sobě obsahuje všechny dokonalosti, veškeré vědění předešlých zřízení. Mimoto zvěstuje jednotu dětí lidí. Je to prapor celosvětového míru, duch věčného života. Je to sláva dokonalostí Boha, obklopující milost veškerého jsoucna, a okrasa zdobící všechny stvořené věci, zdroj vnitřního poklidu pro celé lidstvo.

Svou pozornost upři na svaté Desky, pročítej Ishráqát, Tajallíyyát, Slova ráje, Radostné zvěsti, Tarázát, Nejsvětější knihu. Pak uzříš, že tato nebeská Učení jsou dnes lékem pro churavějící a strádající svět, hojivým balzámem na rány na těle lidstva. Jsou duchem života, archou spásy, magnetem, který přitahuje věčnou slávu, dynamickou silou, která motivuje vnitřní já člověka.

-30-

BYTÍ je dvojího druhu: jedno je bytí Boha, což leží mimo chápání člověka. Jemu, neviditelnému, nebetyčnému, nesrozumitelnému, nepředchází žádná příčina, leč On je Původcem příčiny příčin. On, Odvěký, nemá počátku a je na všem nezávislý. Druhý typ bytí je lidská existence. To je prosté bytí, lidské myslí srozumitelné, není odvěké, je závislé a má příčinu. Smrtelná látka se nestane věčnou a naopak. Lidský rok se nestane Stvořitelem a naopak. Přeměna vrozené podstaty látky je nemožná.

Ve světě bytí – světě, který je srozumitelný – existují úrovně smrtelnosti: první úroveň je nerostný svět, pak je rostlinný svět. Nerost existuje i v té druhé úrovni, ale má určitý typický rys, čímž je vlastnost rostliny. Podobně je tomu v živočišném světě, ve kterém jsou přítomny nerostné i rostlinné vlastnosti a navíc se v něm nacházejí vlastnosti živočišného světa, což jsou sluch a zrak. V lidském světě se nalézají vlastnosti nerostného, rostlinného i živočišného světa a navíc též vlastnosti lidského rodu, konkrétně intelekt, který objevuje skutečnosti věcí a chápe univerzální principy.

Člověk je tudíž na rovině zapříčiněného světa nejdokonalejší bytostí. Člověkem se myslí dokonalý jedinec, jenž je jako zrcadlo, ve kterém jsou projeveny a odráženy božské dokonalosti. Ale slunce z výšin své posvátnosti nesestupuje, aby vstoupilo do zrcadla, leč když je zrcadlo vyčištěno a obráceno směrem ke Slunci pravdy, dokonalosti tohoto Slunce, stávající ze světla a tepla, se v onom zrcadle odrazí a projeví. Tyto duše jsou Božskými projevy Boha.

-31-

ÓTY, jkdož jsi drahý i moudrý! Tvůj dopis z 27. května 1906 dorazil a jeho obsah je nanejvýše potěšující a přivodil velkou radost.

Otázal ses, zdali tato Věc, tato nová a živá Věc může zaujmout místo mrtvých náboženských rituálů a obřadů v Anglii; zdali by bylo možné, když se teď objevily různé skupiny, jejichž členové jsou vysoce postavení kněží a teologové, svými vědomostmi mnohem převyšující kněze a teology minulosti, aby tato nová Věc na členy těchto skupin tak zapůsobila, že je a všechny ostatní shromáždí do svého všeochraňujícího stínu.

24 Ohledně této desky tajemník Shoghi Effendiho jeho jménem dne 9. května 1938 napsal: „...toto zřetelně odkazuje na Bába, jak text jasně ukazuje, a v žádném směru to není odkaz na Swedenborga.“

Ó drahý příteli! Věz, že význačný Jedinec každé doby je obdarován v souladu s dokonalostmi Jeho věku. Onen Jedinec, Jenž byl v dobách minulých postaven nad Svě bližní, byl nadán v souladu se ctnostmi Svě doby. Ale v tomto věku skvělosti, v této éře Boha, ta vynikají Osobnost, to zářné Slunko, ten vyvolený Jedinec se bude blyštět takovými dokonalostmi a takovou silou, že nakonec oslní myslí všech společenství a skupin. A ježto je takováto Osobnost stran duchovních dokonalostí a nebeských znalostí všem ostatním nadřazena a je vskutku ústředním bodem božských požehnání a osou okruhu světla, všechny ostatní obstoupí a není vůbec žádných pochyb, že se rozzáří tak mocně, že do Svěho ochranného stínu shromáždí všechny duše.

Když se nad touto záležitostí bedlivě zamyslíte, zřetelně uvidíte, že je řízena všeobecně platným zákonem, jehož fungování lze spatřit ve všech věcech: celek přitahuje dílčí část a v kružnici je střed osou kružidla. Uvažuj o Duchu²⁵: poněvadž byl ústředním bodem duchovní moci, zřídlem božských darů, tak třebaže na začátku kolem sebe shromáždil jen několik málo duší, později byl díky oné všepodmaňující moci, kterou měl, schopen sjednotit v ochranném svatostánku křesťanství všechny různé sekty. Porovnej současnost s minulostí a zři, jak velký to rozdíl. Takto můžeš dospět ku pravdě a jistotě.

Rozdíly mezi náboženstvími světa jsou v důsledku různících se typů myslí. Dokavad se různí schopnosti myslí, je jisté, že se úsudky a názory budou člověk od člověka lišit. Avšak bude-li nastolena jedna jediná univerzální vnímavá moc – moc obklopující vše ostatní, ony různící se názory se sloučí a duchovní harmonie a jednota se stanou zjevnými. Například když byl projeven Kristus, myslí různorodých tehdejších národů, jejich hlediska, citové postoje, zdali jsou Římané, Řekové, Syřané, Izraelité či někdo jiný, byly navzájem v rozporu. Leč jakmile zapůsobila Jeho univerzální moc, postupně se jí, po uplynutí tři sta let, podařilo pod ochranu a vládu jednoho ústředního Bodu shromážditi pospolu veškeré rozdílné myslí, jež všechny ve svých srdcích sdílí též duchovní rozpoložení.

Použijeme-li metaforu, když armádě velí různí vojevůdci a každý má vlastní strategii, očividně se budou lišit v názorech, jak se mají čety seřadit do šiku a pohybovat. Ale jakmile velení převezme vrchní vojevůdce, jenž je důkladně obeznámen s uměním války, ony ostatní plány se rozplynou, neboť vrcholně nadaný generál převezme kontrolu nad celou armádou. Toto je míněno pouze jako metafora, ne jak opravdový přírůstek. Pokud prohlásíte, že každý z oněch ostatních generálů je přeci v bojovém umění velmi způsobilým a velice zběhlým a zkušeným, a tak se nepodrobí velení jednoho člověka, bez ohledu na to, jak nepopsatelně skvělého, vaše tvrzení je neobhájitelné, neboť výše pospaná situace prokazatelně nastane a není o tom vůbec žádných pochyb.

Toto je případ svatých Projevů Božích. Toto je konkrétně případ božské skutečnosti Největšího jména, Krásy Abhá. Jakmile je shromážděným národům světa projevována a zjeví se s takovým půvabem, takovým okouzlením – vábíci jako nějaký Josef v Egyptě ducha - podrobí si všechny milence na zemi.

Stran oněch duší, jež se do tohoto života narodí jako éterické a oslnivé bytosti, a přec jsou následkem znevýhodnění a utrpení připraveny o velké a skutečné výhody a tento svět opustí, aniž by žily naplno – to je rozhodně příčinou smutku. To je důvod, proč univerzální Projevy Boží odhalují člověku Svou tvář a snášejí veškerá neštěstí a bolestná utrpení a pokládají Svůj život jako výkupné. To proto, aby se právě tito lidé, ti připravení, ti, již mají potřebné schopnosti, stali místy úsvitu světla a aby jim byl dán život, který nikdy nepomine. Toto je ta pravá oběť: obětovat sebe sama, jak to udělal Kristus, jako výkupné za život světa.

Ohledně vlivu svatých Bytostí a pokračování Jejich milosti lidstvu po té, co odloží Svou lidskou podobu, to je pro Bahá'í nezpochybnitelný fakt. Když svaté Projevy tento svět opustí a povznesou se do nebes, je svět vskutku zaplaven Jejich milostí a zahrnut Jejich nádherou. Velebení Slova, zjevení moci Boží, obrácení bohobojných duší, udělení věčného života – bylo to právě po umučení Mesiáše, kdy toto vše bylo na vzestupu a nabylo na intenzitě. Stejně i od nanebevstoupení Požehnané krásy jsou udělené dary hojnější, šířící se světlo jasnější, znamení Pánovy moci silnější, vliv Slova výraznější a nebude dlouho trvat, než pohyb, teplo, zářivost a požehnání Slunce Jeho skutečnosti obklopí celou zem.

Nermuť se nad pomalým postupem Bahá'í věci v oné zemi. Toto je jen první úsvit. Pomysli, jak v případě Kristovy věci muselo uběhnout tři sta let, než se projevil její obrovský vliv. Dnes ani ne šedesát let od jejího zrodu osvětluje světlo této Víry celou planetu.

25 Ježíš

Stran zdravotnické společnosti, jejíž jste členem, jakmile vstoupí pod baldachýn této Víry, zvýší se její vliv stokrátě.

Všímáš si, že láska mezi Bahá'í je veliká a že láska je tou hlavní věcí. A jak se moc lásky mezi Bahá'í věřícími vyvinula do takto velké míry a je mnohem větší než mezi lidmi ostatních náboženství, tak je to i se vším ostatním, neboť láska je základem všech věcí.

Stran překladu knih a desek Požehnané krásy, zakrátko budou pořízeny překlady do všech jazyků, plné síly, jasné a elegantní. A jak budou překládány, odpovídajícím způsobem originálům a stylem plným síly a elegance, budou do široka do daleka rozptylovány nádherou jejich vnitřních významů a osvětlí oči veškerého člověčenstva. Co nejvíce se přičiňuj, abys zajistil, že překlad odpovídá originálu.

Požehnaná krása při mnoha příležitostech zavítal do Haify. Zřel jsi Ho tam, leč v té době jsi Jej neznal. Doufám, že dosáhneš pravého shledání s Ním, což znamená, že na Něj budeš patřit vnitřním, nikoli vnějším zrakem.

Podstatou Bahá'u'lláhova učení je všeobjímající láska, neboť láska zahrnuje veškeré znamenitosti lidstva. Způsobuje, že každá duše postupuje kupředu. Každému jako odkaz uděluje nesmrtelný život. Vbrzku budeš svědkem, jak Jeho nebeská učení, pravá sláva samotné skutečnosti, osvětlí oblohu světa.

Krátká modlitba, kterou napsal na závěr svého dopisu, byla vskutku původní, jímavá a krásná. Stále tuto modlitbu pronášej.

-32-

ÓVY, služebnice Pána! V tomto století, století Všemocného Pána, svítí Denice nebeských říší, Světlo pravdy, na zenitu své skvělosti a její paprsky osvětlují všechny končiny. Neb toto je věk Odvěké krásy, den zjevení moci a síly Největšího jména – nechť je můj život obětován Jeho milénym.

V dobách příštích, přestože Věc Boží možná vzestoupí a stokrátě vzroste a veškeré člověčenstvo najde útočiště ve stínu Sadratu'l-Muntahá, přec toto současné století nebude mít sobě rovna, neboť vidělo rozbřesk onoho Jitra a východ onoho Slunce. Toto století je vpravdě zdrojem Jeho Světla a úsvitem Jeho Zjevení. Budoucí věky a generace uzří rozptyl jeho záře a projevy jeho znamení.

Pročež se samy snažte, abyste snad mohly obdržet celý svůj díl z Jeho darů a podíl na nich.

-33-

ÓSLUŽEBNÍKU Boží! Všimli jsme si, že jsi napsal Jináb-i-Ibn-Abharovi a položil mu otázku ohledně verše: „Kdokoli, kdo vznese nárok na Zjevení pocházející přímo od Boha před uplynutím celé doby tisíce let, takový člověk je nesporně prohaný podvodník.“

Význam tohoto je ten, že jakýkoli jedinec, který by před uplynutím celé doby tisíce let – let známých a stanovených běžným užíváním a nevyžadujících žádného výkladu – tvrdil, že přináší Zjevení přímo od Boha, i kdyby snad zjevil určitá znamení, tak onen člověk bude nesporně falešník a podvodník.

Toto není odkaz na univerzální Projev, neboť je ve Svatých písmech jasně stanoveno, že musí uplynout celá staletí, ba tisíce let, než se opět objeví Projev, jako je tento.

Avšak je možné, že po završení celého tisíce let budou určité svaté Bytosti zmocněny, aby předaly Zjevení: toto se však nebude dít prostřednictvím univerzálního Projevu. Pročež se každý den cyklu Požehnané krásy ve skutečnosti rovná jednomu roku a každý rok tohoto cyklu se rovná tisíci let.

Vezmi v úvahu například slunce: jeho přechod z jednoho znamení zvěrokruhu do následujícího se děje během krátkého časového období, leč až po dlouhé době dosáhne své plné záře, tepla a slávy ve znamení Lva. Nejdříve musí dokončit jeden celý oběh skrze ostatní souhvězdí, než znovu vstoupí do znamení Lva a vzplane v celé své nádheře. V ostatních postaveních nevyjevuje celé své teplo a světlo.

Podstatou je, že před završením tisíce let si žádný člověk nemůže troufnout ani slůvko zašeptat. Všichni

se musí považovat za příslušníky řádu poddaných, poddajní a poslušní příkázáním Božím a zákonům Domu spravedlnosti. Pokud se někdo od nařízení Světového domu spravedlnosti byť jen o hrot jehly odchýlí nebo zaváhá při jejich dodržování, pak patří mezi vydědence a zavržené.

Co se týče cyklu Požehnané krásy – časů Největšího jména -, neomezuje se na dobu tisíce či dvou tisíců let...

Když je řečeno, že období tisíce let začíná s Projevem Požehnané krásy a že každý den tohoto období je tisíc let, záměrem je odkaz na cyklus Požehnané krásy, který se bude v tomto kontextu prostírat přes mnohé věky až do dosud neexistujících dálav času.

-34-

ÓTY, kdož sloužíš světu lidstva! Obdrželi jsme tvůj dopis a jeho obsah nás nesmírně rozradostnil. Byl to přesvědčivý důkaz a výjimečně jasné svědectví. Patří a hodí se, že v tomto osvíceném věku – věku pokroku světa lidstva – bychom měli obětovat sebe sama a sloužit lidskému rodu. Každá obecná věc je božská a každá dílčí věc je světská. Zásady božských Projevů Božích byly tudíž všeobecné a všezahrnující.

Každá nedokonalá duše je zaměřená jen na sebe a myslí pouze na vlastní dobro. Ale jak se její myšlení trochu rozšíří, začne myslet na blaho a potěchu své rodiny. Pokud se její názory rozšíří ještě více, bude se zajímat o štěstí svých spoluobčanů; a pokud se rozšíří ještě více, bude přemýšlet o slávě svého kraje a rodu. Ale když názory a hlediska dosáhnou nejvyšší míry rozpětí a docílí stádia dokonalosti, pak se bude zajímat o povznesení lidstva. Pak bude přát všem lidem to nejlepší a bude usilovat o blaho a rozkvět všech krajin. Toto svědčí o dokonalosti.

Božské Projevy Boží tedy měli všeobecnou všezahrnující koncepci. Své úsilí vynakládali v zájmu života každého člověka a zapojovali se do služby všeobecného vzdělání. Oblast jejich cílů nebyla omezená – kdepak, spíše byla široká a všezahrnující.

Tudíž i vy musíte myslet na všechny, ať může být člověčenstvo vychováno, charakter umírněn a tento svět se může změnit v Rajskou zahradu.

Milujte všechna náboženství a všechny rasy láskou opravdovou a upřímnou a tuto lásku prokazujte skutky, nikoli jazykem. Neb jazyk není vůbec důležitý, ježto většina lidí je slovy svými blahovolná, leč nejlepší jsou činy.

-35-

ÓVOJSKO Boží! Došel dopis, společně podepsán vámi všemi. Byl velmi výřečný a velmi působivý a bylo potěšení jej číst.

Psali jste o měsíci postění. Jste šťastlivci, že jste poslechli Božích příkázání a tento půst během svatého období dodrželi. Neb tento materiální půst je vnější známkou duchovního půstu; je symbolem sebeovládání, člověk se zdrží veškerých choutek ega, oděje se vlastnostmi ducha, nechá se unést nebeskými dechy a vzplane ohněm lásky Boží.

Váš dopis také naznačil vaši jednotu a blízkost vašich srdcí. Doufám, že se západ, skrze nezměrnou milost, kterou Bůh v této nové době sesílá dolů, stane východem, bodem úsvitu Slunce pravdy, a že západní věřící se stanou zřídly světla a budou projevovat Boží znamení; že budou chráněni před pochybami nedbalých a zůstanou pevní a neústupní ve Smlouvě a Závěti; že budou dnem i nocí dít, dokud ty, již spíš, neprobudíš a těm, již jsou nevědomí, nepomohou zpozornět a vydědence nepřivedou do vnitřního kruhu zasvěcených a strádajícím neudělí jejich podíl na věčné milosti. Necht' jsou zvěstovateli Království a svolají obyvatele tohoto dolejšího světa a povolají je, aby vstoupili do říše na výsostech.

Ó vojsko Boží! Dnes, na tomto světě, každý národ bloudí svou vlastní pouští, pohybuje se sem a tam dle příkazů vlastních iluzí a vrtochů, žene se za vlastními rozmary. Mezi všemi hemžícími se masami země je pouze toto společenství Největšího jména zbaveno a prsto lidských pletich a nemá žádné ziskné záměry, které by prosazovalo. Tento lid sám mezi všemi povstal s úmysly očištěnými od ega, následuje učení Boží, co

nejhorlivěji dře a usiluje o jednotný cíl: přeměnit tento dolejší prach v nebesa na výsostech, učinit z tohoto světa zrcadlo Království, změnit tento svět v jiný svět a způsobit, aby si veškeré člověčenstvo osvojilo obyčejně spravedlivých a nový životní způsob.

Ó vojsko Boží! Prostřednictvím ochrany a pomoci, poskytnuté Požehnanou krásou – necht' je můj život obětován pro Jeho milené – se musíte chovat takovým způsobem, že budete jako slunce mezi ostatními dušemi vyčnívat, význační a zářící. Vstoupí-li kdokoli z vás do nějakého města, měl by se stát středem přitažlivosti v důsledku své upřímnosti, věrnosti a lásky, své poctivosti a spolehlivosti, své důvěryhodnosti a milující laskavosti ke všem národům světa, aby lidé onoho města mohli zvolat, řkouce: „Tento člověk je nepochybně Bahá'í, neb jeho způsoby, chování, jednání, mravní zásady a charakter odráží vlastnosti Bahá'í.“ Dokud tohoto postavení nedosáhnete, nemůžete říct, že jste věrni Smlouvě a Závěti Boží. Neb On nevyvratitelnými Texty vstoupil do závazné Smlouvy s námi všemi, žádaje nás, abychom jednali v souladu s Jeho posvátnými pokyny a radami.

Ó vojsko Boží! Nadešel čas, aby se v této význačné době projevily účinky a dokonalosti Největšího jména, ať je mimo jakoukoli pochybnost stanoveno, že tato doba je dobou Bahá'u'lláha a tento věk vyniká nade všechny ostatní věky.

Ó vojsko Boží! Kdykoli uzříte člověka, jehož veškerá pozornost je upřena na Věc Boží, jehož jediným cílem je toto, aby Slovo Boží nabylo účinnosti; jenž dnem i nocí s čistým záměrem vykonává službu Věci; v jehož chování nelze rozpoznat ani sebemenší stopu po sobectví či soukromých motivech – kdo se spíše duchem nepřítomný toulá divočinou lásky Boží a pije pouze z poháru vědění Božího a je zcela zabrán do šíření libých vůní Božích a je kouzlen svatými verši Království Božího – tak jistojistě vězte, že tento jedinec bude nebesy podporován a posilován, že bude jako jitřenka navěky jasně zářit z oblohy slávy věčné. Leč pokud bude prokazovat být jen sebemenší poskvru sobeckými tužbami a sebeláskou, jeho úsilí povede vniveč a on bude nakonec zahuben a ponechán bez naděje.

Ó vojsko Boží! Bohu budiž chvála, že Bahá'u'lláh pozvedl okovy z šíje lidstva a člověka osvobodil ode všeho, co jej omezovalo, a řekl mu: Jste ovoce jednoho stromu a listy jedné větve. Buďte soucitní a laskaví k celému lidskému pokolení. S cizinci nakládejte jako s přáteli, ostatní mějte rádi jako své vlastní. Na nepřátele pohlízejte jako na přátele, na demony hleďte jako na anděly. Tyranovi věnujte stejnou velkou lásku, jakou prokazujete oddaným a věrným, a jako gazely z vonných měst Khatá a Khutan²⁶ nabídněte kořistnícímu vlku libou pižmovou vůni. Pro bojácné buďte útočištěm, rozrušeným přineste klid a mír. Strádající zaopatřete, pro chudé buďte pokladnicí plnou bohatství. Pro ty, kdož trpí bolestí, buďte lékem, co je vyléčí, chorým buďte lékařem a ošetřovatelem. V tomto světě neexistence prosazujte přátelství, čest, smír a oddanost Bohu.

Ó vojsko Boží! Vynakládejte obrovské úsilí a snad budete moci tuto zemi zaplavit světlem, aby se tato chýše z bláta, tento svět, mohla stát Rájem Abhá. Vládu převzala temnota a převládající hrubé charakterové rysy. Tento svět člověka je nyní arénou pro divou zvěř, polem, kde se neznalí a nedbalí chápají své příležitosti. Duše lidí jsou kořistními vlky a zvěři se zaslepeným zrakem a jsou buď smrtelným jedem nebo neužitečným plevellem – všechny krom několika málo, jež vskutku mají altruistické cíle a plány pro blahobyt svých bližních. Leč vy v této věci, to jest ve službě lidstvu, musíte položit vlastní životy, a jak se budete poddávat, radujte se.

Ó vojsko Boží! Báb, Vznešený, obětoval Svůj život. Požehnaná dokonalost každým dechem obětoval sto životů. Snášel pohromy. Přetrpěl muka. Byl uvězněn. Byl přikován řetězy. Byl zbaven domova a vypovězen do dálných krajin. A nakonec Svě dny prožil v Největším vězení. Obdobně veliké množství milovníků Boha, již tuto cestu následovali, okusili nektar mučednictví a vzdali se všeho – života, jmění, příbuzenstva – úplně všeho, co měli. Kolik jen domovů bylo zničeno v suť, kolik jen obydlí bylo násilím otevřeno a vypleněno, kolik jen vznosných budov bylo srovnáno se zemí, kolik jen paláců bylo rozbořeno napadřf. A toto vše se stalo, aby lidstvo mohlo být osvíceno, aby neznalost ustoupila vědění, aby se lidé země mohli stát lidmi nebes, aby nesoulad a svár mohly být vykořeny a Království míru ustaveno po celém světě. Usilujte nyní o to, ať se tato štědrost projeví a tato nejmilovanější z nadějí se honosně uskuteční v celém společenství člověka.

Ó vojsko Boží! Dejte si pozor, ať žádné duši nezpůsobíte újmu a žádnému srdci zármutek, ať žádnému

26 Města v Číně proslulá svými zvířaty produkujícími pižmo.

člověku neublížíte svými slovy, ať jej znáte či je pro vás cizincem, ať je přítelem či nepřítelem. Modlete se za všechny, poproste, ať jsou všichni požehnáni, ať je všem odpuštěno. Pozor, veliký pozor si dejte, ať nikdo z vás nevyhledává pomstu, dokonce ani proti někomu, kdo žízni po vaši krvi. Pozor, veliký pozor si dejte, ať nezraníte něčí city, i kdyby to byl zlosyn a přál vám jen to zlé. Nehledte na tvory, obraťte se k jejich Stvořiteli. Nežřete nikdy neustupující lidi, zřete jen Pána zástupů. Neupírejte zrak dolů na prach, upírejte jej vzhůru na zářící slunce, které způsobilo, že každíčký kousek temnoty žhne světlem.

Ó vojsko Boží! Když vás postihne pohroma, buďte trpěliví a vyrovnaní. Ať jsou vaše strádání sebezarmucující, nenechte se vyvést z klidu a s naprostou důvěrou v hojnou milost Boží čelte bouři soužení a těžkých zkoušek.

Loni několik nevěrných, lidí blízkých i ne, lidí nám známých i cizích, předneslo tureckému sultánovi pomlouvačná nařčení proti těmto vyhnancům bez domova, vznášeje proti nám vážná obvinění, která se vůbec nezakládají na skutečnosti. Vláda prozíravě rozhodla tato nařčení prozkoumat a poslala do města vyšetřovací komisi. Je zřejmé, jakou příležitost to nabídlo lidem nám škodolibým, a jakou bouři to rozpoutalo, to vše se nedá jazykem ani perem pospat. Jen ten, jenž toho byl očitým svědkem, může vědět, jakou vřavu vyvolali a jaké zemětřesení muk z toho vyplynulo. A navzdor tomu naší odpovědí bylo se zcela spolehnout na Boha a zůstat vyrovnaní, trpěliví, důvěřovat a nenechat se vyvést z klidu, a to do takové míry, že člověk, jenž o situaci nic neví, by si o nás myslel, že jsme klidní na srdci i na mysli, dokonale šťastní, v míru vzkvétající.

Pak došlo na samotné žalobce, ty, již proti nám vznesli hanlivá nařčení, spojili se se členy vyšetřovací komise, aby obvinění vyšetřovali, takže strana žalujících, svědci a soudce byli jedním a týmž a závěr byl učiněn předem. Nicméně je třeba popravdě uvést, že Jeho Excellence sultán Turecka až doposud těmto falešným nařčením, těmto urážkám, těmto výmyslům a pomluvám nevěnoval žádnou pozornost a jednal spravedlivě....

Ó ty, Poskytovateli! Přes přátele na Západě jsi zavál sladké vůně Ducha svatého a světlem božského vedení jsi osvětlil západní oblohu. Ty, již kdysi byli daleko, jsi k Sobě přiblížil; cizince jsi změnil v milující přátele; ty, již spí, jsi probudil; z nedbalých jsi dbalé učinil.

Ó ty, Poskytovateli! Pomáhej těmto šlechetným přátelům, aby dosáhli Tvé libosti, a učiň z nich lidi, již přejí dobré stejnou měrou cizím i přátelům. Přiveď je do světa, jenž trvá navěky, dej jim podíl na milosti nebeské, učiň z nich pravé Bahá'í, od Boha upřímné; zachraň je před vnějším zdáním a upevni je v pravdě. Učiň z nich znamení a známky Království, zářící hvězdy nad obzory tohoto dolejšího života. Učiň z nich útěchu a úlevu pro lidstvo a služebníky světového míru. Rozradostni je vínem Své rady a dej, ať všichni z nich kráčí po stezce Tvých příkázání.

Ó ty, Poskytovateli! Nejdražším přáním tohoto služebníka Tvého Prahu je uzřít přátele východu a západu v těsném objetí, vidět všechny členy lidské společnosti v lásce shromážděné v jediném velkém shluku, jako jednotlivé kapky vody soustředěné v jednom mohutném moři, uzřít je jako ptáky v jednom růžovém sadu, jako perly jednoho oceánu, jako listy jednoho stromu, jako paprsky jednoho slunce.

Tys Mohoucí, Mocný a Tys Bůh síly, Všemocný, Vševidoucí.

-36-

Ó VY, dvě oblíbené služebnice Pána! Přišel dopis od matky Beecherové a vpravdě se za vás obě přimlouval, pročez vás dvě oslovuji společně. To se mi zdá velmi dobré, neb vy dvě čisté bytosti jste jako jeden drahokam, jste dvěma větvemi rostoucími z jediného stromu; obě dvě hluboce uctíváte téhož Milovaného, obě dvě toužíte po témž zářícím Slunci.

Psalí jste o měsíci postění. Jste šťastlivci, že jste poslechli Božích příkázání a tento půst během svatého období dodrželi. Neb tento materiální půst je vnější známkou duchovního půstu; je symbolem sebeovládání, člověk se zdrží veškerých choutek ega, oděje se vlastnostmi ducha, nechá se unést nebeskými dechy a vzplane ohněm lásky Boží.

Doufám, že se všechny služebnice Boží v oné krajině sjednotí jako vlny jednoho nekonečného moře; neboť i když se vlny čeří podle toho, jak vane vítr, jsou samy o sobě samostatné, a přec jsou vskutku všechny za

jedno s bezmeznou hlubinou.

Jak dobré je, když jsou si přátelé blízcí jako svazky světla, když spolu stojí bok po boku v pevné neporušené linii. Neb nyní paprsky skutečnosti Slunce světa bytí sjednotily všechny uctívatele ve vzývání tohoto světla; a tyto paprsky prostřednictvím neskonale milosti shromáždily všechny národy pospolu do svého do široka se prostírajícího přístřeší. Pročež všechny duše musí být jako jedna duše a všechna srdce jako jedno srdce. Nechtě se všichni vymaní z rozmanitých identit, jež se zrodily z vášně a tužby, a nechtě v jednotě své lásky k Bohu naleznou nový způsob života.

Ó vy, dvě služebnice Boží! Nyní nastal čas, abyste byly jako štědrý pohár, jenž je naplněn po okraj, a abyste jako oživující poryvy větru, jež vanou z Ráje Abhá, rozptylovaly pižmovou vůni po celé té zemi. Osvobodte se z života tohoto světa a na každém kroku dychtěte po neexistenci, neboť když se paprsek navrátí ke slunci, je vyhlazen, a když kapka dospěje k moři, zmizí, a když opravdový milující nalezne svého Milovaného, zřekne se své duše.

Dokavad člověk nevkročí do stádia obětování, je připraven o veškerou přízeň a milost. A toto stádium obětování je říší umírání ega, ať se pak oslnivost živoucího Boha může rozzářit. Mučedníkově pole je místem odpoutání od ega, ať se hymny věčnosti mohou rozeznít. Čiňte, co zmůžete, ať vás vaše ego zcela omrzí a vy se připoutáte k oné Tváři nádher, a když takovýchto výšin služebnosti dosáhnete, naleznete všechny stvořené věci shromážděné ve vašem stínu. Toť bezmezná milost; toť nejvyšší svrchovanost; toť život, jenž neumírá. Vše ostatní kromě tohoto není v konečném důsledku ničím jiným než zjevnou záhubou a převelikou ztrátou.

Chvála budiž Bohu, brána bezmezné milosti je otevřena dokořán, nebeská tabule prostřena, služebníci Milosrdného a Jeho služebnice jsou na hostině přítomni. Snažte se, aby obdrželi svůj podíl z tohoto věčného pokrmu, ať jste v tomto i v příštím světě milováni a v lásce chováni.

-37-

Ó VY, drazí přátelé 'Abdu'l-Bahá! Přišel od vás požehnaný dopis, ve kterém vyprávíte o volbě duchovní rady. Mé srdce se radovalo, když se dozvědělo, že, chválen budiž Bůh, přátelé v oné oblasti v naprosté jednotě, přátelství a lásce uspořádali tyto nové volby a úspěšně zvolili duše, které jsou posvěceny, je jim na Svatém prahu udělena přízeň a jsou mezi přáteli dobře známy pro svou neochvějnost a pevnost ve Smlouvě.

Tito zvolení zástupci nyní musí povstat a sloužit s duchovností a radostí, s čistými úmysly, silně přitahování vůněmi Všemocného a dobře podporování Duchem svatým. Nechtě pozvednou korouhev vedení a nechtě jako vojáci Společnosti na výšinách velebí Slovo Boží, do široka do daleka šíří Jeho libé vůně, vzdělávají duše lidí a prosazují Největší mír.

Vskutku, Požehnané to duše byly zvoleny. Jakmile jsem si přečetl jejich jména, pocítil jsem záchvěv duchovní radosti, neboť jsem věděl, že, pochválen budiž Bůh, byli v oné zemi vyzdviženi lidé, již jsou služebníci Království a jsou připraveni položit za Něj, Kdož nemá Sobě rovna ani podobného, svůj život.

Ó vy, drazí přátelé moji! Osvětlete tuto duchovní radu září lásky Boží. Rozezněte ji radostnou hudbou posvátných nebeských sfér, zapřičiňte se, ať ji pokrm, jenž je podáván u Večeře Páně, u nebeské hodovny tabule Boží, jde k duhu. Scházejte se s ryzím potěšením a na začátku setkání pronášejte tuto modlitbu:

Ó Ty, Pane Království! Třebaže jsou naše těla zde pospolu shromážděná, přec jsou naše okouzlená srdce unesena Tvojí láskou a my jsme přeneseni paprsky Tvé zářící tváře. Ačkoliv jsme slabí, očekáváme zjevení Tvé moci a síly. Ačkoliv jsme chudobní, bez majetku i bez prostředků, přec si bereme bohatství z pokladů Tvého Království. Ačkoliv jsme kapky, přec čerpáme z Tvého oceánu hlubin. Ačkoliv jsme smítka, přec záříme ve slávě Tvého skvostného Slunce.

Ó ty, Poskytovateli náš! Sešli Svou pomoc, aby se každý zde shromážděný stal zapálenou svící, středem přitažlivosti, poslem povolávajícím do Tvé nebeské říše, dokud nakonec neučiníme z tohoto dolejšího světa zrcadlový obraz Tvého Ráje.

Ó vy, drazí přátelé moji! Rady oněch krajin jsou povinny, aby jedna s druhou byla ve spojení a ve shodě a

také aby byly ve styku s radami východu, a tudíž se po celém světě staly orgány sjednocení.

Ó vy, duchovní přátelé! Vaše stálost musí být taková, že kdyby zlovolníci usmrtili všechny věřící a zůstal pouze jediný, ten jediný, sám samotinký, odolá všem národům země a půjde a bude do široka do daleka rozptyloval libé a svaté vůně Boží. Pročež, pokud se k vám ze Svaté země dostanou nějaké hrůzostrašné zprávy, nějaké zvěsti o děsivých událostech, postarejte se, ať nezakolísáte, nebuďte sklíčení smutkem, nebuďte otřeseni. Spíše bezodkladně s železným odhodláním povstaňte a služte Království Božímu.

Tento Služebník Pánova prahu je v nebezpečí neustále. V nebezpečí je i nyní. Nikdy jsem neměl žádnou naději na bezpečí a mým nejdražším přáním je toto: vypít štědrý a vrchovatý pohár mučedníka a zemřít na poli oběti, těše se z onoho vína, jež je nejcennějším z Božích darů. Toto je má největší naděje, toto je má nejúpornější touha.

Dozvídáme se, že desky Ishráqát (Nádhery), Tarázát (Ozdoby), Bishárát (Radostné zvěsti), Tajallíyyát (Záře) a Kalimát (Slova ráje) byly v těchto krajinách přeloženy a vydány. V těchto deskách budete mít vzor, jak být a jak žít.

-38-

Ó SLUŽEBNICE Boží, kteráž se ve větrech lásky Boží chvěješ jako čerstvá a křehká větévka! Přečetl jsem tvůj dopis, který vypovídá o tvé překypující lásce, o tvé horlivé zbožnosti a o tom, že se zabýváš připomínkou svého Pána.

Spoléhej se na Boha. Zřekni se vlastní vůle a přilni k Jeho, dej stranou vlastní tužby a chop se Jeho, ať se můžeš pro Jeho služebnice stát příkladem, svatou, duchovní a jsoucí z Království.

Věz, ó služebnice, že v očích Bahá jsou ženy považovány za stejné jako muži a Bůh stvořil veškeré lidstvo k obrazu Svému a k podobě Své. To znamená, že Jeho jména a přídomky odhalují muži i ženy a z duchovního hlediska mezi nimi není rozdíl. Ten, kdo se přibližuje k Bohu, tomu je prokazována největší přízeň, ať je to muž či žena. Kolik jen služebnic, zanícených a oddaných, v ochranném stínu Bahá prokázalo, že jsou mužům nadřazeni, a předčilo proslulé osobnosti země.

Dům spravedlnosti je však v souladu s výslovnými zákony Božími omezen na muže; v tomto je moudrost Pána Boha, jež bude vbrzku projevna tak jasně jako polední slunce.

Co vás se týče, ó vy, ostatní služebnice, jež jste rozniceny láskou nebeských vůní, pořádejte svatá shromáždění a zakládejte duchovní rady, neb tyto jsou základem pro šíření libých vůní Božích, velebení Jeho Slova, pozvednutí lampy Jeho milosti, hlásání Jeho náboženství a prosazování Jeho učení; což existuje větší štědrost než tato? Těmto duchovním radám pomáhá Duch Boží. Ochraňuje je 'Abdu'l-Bahá. On nad nimi rozprostírá Svá křídla. Což existuje větší štědrost než tato? Tyto duchovní rady jsou zářícími lucernami a nebeskými zahradami, z nichž jsou do všech krajin rozptylovány vůně svatosti a všechny stvořené věci jsou široko daleko zalévány světly vědění. Z nich všemi směry proudí duch života. Za všech dob a za všech okolností jsou vskutku mocnými zdroji pokroku člověka. Což existuje větší štědrost než tato?

-39-

Ó SLUŽEBNICE Boží! Tvůj dopis dorazil, přinášeje novinu, že v onom městě byla založena duchovní rada.

Nehleďte na své nepatrné počty, spíše vyhledávejte srdce, jež jsou čistá. Jedna zasvěcená duše je milejší než tisíc jiných duší. Schází-li se malý počet lidí láskyplně pospolu, s naprostou čistotou a bohabojností, se srdci oproštěnými od světa, zažívající emoce Království a mocné přitažlivé síly Božstva, a jsou-li tito lidé zajedno ve šťastném bratrství, ono shromáždění bude mít vliv na celou zeměkouli. Charakter oné skupiny lidí, slova, jež mluví, skutky, jež činí, uvolní dary Nebes a poskytnou předzvěst věčné blaženosti. Zástupy Společnosti na výsostech je budou hájit a andělé Ráje Abhá jim v nepřetržitém sledu přijdou dolů na pomoc.

„Anděly“ se míní ujištění Boží a Jeho nebeské síly. Obdobně jsou andělé požehnané bytosti, jež utály veškerá pouta s tímto dolejší světem, byly zbaveny řetězů ega a tužeb těla a svá srdce upnuly k nebeským říším Pána. Jsou z Království, nebeští; jsou od Boha, duchovní; jsou zjeviteli překypující milosti Boží; jsou

místy úsvitu Jeho duchovních darů.

Ó služebnice Boží! Chvála budiž Jemu, že tvůj drahý manžel postřehl libé vůně, jež vanou ze zahrad nebes. Nyní, jak den po dni plyne, ho musíš, prostřednictvím lásky Boží a svých vlastních dobrých skutků, ještě více přiblížit Víře.

Události v San Francisku byly opravdu hroživé²⁷. Pohromy tohoto druhu by měly sloužit k tomu, aby se lidé probudili a aby láska jejich srdcí k tomuto nestálému světu zeslábla. Takové tragické věci se dějí právě v tomto dolejší světě: je to pohár, jenž skýtá hořké víno.

-40-

ÓVY, jež 'Abdu'l-Bahá miluje! Přečetl jsem si vaše zprávy s velkou radostí; jsou takové povahy, že rozjaří a osvěží srdce a potěší duši. Pokud tato duchovní rada prostřednictvím svatých dechů Nadevše milosrdného a Jeho božských ujištění vytrvá a zůstane pevná a nezlomná, bude mít pozoruhodné výsledky a uspěje v podnicích velké závažnosti.

Je nezpochybnitelné, že duchovní rady, které mají být během tohoto věku Božího, tohoto svatého století, ustaveny, v předchozích cyklech nikdy neměly sobě rovna ani obdoby. Neboť ona shromáždění, která třímala moc, se zakládala na podpoře mocných vůdců lidí, zatímco tyto rady se zakládají na podpoře Krásy Abhá. Obhájci a patroni oněch jiných shromáždění byli buď princové či králové nebo hlavní kněží anebo masy lidí. Ale tyto duchovní rady mají za svého obhájce, svého podporovatele, svého pomocníka, svého povzbuzovatele všemocného Pána.

Nehledte na současnost, svůj zrak upřete na doby, jež nastanou. Jak malé je na začátku seménko, leč na konci je z něj mohutný strom. Nehledte na seménko, zřete na strom a jeho květy a jeho listy a jeho plody. Pomyslete na dny Krista, kdy ho nenásledoval nikdo, krom malé skupiny; pak se podívejte, jaký mohutný strom vyrostl z onoho seménka, pozřete na jeho úrodu ovoce. A nyní nastanou věci ještě větší než tyto, neboť toto je svolávání Pána zástupů, toto je troubení živoucího Pána, toto je hymna světového míru, toto je zástava spravedlivosti a důvěry a pochopení pozvednutá mezi všemi pestrými národy zeměkoule; toto je skvělost Slunce pravdy, toto je svatost ducha Samotného Boha. Toto nejmocnější ze zřízení obklopí celou zemi a pod jeho korouhví se shromáždí všechny národy a budou pospolu pod jeho ochranou. Buďte si tedy vědomi životní důležitosti tohoto drobného seménka, jež pravý Hospodář rukama Jeho milosti zasel do zoraných polí Pána a zalil deštěm darů a štědrostí a které nyní pěstuje v teple a světle Denice pravdy.

Pročež, ó vy, milení Boha, vzdejte Mu díky, neb On vás učinil cílem těchto štědrostí a příjemci těchto darů. Požehnaní jste, dobré zvěsti vám, v důsledku této překypující milosti.

-41-

ÓTY, jenž pevný jsi ve Smlouvě a neochvějný! Dopis, jenž jsi napsal ..., mi byl ukázán a názory v něm vyjádřené byly nanejvýše chvályhodné. Pro duchovní konzultativní radu New Yorku se patří, aby byla v naprosté shodě s radou Chicaga, a tyto dvě konzultativní rady mají pospolu schvalovat cokoli, co pokládají za vhodné k vydání a prodeji. Následně nechtě pošlou jeden výtisk do 'Akká, aby zde též mohl být schválen, načež bude materiál navrácen, aby byl vydán a dán do oběhu.

Otázka koordinace a sjednocení těch dvou duchovních rad, rady Chicaga a New Yorku, je otázkou nadevše důležitou, a jakmile bude řádně utvořena duchovní rada ve Washingtonu, tyto dvě rady by také měly s onou radou navázat vztah jednoty. Abychom to shrnuli, je touhou Pána Boha, aby milení Boha a služebnice Milosrdného na Západě se den po dni semkli ve větší harmonii a jednotě, a dokud se tohoto nedosáhne, práce postupovat nebude. Duchovní rady jsou společně pro ustavení jednoty a harmonie tím nejúčinnějším ze všech nástrojů. Tato záležitost je nadevše důležitá; toto je magnet, jenž dolů přitahuje utvrzení Boží. Jakmile bude krása jednoty přátel – božské a milované – jednou ověncena ozdobami Království Abhá, je jisté, že během velmi krátké doby se ony země stanou Rájem Přeslavného a že zář jednoty ze západu osvětlí svými jasnými paprsky celou zemi.

²⁷ Zemětřesení v roce 1906.

Srdcem i duší usilujeme, neodpočívající ni ve dne, ni v noci, nevyhledávající ni chvíli klidu, učinit tento svět člověka zrcadlem jednoty Boha. O kolik více musí tudíž milovaní Pána onu jednotu odrážet? A tato opatrovaná naděje, toto toužebné přání naše bude viditelně naplněno pouze v den, kdy praví přátelé Boží povstanou, aby do praxe uváděli učení Krávy Abhá – nechť můj život vykoupí Jeho milovníky! Jedním z Jeho učení je toto, že láska a dobré úmysly musí tak opanovat lidské srdce, že lidé budou cizáka považovat za dobrého přítele, zločince za jednoho ze svých, cizince za milovaného, nepřítele za drahého a blízkého společníka. Toho, kdo je zabíjí, nazvou dárce života; toho, kdo se od nich odvrátí, budou považovat za toho, kdo se k nim obrací; toho, kdo toto poselství popírá, budou pokládat za toho, kdo je za pravdu uznává. Význam toho jest ten, že s celým lidstvem musí jednat jako se svými stoupenci, jako se souvěrci, jako se svými milovanými a s dobrými přáteli.

Pokud takováto pochodeň osvítil světové společenství, zjistíte, že celá zeměkoule libě voní, že se stala příjemným rájem a že se její tvář stala obrazem nebes na výšinách. Pak bude celý svět jednou rodnou zemí, jeho rozličné národy jedním jediným rodem a lid východu i západu jednou rodinou.

Doufám, že takový den nastane, že se takový jas rozzáří, že bude taková vize v celé své kráse odhalena.

-42-

Ó VY, spolupracovníci, již jste podporovaní vojsky z říše Přeslavného! Jste požehnáni, neb jste se sešli v ochranném stínu Slova Božího a našli útočiště v jeskyni Jeho Smlouvy; přinesli jste svým srdcím mír, neb jste se zabydleli v Ráji Abhá, a jste ukolébáváni jemnými vánky, jež vanou ze svého zdroje v Jeho milující laskavosti; povstali jste, abyste sloužili Věci Boží a doširoka dodaleka šířili Jeho náboženství, abyste hlásali jeho Slovo a ve všech končinách do výše pozvedli korouhve svatosti.

Při životě Bahá! Svrchovaná moc Božské skutečnosti do vás vpravdě vdechne štědrosti Ducha svatého a pomůže vám vykonat smělý čin, na jemuž podobném oči stvoření nikdy nespočinuly.

Ó vy, Souručenství Smlouvy! Krása Abhá vpravdě milovaným, již jsou pevní ve Smlouvě, přislíbil, že On jejich úsilí posílí tou nejdůraznější podporou a přispěchá jim na pomoc Svou vítězoslavnou mocí. Vbrzku uvidíte, že vaše osvícené shromáždění zanechalo v srdcích a duších lidí zřetelná znamení a známky. Držte se pevně lemu roucha Božího a veškeré své úsilí nasměřujte k prosazování Jeho Smlouvy a nechť vaše srdce, stále jasněji hořící ohněm Jeho lásky, vyskočí radostí v deších služebnosti, jež prýští z hrudi 'Abdu'l-Baháa. Vzchopte svá srdce, upevněte své kroky, vložte důvěru do věčně trvajících štědrostí, jež na vás budou jedna po druhé sesílány z Království Abhá. Kdykoli se sejdete v onom zářícím shromáždění, vezte, že nádhery Bahá vás zalévají svou září. Patří se pro vás, abyste se snažili dosáhnout shody a byli jednotní; patří se pro vás, abyste jeden s druhým byli v úzkých důvěrných vztazích, abyste byli tělem i duší zajedno, dokud nebudete jako plejády nebo šňůra lesklých perel. Takto budete pevně ustaveni, takto vaše slova vítězně obstojí, vaše hvězda zazáří a vaše srdce budou utěšena...

Kdykoli, když vstoupíte do zasedací místnosti, proneste se srdcem tlukoucím láskou Boží a jazykem očištěným ode všeho krom připomínky na Něj tuto modlitbu, ať vám Nadevše mocný milostivě napomůže dosáhnout vítězství:

Ó Bože, můj Bože! Jsme služebníci Tví, již se s oddaností obrátili ke Tvé Svaté tváři, kteří se v tomto slavném Dni odpoutali ode všeho krom Tebe. Shromáždili jsme se na této duchovní radě, jednotni v názorech i myšlenkách, s úmysly sladěnými, abychom mezi lidstvem velebili Tvé Slovo. Ó Pane, náš Bože! Učiň z nás znamení Tvého Božského vedení, zástavy Tvé povznesené Víry mezi lidmi, služebníky Tvé mocné Smlouvy, ó Ty, náš Pane nejvyšší, projevy Tvé Božské jednoty ve Tvém Království Abhá a třpytivými hvězdami, svou září zalévajícími všechny končiny. Pane! Pomoz nám, abychom se stali moři vzdouvajícími se příboji Tvé úžasné Milosti, proudy plynoucími z Tvých přeslavných Výšin, dobrými plody ze Stromu Tvé nebeské Věci, stromy kývajícími se ve váncích Tvé Štědrosti ve Tvém božském Vinohradu. Ó Bože! Dejž, nechť jsou naše duše závislé na Verších Tvé Božské jednoty, naše srdce rozradostněna proudy Tvé Milosti, ať se můžeme spojit jako vlny jednoho moře a splynout jako paprsky Tvého blysknavého Světla. Nechť se naše myšlenky, naše názory, naše city stanou jednou skutečností, projevující ducha sjednocení po celém světě. Tys Milostivý, Štědrý, Obdarovatel, Všemohoucí, Milosrdný, Slitovný.

ZÁKLADNÍMI spozadavky na ty, již se spolu radí, je ušlechtilý motiv, zářící duch, odpoutání ode všeho krom Boha, přitažlivost k Jeho Božským vůním, pokora a nehodnost mezi Jeho mileny, trpělivost a vytrvalost při obtížích a služebnost Jeho vznešenému Prahu. Dostane-li se jim milostivé pomoci, aby si tyto přívlastky osvojili, bude jim z neviděného Království Bahá uděleno vítězství.

JEJÍ²⁸ členové se musí spolu radit takovým způsobem, že nevyvstane žádná příležitost k nevráživosti či sváru. Tohoto lze dosáhnout, když každý člen naprosto svobodně vyjádří svůj názor a předloží svůj argument. Bude-li někdo proti, za žádných okolností se nesmí cítit uražen, neboť ta správná cesta nemůže být odhalena, dokud nebudou věci plně projednány. Zářící jiskra pravdy vyjde najevo pouze po střetu různých se názorů. Pokud bude po projednání jednomyslně přijato rozhodnutí, dobře a správně; ale pokud, nedej Pane, vyvstanou různosti názorů, musí převládnout většina hlasů.

PRVNÍ podmínkou je naprostá láska a soulad mezi členy duchovní rady. Musí být zcela zproštěni odcizenosti a musí v sobě projevat Boží jednotu, neboť jsou vlnami jednoho moře, kapkami jedné řeky, hvězdami jednoho nebe, paprsky jednoho slunce, stromy jednoho sadu, květinami jedné zahrady. Pokud nebude existovat soulad myšlenek a naprostá jednota, ono shromáždění bude rozprášeno a ona rada bude přivedena k zmaru. Druhou podmínkou je, aby členové rady jednotně zvolili předsedu a stanovili směrnice a stanovy pro svá jednání a debaty. Předseda by měl mít tato pravidla a předpisy na starosti a měl by je chránit a uplatňovat; ostatní členové by se měli podřídit a zdržet se hovoru o zbytečných a irelevantních záležitostech. Když se setkají, musí své tváře obrátit ke Království na výsostech a požádat o pomoc z Říše slávy. Pak musí postupovat s naprostou oddaností, zdvořilostí, důstojností, péčí a umírněností a vyjadřovat tak své názory. V každé záležitosti musí hledat pravdu a netrvat na vlastním stanovisku, neboť umíněnost a úporné trvání na vlastních názorech nakonec povede ke sváru a vádám a pravda zůstane skryta. Ctění členové musí naprosto svobodně vyjádřit vlastní myšlenky a na žádný způsob není přípustné, aby jeden znevažoval názor jiného, nikoliv, musí zdrženlivě vyložit pravdu, a pokud vyvstanou názorové odlišnosti, musí převážit většina hlasů a všichni musí tuto většinu poslechnout a podřídit se jí. Opět není přípustné, aby kdokoli ze ctěných členů namítal či zavrhoval, ať již na setkání či mimo ně, jakékoli rozhodnutí, ke kterému se předtím dospělo, i kdyby to rozhodnutí nebylo správné, neboť takováto kritika zabrání tomu, aby bylo jakékoli rozhodnutí provedeno. Stručně, když je jakákoli věc pořádná v souladu a s láskou a čistými úmysly, je jejím výsledkem světlo, a pokud zůstane sebemenší stopa odcizenosti, výsledkem bude temnota nejtemnější... Bude-li se na to nahlížet takto, bude ta duchovní rada Boží, leč jinak to povede k chladnosti a odcizení, jež pocházejí od Zlého. [Debaty se musí omezit na duchovní záležitosti, jež se týkají školení duší, výuky dětí, úlevy chudým, pomoci slabým napříč všemi třídami na světě, laskavosti všem národům, šíření vůní Božích a povznesení Jeho Svatého slova.²⁹] Budou-li usilovat o splnění těchto podmínek, bude jim udělena Milost Ducha svatého a ona rada se stane středem Božských požehnání, na pomoc jí přijdou zástupy Božských ujištění a den po dni se jí bude dostávat nového vzplanutí Ducha.

ÓVY, již jste pevní ve Smlouvě! 'Abdu'l-Bahá je neustále v dokonalém spojení s jakoukoli duchovní radou, jež je ustavena prostřednictvím božské štědrosti a jejichž členové se v naprosté oddanosti obracují k božskému Království a jsou pevní ve Smlouvě. Jim je upřímně nakloněn a s nimi je pojí věčná pouta. Korespondence s oním shromážděním je tedy upřímná a nepřerušovaná.

V každém okamžiku pro vás žádám pomoc, štědrost a novou přízeň a požehnání, aby Bahá'u'lláhova utvrzení mohla neustále vzdouvat jako moře, aby světla Slunce pravdy mohla osvětlit vás všechny a vy jste mohli být ujištěni ve službě, mohli jste se stát projevy štědrosti a každý z vás se mohl za úsvitu obrátit ke

²⁸ Duchovní rady

²⁹ Pozn. překladatele: Tato část v závorkách není v Selections na bahai.org uvedena, ale je obsažena na bahai.org v Bahá'í Administration od Shoghi Effendiho (Část 2, dopis z 5. března 1922)

Svaté zemi a plnou silou zažít duchovní pohnutí.

-47-

ÓVY, praví přátelé! Váš dopis dorazil a způsobil velkou radost. Chválen budiž Bůh, poskytli jste pohostinnost a ustavili slavnost, jež se bude konat každých devatenáct dní. Jakékoli shromáždění, které je pořádáno s naprostou láskou a kde ti, již se ho účastní, obrazení své tváře ke Království Božímu a kde se vede rozmluva o učení Božím a jehož vlivem dochází k pokroku těch, již jsou přítomni – ono shromáždění je shromážděním Páně a ona slavnostní tabule sestoupila z nebes.

Je mou nadějí, že tato slavnost bude pořádána jednou každých devatenáct dní, neboť vás sblíží; je zřídlem jednoty a milující laskavosti.

Pozorujete, do jaké míry je svět v ustavičné vřavě a rozepři a do jaké lapálie se nyní dostaly jeho národy. Snad milovníci Boha uspějí a pozvednou korouhev lidské jednoty, aby jednobarevný svatostánek Království nebeského svým ochranným stínem zastřel celou zemi; aby nedorozumění mezi národy světa zmizela; aby se všechny národnosti navzájem družily, jedna s druhou nakládajíc jako milující s milovaným.

Je vaší povinností být ke každému člověku navýsost laskav a být mu nakloněn; pracovat na zlepšení společnosti; vdychovat do mrtvých dech života; jednat v souladu s Bahá'u'lláhovými pokyny a kráčet po Jeho stezce – dokud neproměníte svět člověka ve svět Boha.

-48-

ÓVY, věrní služebníci Odvěké krásy! V každém cyklu a zřízení byla slavnost oblíbena a milována a prostření tabule pro milovníky Boha považováno za chvályhodný čin. Toto je obzvláště pravdou dnes, v tomto zřízení, jež nemá srovnání, v tomto nejtědřejším z věků, kdy je slavnost nanejvýše vychvalována, neboť je vskutku počítána mezi taková shromáždění, jež se konají k uctívání a velebení Boha. Zde jsou pronášeny svaté verše, nebeské ódy a chvalořeče a srdce jsou oživena a unešena.

Prvořadým záměrem je rozvíjet tuto pohnutí ducha, leč současně je docela přirozené, že ti, již jsou přítomni, pojedí krmit, aby tělesný svět mohl zrcadlit svět duchovní a tělo převzít vlastnosti duše. A tak, jak je zde hojnost duchovních potěšení, jsou též hojná potěšení materiální.

Šťastni jste vy, již toto pravidlo s veškerým mystickým významem, který má, dodržujete, a tak udržujete přátele Boha bdělé a obezřetné a přinášíte jim klid mysli a radost.

-49-

OBDRŽEL jsem tvůj dopis. Píšeš o slavnosti devatenáctého dne a to potěšilo mé srdce. Tato shromáždění způsobují, že z nebes sestupuje božská tabule, a vábí utvrzení Nadevše milosrdného. Je mou nadějí, že nad nimi zavanou dechy Ducha svatého a že se každý z přítomných, na těchto velkých shromážděních, výmluvným jazykem a se srdcem zaplaveným láskou Boží, pustí do vychvalování východu Slunce pravdy, úsvitu Jitřenky, jež osvětluje celičkový svět.

-50-

ZEPTAL jsi se na slavnost každý Bahá'í měsíc. Tato slavnost se pořádá, aby posílila družnost a lásku, přivolala do mysli Boha a s kajícími srdci se k Němu ve snažné prosbě obrátila a povzbudila dobročinné snahy.

To jest, přátelé by se na ní měli soustředit na Boha a velebit Jej, číst modlitby a svaté verše a navzájem se k sobě chovat s naprostou náklonností a láskou.

-51-

CO se týče slavnosti devatenáctého dne, rozradostňuje mysl a srdce. Bude-li se tato slavnost pořádat náležitým způsobem, přátelé, jednou za devatenáct dní, shledají, že se duchovně ozdravili a jsou obdařeni mocí, jež není z tohoto světa.

ÓSLUŽEBNÍKU Jednoho pravého Boha! Pochválen budiž Pán, milení Boha se nacházejí ve všech zemích a všichni do jednoho jsou ve stínu Stromu života a pod ochranou Jeho dobré prozřetelnosti. Jeho péče a milující laskavost se vzdouvají jako věčné příboje moře a Jeho požehnání se neustále snášejí z Jeho věčného Království.

Za to, ať jsou Jeho požehnání udělována ještě mnohem hojněji, bychom se měli modlit, a takových prostředků, jež zajistí větší proudění Jeho milosti a plnější míru Jeho božské pomoci, bychom se měli pevně držet.

Jedním z největších těchto prostředků je duch pravého přátelství a milujících důvěrných vztahů mezi přáteli. Vzpomeň si na rčení: „Ze všech poutí je největší ta, jež uleví srdci stíženému zármutkem.“

‘ABDU’L-BAHÁ vskutku z každého místa setkání, kde je proneseno Slovo Boží a předloženy důkazy a argumenty, jež svými paprsky osvětlují celý svět, a kde přátelé líčí ‘Abdu’l-Baháovy strasti ze zlých rukou těch, již porušili Smlouvu Boží, cítí vůně lásky Boží.

Ó služebnice Pána! O politice neprones ani slovo; tvůj úkol se zabývá životem duše, neboť to vpravdě vede k radosti člověka ve světě Božím. Leda bys o nich dobře mluvila, pozemské krále a světské vlády nezmiňuj. Svou promluvu raději omez na šíření šťastných novinek Království Božího a na prokazování vlivu Slova Božího a svatosti Věci Boží. Mluv o nepomíjející radosti a duchovních potěšeních a božských vlastnostech a o tom, jak Slunce pravdy vyšlo nad zemské obzory; mluv o tom, jak do těla světa vane duch života.

PSALI jste o setkání přátel a o tom, jak jsou plna míru a radosti. Samozřejmě, že je tomu tak; neb když se někde pospolu shromáždí lidé duchovně založení, tak tam ve Svě kráse vládne Bahá’u’lláh. Je tedy jisté, že podobná shledání budou skýtat nesmírné štěstí a mír.

Dnes se pro všechny do jednoho patří, aby se zřekli zmínky o čemkoli jiném a na žádnou věc nedbali. Nechtě je jejich mluva, nechtě je jejich vnitřní stav shrnut takto: „Dej, ať jsou všechna má slova modlitby a chvály omezena na jeden refrén; dej, ať celý můj život není ničím jiným než služebností Tobě.“ To jest, ať veškeré své myšlenky, všechna svá slova soustředí na učení Věci Boží a šíření Boží víry a všechny inspirují, aby se vyznačovali Božími vlastnostmi; na to, aby milovali lidstvo; na to, aby ve všech věcech byli čistí a svatí a ve svém veřejném i soukromém životě bez poskvrnky; na to, aby byli počestní a odpoutaní a zanícení a zapálení. Všeho se mají zřít krom připomínky Boha; vše mají odsoudit vyjma Jeho chválu. Na tuto melodii Společnosti na výsostech svět dnes vyskočí a bude tančit: „Sláva budiž mému Pánu, Přeslavnému!“ Leč vězte toto: krom této písně Boha světem nepohne žádná píseň a krom tohoto slavičího nářku pravdy ze Zahrady Boží žádná melodie neodvábí srdce. „Odkud přichází tento Zpěvák, Jenž pronáší jméno Milovaného?“

KDYKOLI se skupina lidí setká na nějakém místě, bude se zabývat velebením Boha a mluvit spolu o Božích tajemstvích, dechy Ducha svatého je bez nejmenších pochyb zlehka ovanou a každému se dostane podílu na nich.

SLYŠÍME, že zamýšlíš čas od času ozdobit si dům setkáním Bahá’í věřících, kde se někteří z nich budou zabývat velebením Přeslavného Pána... Věz, že pokud toto uskutečníš, stane se onen pozemský dům domem nebes a ona kamenná stavba sněmem ducha.

OTÁZAL ses na místa uctívání a na důvody jejich existence. Moudrost výstavby takových budov je ta, že v dané hodině by lidé měli vědět, že je čas na setkání, a měli by se všichni shromáždit a navzájem harmonicky naladěni se věnovat modlitbě; s tím výsledkem, že z toho sblížení vzejde jednota a náklonnost a budou vzkvétat v lidském srdci.

'ABDU'L-BAHÁ má již dlouho touhu, aby v oné končině byl vztyčen Mashriqu'l-Adhkár. Chválen budiž Bůh, díky houževnatým úsilím přátel byla v nedávných dnech tato radostná zpráva oznámena. Tato služba je na Božím prahu nanejvýše přijatelná, neboť Mashriqu'l-Adhkár inspiruje milovníky Boží a těší jejich srdce a způsobí, že se stanou stálými a pevnými.

Toto je vrcholně důležitá záležitost. Pokud by vztyčení domu uctívání na veřejném místě mělo vyvolat nepřátelství zlosynů, pak se setkání musí v každé lokalitě pořádat na nějakém skrytém místě. Úplně v každé víšce musí být pro Mashriqu'l-Adhkár určeno místo, i kdyby mělo být pod zemí.

Nuže, chválen budiž Bůh, vy jste v tomto uspěli. Zabývejte se připomínkou Boha za úsvitu; povstaňte a chvalte Jej a velejte. Jste požehnáni a dostane se vám radosti, ó vy, spravedliví, že jste ustavili místo úsvitu chvály Boha. Vpravdě žádám Pána, aby z vás učinil zástavy spásy a korouhve vykoupení, vlající vysoko nad kopci a údolími.

AČKOLIV z vnějšího pohledu je Mashriqu'l-Adhkár hmotnou stavbou, přec má duchovní účín. Kuje pouta jednoty od jednoho srdce k druhému; je kolektivním centrem pro duše lidí. Každé město, v němž byl ve dnech Projevu vztyčen chrám, přineslo bezpečí a stálost a mír, neboť tyto budovy byly předány k věčnému oslavování Boha a pouze připomínkou Boha může srdce dojít klidu. Milostivý Bože! Stavba domu uctívání má mocný vliv na všechny etapy života. Na východě zkušenost jasně ukázala, že je tomu tak. I když byl v některých malých vesnicích nějaký dům určen jako Mashriqu'l-Adhkár, byl účinek značný; o co větší dopad by pak měl dům vztyčený výhradně k tomuto účelu.

ÓPANE, ó Ty, Kdož požehnávaš všechny ty, již stojí pevně ve Smlouvě, tím, že jim umožňuješ, aby ze své lásky ke Světlu světa vynaložili vše, co mají, jako dar pro Mashriqu'l-Adhkár, rozbřesk Tvých do šíře dosahujících paprsků a hlasatele Tvých svědectví. Pomož v tomto i v příštím světě těmto spravedlivým, těmto poctivým a zbožným, aby se stále více přibližovali ke Tvému svatému Prahu, a rozjasni jejich tváře Svou oslnivou září.

Tys vpravdě Velkomylný, Vždy obdarovávající.

ÓMÁ velmi milovaná dcero Království! Dopis, jenž jsi napsala Dr. Esslemontovi, přeposlal do Země touhy [Svaté země]. Přečetl jsem jej celý velmi pozorně. Na jedné straně jsem byl velmi dojat, neb jsi nůžkami odpoutání od tohoto světa a obětavosti na stezce Království Božího ustříhla své světlé lokny. Na druhé straně jsem byl velmi potěšen, neb ta draze milovaná dcera dala najevo tak nesmírný duch sebeobětování, když se na pěšině Věci Boží vzdala tak cenné části svého těla. Kdyby ses mě byla otázala na můj názor, v žádném případě bych nebyl svolil, aby sis ustříhla byť i jen jediný vlasek svých půvabných vlnitých kadeří; nikoli, sám bych býval na Mashriqu'l-Adhkár přispěl tvým jménem. Tento tvůj skutek je však výmluvným svědectvím tvého ušlechtilého ducha sebeobětování. Tys vpravdě obětovala svůj život a duchovní důsledky, kterých docílíš, budou převeliké. Buď ujištěna, že se budeš den po dni rozvíjet a nabývat pevnosti a stálosti. Bahá'u'lláhovy štědrosti tě obklopí a z výšin budou znovu a opět sdělovány radostné zvěsti. A třebaš jsi obětovala své vlasy, budeš naplněna Duchem, a třebaš jsi na stezce Boží položila tuto pomíjivou část svého těla, najdeš Božský dar, uzříš Nebeskou krásu, získáš nehynoucí slávu a dosáhneš věčného života.

ÓVY, požehnané duše³⁰! Dopis, který jste napsali Rahmatu'lláhovi, byl důkladně přečten. Tlumočil mnohé různé radostné zvěsti, konkrétně, že prostřednictvím moci víry a stálosti ve Smlouvě jsou pořádána četná shromáždění a milení jsou všude v pohybu a činní.

'Abdu'l-Baháovým toužebným přáním vždy bylo, ať vykvete a rozkvete půda onoho posvátného místa, jež se v raných dnech Věci osvěžilo a zazelenalo jarními dešťky milosti, aby se každé srdce naplnilo radostí.

Chválen budiž Pán, že Věc Boží byla hlásána a prosazována na Východě i na Západě takovým způsobem, jakým si žádná mysl nikdy nepomyslila, že by sladké vůně Páně tak rychle provoněly všechny končiny. Toť vskutku pouze prostřednictvím svrchovaných darů stále požehnané Krásy, Jehož milosti a Jehož vítězoslavné moci se nám opět a znovu hojně dostává.

Jedna z úžasných událostí, která se nedávno stala, je tato, že se v samém srdci amerického kontinentu staví budova Mashriqu'l-Adhkáru a že ke vztyčení tohoto svatého chrámu přispívají četné duše z okolních končin. Mezi nimi je velmi vážená paní z města Manchesteru, jež byla dojata a chtěla přispět svým dílem.

Ježto neměla podíl na žádném majetku či pozemských bohatstvích, vlastníma rukama si ustříhla své plavé, dlouhé a skvostné kadeře, které ji tak půvabně zdobily hlavu, a nabídla je k prodeji, aby jejich cenou mohla podpořit věc Mashriqu'l-Adhkáru.

Považte, že i když v očích ženy není nic cennějšího než bohaté vlnité lokny, přesto tato vysoce ctěná paní dala najevo tak vzácný a obdivuhodný duch sebeobětování.

A ačkoliv toto žádáno nebylo a 'Abdu'l-Bahá by k takovému činu nikdy nesvolil, přec to prokazuje tak vznešený a ušlechtilý duch zbožnosti, že tím byl hluboce dojat. Ačkoliv vlasy jsou v očích západních žen cenné, cennější než samotný život, ona je přec nabídla jako oběť pro věc Mashriqu'l-Adhkáru!

Vypráví se, že jednou za dnů Apoštola Božího³¹ projevil On touhu, aby armáda postoupila určitým směrem, a věrným bylo uděleno volno, aby vybrali příspěvky na svatou válku. Mezi mnohými byl jeden muž, jenž daroval tisíc velbloudů, z nichž každý byl obtěžkán kukuřicí, další, který dal polovinu svého majetku, a ještě další, jenž nabídl vše, co měl. Leč přišla k Apoštolovi žena soužená lety, jejíž jediným majetkem byla hrst datlí, a položila Mu k nohám svůj skromný příspěvek. Načež Prorok Boží – nechť je můj život pro Něj obětován – přikázal, aby tato hrst datlí byla umístěna do výšky nad všechny dary, jež byly shromážděny, prohlašuje tak, jak jsou hodnotné a nadřazené zbytku. Toto udělal proto, že ona postarší žena neměla žádných jiných pozemských statků než ty datle.

A tato ctěná paní podobně neměla nic jiného, čím by přispěla, než své cenné lokny, a tyto ona milostivě obětovala ve věci Mashriqu'l-Adhkáru.

Hloubejte a přemítejte, jak mocnou a pádnou se Věc Boží stala! Žena západu dala své vlasy pro slávu Mashriqu'l-Adhkáru.

Nuže, toť pouze poučení pro ty, již si všímají.

Na závěr, velmi mě těší milení v Najaf-Ábádu, neboť od úplně prvotního úsvitu Věci až do dnešního dne prokazují oni všichni do jednoho za všech okolností skvělý duch sebeobětování.

Zaynu'l-Muqarrabín se po celý svůj život s veškerou upřímností své neposkrvněné duše modlil jménem věřících v Najaf-Ábádu a žádal pro ně milost Boží a Jeho božská utvrzení.

Pán budiž chválen, že modlitby této milostivé duše byly vyslyšeny, neboť jejich účinky jsou všude patrný.

MASHRIQU'L-ADHKÁR je jednou z nejdůležitějších institucí na světě a má mnoho vedlejších poboček. Ačkoliv je to dům uctívání, je také propojen s nemocnicí, výdejnou léčiv, útlukem pro cestující, školou

30 Bahá'í z Najaf-Ábádu

31 Muḥammad

pro sirotky a univerzitou pokročilých studií. Každý Mashriqu'l-Adhkár je s těmito pěti věcmi spojen. Doufám, že v Americe bude nyní ustaven Mashriqu'l-Adhkár a že postupně budou následovat nemocnice, škola, univerzita, lékárna a ubytovna, všechny fungující v souladu s nejučinnějšími a nejřádnějšími postupy. Dejte milovaným Pána tyto věci vědět, ať pochopí, jak velmi důležité toto „místo úsvitu připomínky Boha“ je. Chrám není jen místem uctívání, leč je v každém ohledu dokonalým celkem.

Ó ty, milá služebnice Boží! Kdybys jen mohla vědět, jak vznešené postavení je předurčeno oněm duším, jež pod Bahá'u'lláhovým ochranným stínem jsou odloučeny od světa, jsou silně vábeny k Víře a učí Víru. Jak by ses radovala, jak bys v jásetu a u vytržení rozevřela svá křídla a vzlétla k nebesům – žes následovnicí takovéto cesty a cestovatelkou k takovému Království.

Ohledně názvosloví, jež jsem v dopise použil, pobízejte tě, aby ses zasvětila službě Věci Boží, význam toho jest tento: omez své myšlenky na učení Víry. Dnem i nocí jednej v souladu s Bahá'u'lláhovým učením a radami a nabádáními. To nevylučuje manželství. Můžeš se vdát a současně sloužit Věci Boží, jedno nevylučuje druhé. Poznej hodnotu těchto dní; nenech si utéct tuto příležitost. Pros Boha, aby tě učinil zapálenou svící, abys mohla tímto temným světem provést velké davy.

- 65 -

Ó TY, oblíbená služebnice nebeského Království! Obdržel jsem tvůj dopis. Sděluje velkou ctižádost a ušlechtilé cíle, řka, že se chystáš cestovat na Dálný východ a že jsi pro vedení lidí připravena snášet krajní strasti a doširoka dodaleka šířit radostné zvěsti o Království Božím. Tento tvůj záměr naznačuje, že ty, milá služebnice Boží, chováš ten nejušlechtlejší ze všech cílů.

Když budeš předávat ty radostné zvěsti, mluv otevřeně a rci: Přislíbený všech národů světa je nyní projeven. Neb jeden každý národ a každé náboženství Přislíbeného očekávají a Bahá'u'lláh je Tím, Jehož všichni očekávají. A tudíž Bahá'u'lláhova Věc přivede jednotu lidstva a na výšinách světa bude vztyčen svatostánek jednoty a na vrcholcích země budou rozvinuty korouhve světovosti veškerého člověčenstva. Když otevřeš svá ústa, abys tyto skvělé novinky sdělila, stane se toto prostředkem, jak učit lidi Víru.

Cesta, kterou plánuješ, však vede do velmi odlehlé země, a pokud nebude k dispozici skupina lidí, ty radostné zvěsti na onom místě moc nezapůsobí. Budete-li to považovat za vhodné, cestujte místo toho do Persie a cestou zpět jeďte přes Japonsko a Čínu. Zdá se to mnohem lepší a mnohem příjemnější. V každém případě udělej, co ti připadá proveditelné, a to bude schváleno.

- 66 -

Ó TY, kdož ses ucházel o osvícení od světla vedení! Chval Boha, že ti ukázal cestu ke světlu pravdy a pobídl tě, abys vstoupil do Království Abhá. Tvůj zrak byl osvícen a tvé srdce proměněno v růžový sad. Modlím se za tebe, ať tvá víra a pevné přesvědčení silí, ať na shromážděních záříš jako pochodeň a zaléváš je světlem vedení.

Kdykoli se sejde osvícené shromáždění přátel Božích, 'Abdul-Bahá, ač tělem nepřítomen, je přec přítomen duchem a duší. Jsem neustále na cestě do Ameriky a jsem nesporně duchovním a osvíceným přítelem druhem. Vzdálenost je zcela anulována a nezabrání úzkému a důvěrnému spojení dvou duší, jež si jsou blízké srdci, i když jsou třeba ve dvou různých zemích. Jsem tudíž tvůj důvěrný společník, v souladu a ve shodě s tvou duší.

- 67 -

Ó TY, paní Království! Obdržel jsem tvůj dopis, poslaný z New Yorku. Z jeho obsahu je zjevná radost a potěšení, což je vidět z pevného odhodlání a čistých úmyslů, které jsi projevila ohledně cesty do Paříže, abys v onom tichém městě mohla rozlítit oheň lásky Boží a uprostřed onoho temna přírody zářit jako oslnivá svíce. Tato cesta je nanejvýše chvályhodná a vhodná. Až dorazíš do Paříže, musíš, ať je počet přátel sebemenší, usilovat, aby byla ustavena [duchovní] rada Smlouvy a prostřednictvím moci Smlouvy oživeny duše lidí.

Paříž je stále více sklíčena a nachází se ve stavu malátnosti a dosud nevzplála, i když národ francouzský je

národ čilý a živý. Leč svět přírody nad Paříží plně rozvinul svůj baldachýn a skoncoval s náboženským cítěním. Ale tato moc Smlouvy rozehřeje každou mrznoucí duši, osvítí vše, co je temné, a pro zajatce v rukou přírody zajistí pravou svobodu Království.

Povstaň nyní v Paříži s mocí Království, s božským utvrzením, s ryzím zápalem a zanícením a s plamenem lásky Boží. Zařvi jako lev a projev takové vytržení a lásku mezi těmi málo dušemi, ať k tobě neustále dosahuje chvála a velebení z božského Království a sestoupí na tebe mocná utvrzení. Buď ujistěna. Budeš-li podle toho jednat a vztyčíš-li zástavu Smlouvy, Paříž vzplane. Stále pevně lni k Bahá'u'lláhovým utvrzením a vždy je vyhledávej, neboť tato utvrzení z kapky udělají moře a mušku přemění v orla.

- 68 -

ÓVY, kdož jste pevní ve Smlouvě a v Závěti! Váš dopis dorazil a vaše požehnaná jména byla jedno po druhém přečtena. V obsahu dopisu byla božská vnuknutí a mnohačetné dary, protože naznačoval sjednocení přátel a soulad všech srdcí.

Nejpozoruhodnější přízeň Boží se dnes soustředí na sjednocení a soulad mezi přáteli, aby tato jednota a svornost mohly být příčinou rozhlášení jednoty světa lidstva, mohly vymanit svět z této mohutné temnoty nepřátelství a zášti a Slunce pravdy mohlo zazářit v celé své dokonalé blysknavosti.

Všechny národy světa se v současnosti oddávají ziskovým zájmům a vyvíjejí krajní snahy a úsilí, aby prosazovaly své vlastní materiální zájmy. Uctívají sebe sama a nikoli božskou skutečnost, ani svět člověčenstva. Horlivě usilují o vlastní prospěch, a ne o veřejné blaho. Je to proto, že jsou zajatci světa přírody a nejsou si vědomy božských učeních, štědrosti Království ani Slunce pravdy. Leč vy jste, chválen budiž Bůh, v současné době poctěni touto štědrostí, jste z vyvolených, byli jste informováni o nebeských pokynech a získali jste přístup do Království Božího, stali se příjemci neomezených požehnání a byli jste pokřtěni Živou vodou, ohněm lásky Boží a Duchem svatým.

Tudíž srdcem i duší usilujte, abyste se stali zapálenými svícemi na shromážděních světa, třpytivými hvězdami na obzoru Pravdy a mohli se stát příčinou šíření světla Království; aby mohl svět lidstva být přeměněn v božskou říši, dolejší svět se mohl stát světem na výsostech, láska Boží a milosrdenství Páně mohly vztyčit svůj baldachýn na vrcholu světa, lidské duše se mohly stát vlnami oceánu pravdy, svět lidstva se mohl stát jedním požehnaným stromem, verše jednoty mohly být pronášeny a melodie posvátnosti mohly dosáhnout Nejvyššího shromáždění.

Dnem i nocí žadoním, aby se vám dostalo nekonečné pomoci a ujistění. Vlastní vlohy a schopnosti v úvahu neberte, leč svůj zrak zaměřte na svrchovanou štědrost, božský dar a moc Ducha svatého – moc, která kapku promění v moře a hvězdu ve slunce.

Chválen budiž Bůh, zástupy Nejvyššího shromáždění zajišťují vítězství a moc Království je připravena na pomoc a podporu. I kdybyste bez ustání a bez zábran promlouvali a vyjadřovali díky a vděčnost, povinnosti být za tyto dary vděční byste nebyli schopni dostat.

Uvažujte: význačné osobnosti, jejichž věhlas se rozšířil po celém světě, se vbrzku kvůli tomu, že jim tato nebeská štědrost byla odepřena, postupně vytratí, až budou naprostou nicotou; nezanechají po sobě žádné jméno ani žádnou slávu a nezůstane po nich žádné ovoce ani žádná stopa. Ale protože se nad vámi rozbřeskla blysknavost Slunce pravdy a vy jste dosáhli věčného života, budete z obzoru existence zářit a blyštět navěky.

Petr byl rybářem a Máří Magdaléna rolnicí, ale protože se jim v podobě Kristových požehnání dostalo obzvláštní přízně, byl obzor jejich víry osvěcen a až do dnešního dne září z obzoru věčně trvajících slávy. V tomto postavení se neposuzují zásluhy a schopnosti, ale spíše je třeba vzít v úvahu jasné paprsky Slunce pravdy, které tato zrcadla osvítilo.

Zvete mě do Ameriky. Obdobně i já toužím pohledět na ty osvěcené tváře a rozmlouvat a družít se s těmi opravdovými přáteli. Ale přitažlivá síla, jež mě k onomu pobřeží přivede, je spojení a soulad přátel, jejich chování a jednání ve shodě s učením Božím a pevnost všech ve Smlouvě a v Závěti.

Ó Božská prozřetelnosti! Toto shromáždění se skládá z Tvých přátel, již jsou přitahováni ke Tvé kráse a zapálení ohněm Tvé lásky. Proměň tyto duše v nebeské anděly, oživ je dechem Svého Svatého ducha, obdař je výřečnými jazyky a odhodlanými srdci, poskytni jim nebeskou sílu a soucitnou vnímavost, dej, ať se stanou šířiteli jednoty lidstva a příčinou lásky a harmonie ve světě lidí, aby díky světlu Slunce pravdy zmizela nebezpečná temnota nevědomých předsudků, tento pochmurný svět se osvětlil, tato hmotná říše pojala paprsky ze světa ducha, tyto různé barvy se slily v jednu barvu a melodie chvály se vznesla ke království Tvé svatosti.

Vpravdě, Tys Všemocný a Všemohoucí!

- 69 -

PSAL jsi ohledně uspořádání. Bahá'u'lláhovo božské učení a výstrahy a nabádání jsou zjevně projeveny. Jsou podstatou uspořádání Království a jejich prosazování je povinné. Sebemenší odchylka od nich je naprostým omylem.

Psal jsi ohledně mé cesty do Ameriky. Kdybys mohl vidět, jak dmou vlny neustálého zaneprázdnění, usoudil bys, že času na cestování je naprostý nedostatek; v čase pevně stanoveného bydliště je i částečný oddech nemožný. Dá-li Bůh, věřím, že jakmile budou k dispozici prostředky pro vyrovnanou mysl i srdce, tak pomocí Bahá'u'lláhovy štědrosti rozhodnu o cestě a tebe o tom zpravím.

- 70 -

ÓTY, zapálená svíci! Obdržel jsem tvůj dopis. Jeho obsah skýtá duchovní potěšení, neb je prostoupen duchovním cítěním a vyjadřuje půvab tvého srdce, oddanost Království a lásku k Jeho božskému učení.

Projevuješ vskutku velké úsilí, máš čisté a požehnané úmysly, nepřeješ si nic jiného než libost Boha, nevyhledáváš nic vyjma dosažení bezmezných štědrostí a zabýváš se hlásáním božského učení a vysvětlováním těžko pochopitelných metafyzických otázek. Doufám, že díky Bahá'u'lláhově přízni budete ty i tvá ctěná paní každým dnem pevnější a stálejší, takže se v oné vznešené zemi můžete stát dvěma vztyčenými zástavami a dvěma zářícími světly.

Dlouhá cesta v říjnu, na sever, jih, východ i západ, v doprovodu oné svíce lásky Boží, paní Maxwellové, by byla velice vhodná. Doufám, že se zcela zotaví. Tato milovaná služebnice Boží je jako plápolající oheň a dnem i nocí nemyslí na nic než na službu Bohu. Procestujte nyní severní státy a v zimním období si pospěšte do států na jihu. Vaše služba by měla spočívat ve výmluvných projevech pronesených na shromážděních, na kterých můžete šířit božské učení. Bude-li to možné, podnikněte též někdy cestu na Havajské ostrovy.

Události, jež se staly, byly všechny před padesáti lety zaznamenány v Bahá'u'lláhových deskách – Deskách, jež byly vytištěny, vydány a rozšířeny po celém světě. Bahá'u'lláhovo učení je světlem tohoto věku a duchem tohoto století. Na každém shromáždění vysvětlujte každý jeho aspekt.

- Prvním je hledání pravdy,
- druhým jednot lidstva,
- třetím celosvětový mír,
- čtvrtých shoda mezi vědou a božským zjevením,
- pátým zřeknutí se rasových, náboženských, světských a politických předsudků, předsudků, jež ničí základy člověčenstva,
- šestým spravedlivost a spravedlnost,
- sedmým zlepšení morálky a nebeská výchova,
- osmým rovnoprávnost obou pohlaví,
- devátým rozšíření znalostí a vzdělání,

desátým ekonomické otázky

a tak dále a tak dál. Čiňte se, ať mohou duše dosáhnout světla vedení a pevně se držet Bahá'u'lláhova lemu.

Dopis, jež jsi přiložil, byl pečlivě přečten. Když je duše člověka zušlechtěna a očištěna, jsou navázána duchovní pouta a z těchto vazeb se vytvoří vjemy cítěné srdcem. Lidské srdce připomíná zrcadlo. Když je očištěno, jsou lidská srdce naladěna a odrážejí se navzájem, a tak dochází ke vzniku duchovních emocí. Je to jako svět snů, kdy je člověk odpoután od věcí, jež jsou hmotné, a zažívá věci ducha. Jaké to úžasné zákony působí a jaké to pozoruhodné objevy jsou činěny. A dokonce možná je tomu tak, že jsou zaznamenávána podrobná sdělení...

Na závěr doufám, že přátelé v Chicagu se sjednotí a osvítlí ono město, neboť v něm se objevil úsvit Věci a díky tomu je mu dána přednost přede všemi ostatními městy. Je třeba si jej tudíž vážit; aby snad mohlo být, dá-li Bůh, osvobozeno ode všech duchovních strádání a mohlo nabýt dokonalého zdraví a stát se středem Smlouvy a Závěti.

- 71 -

ÓTY, milovaná služebnice Boží! Dostal jsem tvůj dopis a z jeho obsahu vyšla najevo skutečnost, že se přátelé s naprostou činorodostí a živostí zabývají šířením nebeského učení. Tato zpráva způsobila velikou radost a potěšení. Neboť každá doba má svého ducha; duch této osvícené doby spočívá v Bahá'u'lláhově učení. Neb toto učení pokládá základy jednoty světa lidstva a vyhledává celosvětové bratrství. Je založeno na jednotě vědy a náboženství a na hledání pravdy. Prosazuje zásadu, že náboženství musí být příčinou přátelství, sjednocení a souladu mezi lidmi. Stanovuje rovnoprávnost obou pohlaví a předkládá hospodářské principy, které vedou ke štěstí jednotlivce. Šíří obecné vzdělání, aby každá duše měla co možno největší podíl na vědění. Anuluje a ruší náboženské, rasové, politické, vlastenecké, hospodářské a podobné předsudky. Toto učení, jež je rozptýleno po epištolách a deskách, je příčinou osvícení a života světa lidstva. Tomu, kdo ho prohlašuje, se vpravdě dostane pomoci z Království Božího

Prezident republiky, Dr. Wilson, vskutku slouží Království Božímu, neboť nezná klid a dnem a nocí se snaží, aby práva všech lidí byla bezpečně a jistě zachovávána a dokonce i malé národy mohly, stejně jako ty velké, přebývat v míru a pohodlí pod ochranou spravedlivosti a spravedlnosti. Toto je vskutku vznešený záměr. Věřím, že nesrovnatelná Prozřetelnost poskytne takovým duším za všech okolností pomoc a ujištění.

- 72 -

ÓTY, milovaná služebnice Boží! Dostal jsem tvůj dopis a z jeho obsahu vyšla najevo skutečnost, že se přátelé pravý příteli! Ve škole Boží studuj lekce ducha a od lásky učitele se uč nejniternější pravdy. Vyhledejte tajemství Nebes a mluv o překypující milosti a přízni Boží.

Ačkoliv osvojování si nauk a umění je největší slávou člověčenstva, je tomu tak pouze za podmínky, že řeka člověka proudí do mohutného moře a své vnuknutí čerpá z odvěkého zdroje Božího. Když se toto stane, pak je každý učitel jako bezmezný oceán, každý žák hýřivým zřídlem poznání. Jestliže pak snaha o získání vědomostí vede ke kráse Toho, Kdož je Předmětem vědění, jak výtečný to cíl; leč pokud ne, pouhá kapka může člověka odříznout od zaplavující milosti, neb s učeností přichází nadutost a pýcha a přivozuje omyl a netečnost k Bohu.

Dnešní vědy jsou mosty ke skutečnosti; pokud tedy nevedou ke skutečnosti, nezbývá nic než neplodný prelud. U jednoho pravého Boha! Jestliže učenost není prostředkem přístupu k Němu, Nejprojevenějšímu, není ničím než zřejmou ztrátou.

Přísluší ti, aby sis osvojil různá odvětví vědomostí a svou tvář obrátil ke kráse Projevené krásy, abys mohl být znamením spásného vedení mezi národy světa a centrem porozumění v této sféře, z kteréhožto porozumění jsou mudrci a jejich moudrost vyloučeni, krom těch, již vkročí do Království světla a jsou zasvěceni do zahaleného a skrytého mystéria, dobře střeženého tajemství.

ÓDCERO Království! Tvůj dopis dorazil a z jeho obsahu je jasné, že jsi veškeré své myšlenky nasměřovala k nabytí světla z říší mystéria. Dokavad jsou myšlenky jedince roztroušeny, nedosáhne žádných výsledků, leč soustředí-li se jeho myšlení na jediný bod, obdivuhodné bude ovoce tohoto myšlení.

Člověk nezíská plnou sílu slunečního světla, dopadá-li toto světlo na rovinné zrcadlo, ale když slunce září na vypuklé zrcadlo, nebo na čočku, která je konvexní, veškeré jeho teplo se bude soustředit na jediný bod a onen bod bude žhnout nejvíce. Je tudíž nutné soustředit své myšlení na jediný bod, ať se stane účinnou silou.

Přála sis oslavit Den Riđvānu slavností, a aby se ti, kteří tam budou přítomni, s potěšením a radostí zapojili do přednesu desek, a požádala jsi mne, abych ti poslal dopis, který bude v onen den přečten. Toto je můj dopis:

Ó vy, milovaní, a vy, služebnice Milosrdného! Toto je den, kdy nad obzor života vyšla Denice pravdy a její sláva se rozprostřela a její jas se rozzářil takovou silou, že rozetnul hustá a vysoko nakupená mračna a v celé své skvělosti přilnul k obloze světa. Proto na vlastní oči vidíte ve všech stvořených věcech nový vzruch.

Zrete, jak se v tomto dni rozšířil záběr vědy a umění a jaký báječný technický pokrok byl učiněn a do jak velké míry se zvětšila schopnost mysli a jaké úžasné vynálezy se objevily.

Tento věk je vskutku jako sto jiných věků: pokud byste shromáždili výtěžek stovky věků a položili ho vedle nahromaděného výsledku našich časů, ukáže se, že výtěžek této jedné doby bude větší než výsledek stovek dob předešlých. Vezměte si například úhrn všech knih, jež byly kdy v dobách minulých napsány, a toto porovnejte s knihami a traktáty, jež vytvořila naše éra: tyto knihy, napsány jenom v našem dni, dalece převyšují celkový počet svazků, které byly napsány během uplynulých věků. Vidíte, jak mocný vliv má Denice světa na vnitřní podstatu všech stvořených věcí!

Leč běda, tisíckrátě běda! Oči to nevidí, uši jsou hluché a srdce a mysli na tento vrcholný dar nedbají. Celým srdcem i duší tudíž usilujte, abyste probudili ty, již dřímou, navrátili zrak slepým a vzkřísili mrtvé.

ÓPTÁKU, jenž sladce zpívá o Kráse Abhá! V tomto novém a úžasném zřízení byly roztrhány závoje pověr a předsudky východních národů zůstávají odsouzeny. U některých národů Východu byla hudba považována za hanebnou, ale v tomto novém věku Projevené světlo ve Svých svatých deskách výslovně prohlásil, že hudba, zpívaná či hraná, je duchovní potravou pro duši i srdce.

Hudebníkové umění patří k uměním hodným nejvyšší chvály a dojíká srdce těch, již se rmoutí. Pročež, ó ty Shahnázi³², na shromáždění přátel nádhernými tóny hraj a zvučně pěj svatá slova Boží, ať může být posluchač zbaven řetězů starosti a zármutku a jeho duše může vyskočit radostí a pokořit se v modlitbě před říší Slávy.

SRDCEM i duší usiluj, abys přivodil sjednocení a soulad mezi bělochy a černochoy a dokázal tak jednotu Bahá'í světa, ve kterém na rozlišování barvy není místa, leč kde jsou v úvahu brána pouze srdce. Chválen budiž Bůh, srdce přátel jsou sjednocena a spojena, ať pocházejí z východu či západu, ze severu či jihu, ať jsou to Němci, Francouzi, Japonci či Američané a ať patří bílé, černé, rudé či hnědé rase. Rozdíly barvy, kraje či rasy nejsou v Bahá'í víře vůbec důležité; naopak, Bahá'í jednota je všechny překoná a všechny tyto přeludy a představy odstraní.

ÓTY, kdož máš osvícené srdce! Jsi jako zřítelnice oka, jako zřídlo světla, neboť Boží láska tvou niternou bytost zalila svými paprsky a tys svou tvář obrátila ke Království svého Pána.

Prudká je v Americe nenávisť mezi černochoy a bělochoy, leč je mou nadějí, že je moc Království spojí pouty

32 Shahnáz, jméno, které dostal příjemce této desky, je také jménem hudebního modu

přátelství a poslouží jim jako hojivý balzám.

Nechť se nedívají na barvu pleti, kterou člověk má, ale na jeho srdce. Je-li srdce naplněno světlem, je onen člověk blízko prahu svého Pána, leč není-li, je onen člověk svého Pána nedbalý, ať je to běloch či černoch.

-77-

ÓTY, vážená služebnice Boží! Obdržel jsem tvůj dopis z Los Angeles. Děkuj božské Prozřetelnosti, že se ti ve službě dostalo pomoci a byla jsi příčinou prohlašování jednoty světa člověčenstva, aby temnota rozdílů mezi lidmi mohla být rozptýlena a baldachýn jednoty národů mohl všechny končiny zakrýt svým stínem. Bez této jednoty nelze dosáhnout klidu a pohodlí, míru ani obecného smíření. Toto osvícené století potřebuje, aby k ní došlo, a volá po jejím naplnění. V každém století je Bohem potvrzené konkrétní a ústřední téma, v souladu s požadavky onoho století. V tomto osvíceném věku je potvrzena právě jednota světa lidstva. Každé duši, jež této jednotě slouží, se bezpochyby dostane pomoci a utvrzení.

Doufám, že budeš na shromážděních pět líbeznou melodií chválu, a tak se pro všechny staneš příčinou radosti a potěšení.

-78-

ÓTY, kdož máš čisté srdce, posvěceného ducha, neporovnatelný charakter a luznou tvář! Obdržel jsem tvou fotografii, která odhaluje tvou fyzickou schránku naprosté ladnosti a nejlepšího vzhledu. Máš snědou tvář a zářivý charakter. Jsi jako zřítelnice oka, jež má tmavou barvu, a přec je zřídlem světla a odhalitelem nahodilého světa.

Nezapomněl jsem na tebe a ani nezapomenu. Prosím Boha, aby tě milostivě učinil znamením Svě štědrosti mezi lidmi, tvou tvář osvětlil světlem takových požehnání, jež milosrdný Pán uděluje, Svou láskou tě vybral v tomto věku, jenž se odlišuje od všech minulých věků a století.

-79-

ÓVÁŽENÁ osobnosti! Četl jsem vaši práci „The Gospel of Wealth“ [Evangelium bohatství] a v ní si povšiml vsutku výstižných a seriózních doporučení pro snazší osud lidstva.

Abych tu záležitost vyjádřil stručně, Bahá'u'lláhovo učení hlásá dobrovolné sdílení a to je důležitější než rovnoměrné rozdělení bohatství. Neb rovnoměrné rozdělení se musí naříditi zvenčí, zatímco podělit se je záležitostí osobní volby.

Dokonalosti člověk dosahuje prostřednictvím dobrých skutků konaných dobrovolně, nikoli prostřednictvím dobrých skutků, jejichž vykonání je mu vnuceno. A podělení se je osobně zvolený spravedlivý čin; to jest, bohatí by měli poskytovat pomoc chudým, měli by svůj majetek vynakládat na chudé, ale ze své vlastní svobodné vůle, a ne protože chudí tohoto výsledku dosáhnou silou. Neboť síla sklídí jen vřavu a krach společenského řádu. Na druhou stranu dobrovolné sdílení, svobodně zvolené vynakládání vlastního majetku vede ke společenské pohodě a klidu. Rozzařuje svět; lidstvu uděluje čest.

Když jsem v Americe cestoval z města do města, viděl jsem na různých univerzitách, mírových shromážděních a ve sdruženích prosazujících vzdělanost dobré účinky vaší filantropie. Pročež se za vás modlím, abyste byl stále obklopen štědrostí a požehnáním nebes a na Východě i na Západě mohl vykonávat mnohé filantropické skutky. Takto se můžete v Království Božím skvíti jako zapálená svíčka, můžete dosáhnout cti a věčného života a z obzoru věčnosti zazářit jako jasná hvězda.

-80-

ÓTY, kdož svou tvář obracíš k Bohu! Obdržel jsem tvůj dopis. Z jeho obsahu je známo, že tvým přáním je sloužit chudým. Není lepšího přání, než je toto! Ty duše, jež jsou z Království, si toužebně přejí být chudým ku službě, soucítit s nimi, prokazovat ubohým laskavost a žít svůj život tak, aby nesl ovoce. Jsi šťasten, že máš takové přání.

Vyřid' ode mne svým dvěma dětem co největší laskavost a lásku. Jejich dopisy jsem obdržel, ale ježto

nemám čas, nemohu jim nyní napsat samostatné dopisy. Projevuj jim mým jménem co největší laskavost.

-81-

ONY duše, jež během války pomáhaly chudým a pracovaly pro misi Červeného kříže, jejich služba je v Království Božím přijatá a je pro ně příčinou věčného života. Sděl jim tyto dobré zprávy.

-82-

ÓTY, kdož jsi pevný ve Smlouvě, tvůj dopis dorazil. Pro onoho vězně jsi vyvinul veliké úsilí, snad se ukáže, že je užitečné. Řekni mu však: „Obyvatelé světa jsou uvězněni v žaláři přírody – v žaláři, jenž je nepřetržitý a věčný. Jsi-li ty v současné době držen za mřížemi dočasného vězení, nermuť se tím; doufám, že budeš osvobozen z žaláře přírody a dospěješ ke dvoru věčného života. Dnem i nocí se modli k Bohu a pros o odpuštění a omilostnění. Všemocnost Boží vyřeší všechny obtíže.“

-83-

VYŘÍD od 'Abdu'l-Baháa své ctěné manželce mé Abhá pozdravy a rci: „Laskavost, školení a vzdělání poskytované vězňům jsou navýsost důležité. Pročež jak jsi se v této oblasti činil, jsi některé z nich probudil a způsobil, že své tváře obrátili k božskému Království, tento chvályhodný skutek je nanejvýš přijatelný. Určitě vytrvej. Vyříd' mým jménem těm dvěma vězňům v San Quentinu největší laskavost a řekni jim: ‚V očích moudrých duší je ono vězení školou vzdělání a rozvoje. Musíte se srdcem i duší snažit, abyste prosluli svým charakterem a znalostmi.‘“

-84-

ÓTY, milá služebnice Boží! Tvůj dopis dorazil a jeho obsah byl vzat na vědomí.

Manželství je pro mnoho lidí svazkem tělesným a tento svazek může mít jen dočasné trvání, neboť je předem odsouzen k tomu, aby v závěru došlo k tělesnému odloučení.

Mezi lidem Bahá však musí manželství být svazkem těla i ducha, neb zde oba, manžel i manželka, žhnou týmž vínem, oba jsou okouzleni touž jedinečnou Tváří, oba žijí a pohybují se prostřednictvím téhož ducha, oba jsou osvíceni touž slávou. Toto spojení mezi nimi je duchovním spojením, a tudíž je to pouto, jež přetrvá navěky. Nadto se též těší silné a trvalé vazbě ve fyzickém světě, neboť je-li manželství svým založením duchovní i tělesné, je tento svazek opravdový, a tudíž vydrží. Jedná-li se však pouze o pouto fyzické a nic víc, bude zcela jistě pouze dočasné a neúprosně skončí v odloučení.

Pročež když se lidé Bahá rozhodnou se vzít, musí ten svazek být pravým vztahem, sblížením duchovním i tělesným, aby vytrval po všechny fáze života a ve všech světech Božích, neboť tato opravdová jednotnost je třpytem, vycházejícím z lásky Boží.

Týmž způsobem, když se nějaké duše stanou pravými věřícími, dosáhnou spolu navzájem duchovního vztahu a budou prokazovat něhu, jež není z tohoto světa. Z doušku božské lásky budou všichni v radostné náladě a ten svazek jejich, ono spojení, též potrvá navěky. Duše, to jest ty, jež sebe sama odevzdávají zapomnění, svlečou ze sebe vady lidstva a uvolní se z řetězů lidské poroby, budou nade vši pochybnost osvíceny nebeským jasem jednoty a všechny dosáhnou pravého svazku ve světě, který neumírá.

-85-

CO se týče otázky manželství podle zákona Božího: nejdříve si musíš zvolit toho, kdo se ti líbí, a pak je záležitost podmíněna souhlasem otce a matky. Než ty učiníš svou volbu, rodiče nemají právo zasahovat.

-86-

BAHÁÍ manželství je obapolným závazkem dvou stran a jejich vzájemným spojením myslí a srdce. Oba se však musí co nejpečlivěji a nejdůkladněji seznámit s povahou toho druhého, ať ta závazná smlouva mezi nimi je poutem, jež potrvá navěky. Jejich záměrem musí být toto: stát se milujícími společníky a druhý a jeden s druhým zajedno na věčné časy...

Pravé manželství Bahá'í věřících je toto, aby manžel a manželka byli spojeni fyzicky i duchovně, aby si neustále navzájem zlepšovat duchovní život a těšit se z nekonečné jednoty ve všech světech Božích. To je Bahá'í manželství.

-87-

Ó TY, vzpomínko na toho, kdo zemřel pro Požehnanou krásu! Ve dnech nedávných se k nám dostala radostná zpráva o tvém manželství s oním zářivým listem a nesmírně rozradostnila srdce lidí Božích. Ve vši skromnosti byly na Svatém prahu nabídnuty prosebné modlitby, ať je toto manželství pro přátele hlasatelem radosti, ať je po celou věčnost milujícím poutem a skýtá trvalý užitek a ovoce.

Zdroučení vyvstávají všechny druhy příkoří a ublížení, ale svazek stvořených věcí přináší ty nejchvályhodnější výsledky. Uspořádání do dvojic i těch nejmenších částic ve světě bytí způsobuje, že se projevuje milost a štědrost Boží; a čím vyšší je úroveň, tím významnější je svazek. „Sláva tomu, jenž stvořil v párech všechny druhy, jež ze země vyrůstají, a stvořil i je samé i to, co ještě neznají.“³³ A nade všechny ostatní svazky je svazek lidí, především když k němu dochází v lásce Boží. Takto se objevuje prvotní jednot; takto jsou pokládány základy lásky ducha. Je jisté, že takové manželství jako vaše způsobí, že budou odhaleny Boží dary. Pročez vám gratulujeme a povoláváme na vás požehnání a naléhavě žádáme Požehnanou krásu, aby Svou pomocí a přízní učinil tuto svatební hostinu radostnou pro všechny a ověnil ji harmonií Nebes.

Ó můj Pane, ó můj Pane! Tato dvě jasná slunce jsou oddána ve Tvé lásce, spojena ve služebnosti Tvému Svatému prahu, sjednocena v podpoře Tvé Věci. Učiň toto manželství vzájemně se proplétajícími světly Svě překypující milosti, ó můj Pane, Nadevše milosrdný, a zářivými paprsky Svých darů, ó Ty Blahodárný, Vždy dávající, ať z tohoto mohutného stromu vyroustou větve, jež se zazelenají a rozkvetou díky darům, jež se na ně snášejí z Tvých oblak milosti.

Vpravdě, Tys Štědrý, vpravdě, Tys Všemohoucí, vpravdě, Tys Slitovný, Nadevše milosrdný.

-88-

Ó VY, mé dvě milované děti! Jakmile mě dostihly zprávy o vašem svazku, přinesly mi nekonečnou radost a vděčnost. Chvála budiž Bohu, tato dvě věrná ptáčata vyhledala útočiště v jednom hnízdě. Snažně prosím Boha, ať jim umožní vychovat rodinu hodnou úcty, neb význam manželství spočívá ve výchově bohatě požehnané rodiny, aby mohli, jako svíce, s naprostým potěšením osvětit svět. Neboť osvěta světa závisí na existenci člověka. Kdyby člověk na tomto světě neexistoval, svět by byl jako strom bez ovoce. Doufám, že oba budete jako jeden strom a že z deště oblak milujících laskavosti získáte svěžest a půvab a rozkvetete a poneseáte ovoce, ať váš rod potrvá navěky.

Nechť na vás spočívá Sláva Nejslavnějšího.

-89-

Ó TY, kdož jsi pevný ve Smlouvě! Dopis, jenž jsi napsal 2. května 1919, přišel. Chválen budiž Bůh, že s vytrvalý a neochvějný ve zkouškách a pevně se držíš Království Abhá. Tebou neotřese žádné soužení, ani tě nerozruší žádná pohroma. Dokud není člověk zkoušen, čisté zlato se neodloučí jasně od strusky. Trýzeň je ohněm zkoušky, kde čisté zlato oslnivě zazáří a nečistota je spálená a zčerná. V současné době jsi, chvála Bohu, ve zkouškách a testech pevný a vytrvalý a nenecháš se jimi otřást.

Tvá žena s tebou není v souladu, ale pochválen budiž Bůh, Požehnaná krásu je s tebou spokojen a uděluje ti nejvyšší štědrost a požehnání. Leč snaž se mít se svou ženou trpělivost, třeba projde proměnou a její srdce bude osvíceno. Přínos, jenž jsi učinil k učení Víry, je nadevše přijatelný a bude navěky připomínán v božském Království, neb je příčinou rozptylu vůní a velebení Slova Božího.

-90-

Ó BOŽE, můj Bože! Tato Tvá služebnice k Tobě volá a důvěřuje Ti, obrací k Tobě tvář a úpěnlivě Tě prosí, abys ji zahrnul Svými nebeskými dary, odhalil jí Svá duchovní tajemství a osvětil ji světlem Svého Božství.

33 Korán 36:36 a srov. 51:49

Ó můj Pane! Dej, ať oči mého muže vidí. Rozjásej jeho srdce světlem Svého poznání, přived' jeho mysl ke Své zářné kráse a potěš jeho ducha tím, že mu odhalíš Svou zjevenou nádheru.

Ó můj Pane! Sejmi závoj z jeho očí. Zahrň jej Svými hojnými dary, opoj jej vínem lásky k Tobě a učíš jej jedním ze Svých andělů, jejichž chodidla kráčejí po této zemi, zatímco duše se vznášejí vysoko na nebesích. Dej, ať se stane jasnou lampou zářící světlem Tvé moudrosti mezi Tvým lidem.

Vpravdě, Tys Drahocenný, Vždy obdařující, Ten, Jehož Dlaň je otevřená.

-91-

Ó TY, kdož ses v modlitbě sklonila před Královstvím Božím! Buď požehnána, neb krása božské Tváře okouznila tvé srdce a zcela jej naplnilo světlo vnitřní moudrosti a skví se v něm záře Království. Věz, že Bůh je za všech okolností s tebou a že tě stráží před nahodilostmi a proměnami tohoto světa a učinil z tebe služebnici Svého mocného vinohradu...

Co se týče tvého váženého manžela: jsi povinna s ním jednat velmi laskavě, brát v úvahu jeho přání a být k němu vždy shovívavá, dokud neuvidí, že protože ses obrátila směrem ke Království Božímu, tvá něha k němu a láska k Bohu jen zesílila a ty se za všech okolností více zajímáš o jeho přání.

Prosím Všemohoucího, ať jsi i nadále pevná a stálá v Jeho lásce a neustále v oněch končinách mezi lidmi šíříš libé dechy svatosti.

-92-

Ó VY, dva věřící v Boha! Pán, nemaje Sobě rovna, stvořil ženu a muže, aby spolu setrvali v nejužším svazku a aby byli dokonce jako jediná duše. Jsou dvěma pomocníky, dvěma důvěrnými přáteli, kteří by měli dbát navzájem o své blaho.

Žijí-li takto, projdou tímto světem v dokonalé spokojenosti a blaženosti a s pokojem v srdci a stanou se předmětem Boží milosti a přízně v Království nebeském. Činí-li však jinak, prožijí své životy ve velké zatrpklosti, toužíce každým okamžikem po smrti, a budou zahanbeni v nebeské říši.

Usilujte tedy, abyste srdcem i duší spolu setrvali jako dvě hrdličky v hnízdě, neb toto bude v obou světech požehnáno.

-93-

Ó TY, služebnice Boží! Každá žena, jež se stane služebnicí Boží, slávou překoná císařovny světa, neb je spřízněna s Bohem a její svrchovanost je věčná, kdežto jméno a věhlas oněch císařoven smaže hrstka prachu. Jinými slovy, jakmile jsou uloženy do hrobu, stanou se nicotou. Služebnice Božího království se na druhé straně těší věčné svrchovanosti, nedotčeny chodem věků a střídáním generací.

Zvaž, kolik jen císařoven od časů Krista přišlo a zas odešlo. Každá byla vládkyní nějaké země, leč nyní po nich či jejich jménu nezůstala ani stopa, zatímco Máří Magdaléna, jež byla pouhou rolnicí a služebnicí Boží, stále září z obzoru věčně trvajících slávy. Usiluj tedy, ať zůstaneš služebnicí Boží.

Chválila jsi konvent. Tento konvent v budoucnu nabude velké důležitosti, neboť slouží božskému Království a světu lidstva. Ohlašuje celosvětový mír a pokládá základy jednosti lidstva; osvobozuje duše od náboženských, rasových a světských předsudků a shromažďuje je ve stínu jednobarevného pavilonu Boha. Pročež chval Boha, že ses toho konventu zúčastnila a naslouchala božskému Učení.

-94-

Ó SLUŽEBNICE krásy Abhá! Váš dopis dorazil a jeho přečtení způsobilo velkou radost. Chválen budiž Bůh, věřící ženy uspořádaly setkání, kde se budou učit, jak učit Víru, budou šířit libé vůně Učení a činit plány pro vzdělání a výchovu dětí.

Toto shromáždění musí být plně duchovní. To jest, diskuze se musí omezit na uvedení jasných a přesvědčivých

důkazů, že Slunce pravdy vskutku vyšlo. A nadto by se přítomní měli zabývat všemi možnými prostředky vzdělání dívek; vyučováním rozličným oborům vědomostí, dobrému chování, správnému způsobu života, pěstování dobrého charakteru, ctnosti a stálosti, vytrvalosti, síly, odhodlání, neústupnosti od cíle; vedením domácností, výchovou dětí a všemu, co se konkrétně týká potřeb dívek – za tím účelem, aby tyto dívky, vychované v tvrzi všech dokonalostí a pod ochranou dobrého charakteru, se samy staly matkami, své děti od raného dětství vychovávaly tak, aby měly dobrý charakter a dobře se chovaly.

Nechť také studují vše, co bude ku prospěchu zdraví těla a jeho fyzické zdatnosti, a jak své děti chránit před nemocemi.

Když jsou záležitosti takto dobře zařízeny, každé dítě se stane jedinečnou rostlinkou v zahradách Ráje Abhá.

-95-

Ó SLUŽEBNICE Pána! Duchovní shromáždění, jež jste v onom osvíceném městě založily, je nanejvýše slibné. Učinily jste velké pokroky; překonaly jste ostatní, povstaly jste, abyste sloužily Svatému prahu, a dostalo se vám nebeských darů. Nyní se s veškerým možným duchovním zápalem musíte na onom osvíceném shromáždění setkávat a pronášet svatá písma a zabývat se připomínkou Pána. Předkládejte Jeho argumenty a důkazy. Pracujte, ať se ženám v oné zemi dostane vedení, učte mladé dívky a děti, ať matky mohou své maličky vzdělávat od jejich nejranějších dní, pečlivě je školit, vychovávat je, aby měly dobrý charakter a morálku, vést je ke všem ctnostem lidstva, zabránit rozvoji jakéhokoli chování, které je hodno hany, a podporovat je, aby za svou přijaly Bahá'í výchovu. Takto budou tato něžná nemluvňata chována na prsou vědění Boha a Jeho lásky. Takto se jim bude dařit a porostou, naučí se spravedlnosti a důstojnosti lidstva, odhodlanosti a vůli snažit se a vydržet. Takto si osvojí houževnatost ve všech věcech, vůli jít kupředu, velkomyslnost a rozhodnost, cudnost a čistotu života. Takto jim bude umožněno, aby do úspěšného konce dotáhly, cokoli začnou podnikat.

Nechť matky vezmou v úvahu, že vše, co se týká výchovy dětí, má přední důležitost. Nechť v tomto ohledu vynaloží veškeré úsilí, neboť když je větev zelená a měkká, bude růst, jakkoli ji přivyknete. Matky tudíž mají za povinnost své děti vychovávat tak, jak zahradník pečuje o mladé rostlinky. Nechť dnem i nocí usilují, aby ve svých dětech nastolily víru a jistotu, bázeň Boží, lásku Milovaného světů a všechny dobré vlastnosti a povahové rysy. Kdykoli matka vidí, že její dítě něco udělalo dobře, nechť ho pochválí a ocení a potěší jeho srdce; a pokud se projeví sebemenší stopa nevhodného povahového rysu, nechť dítěti poradí a potrestá jej a použije prostředky založené na rozumu, dokonce i mírné slovní pokárání, bude-li to nutné. Není však přípustné dítě uhodit či jej urážet, neboť charakter dítěte se úplně zkazí, je-li dítě vystaveno ranám či slovním nadávkám.

-96-

Ó SLUŽEBNICE Milosrdného! Vzdávejte díky Požehnané kráse, že jste byly v tomto nejúžasnějším ze staletí, v této nejosvícenější z dob vyburcovány a shromážděny pospolu. Jako přiměřené díky za takovou štědrost buďte neochvějné a pevné ve Smlouvě a, následující nařízení Boží a svatý Zákon, kojte své děti od jejich útlého dětství mlékem obecného vzdělání a vychovávejte je tak, aby od jejich raných dní byl v nitru jejich srdce a přímo jako součást jejich povahy pevně zaveden způsob života, jež bude v souladu s božským Učením ve všem.

Neb matky jsou prvními učiteli, prvními rádci; a jsou to právě matky, kdo určuje štěstí, budoucí skvělost, dvorné způsoby a učenost a úsudek, chápání a víru své drobotiny.

-97-

EXISTUJÍ určité pilíře, jež byly vybudovány jako neoblomná opora Víry Boží. Nejmocnějším z nich je vzdělanost a užívání mysli, rozvoj vědomí, vhled do skutečností vesmíru a skrytých tajemství Všemocného Boha.

Podporovat vědění je tudíž nevyhnutelnou povinností, uloženou každému z přátel Božích. Ona duchovní

rada, ono shromáždění Boží, je povinna vynakládat veškeré úsilí vzdělávat děti, aby byly již od raného věku školeny v Bahá'í chování a způsobech Božích a aby, jako mladé rostlinky, prospívaly a vzkvétaly v mírně proudících vodách, jimiž jsou rady a varování Požehnané krásy.

-98-

KDYBY neexistoval žádný učitel, všechny duše by zůstaly divošské, a kdyby nebylo učitele, děti by zůstaly nevědomými stvořeními.

Právě z tohoto důvodu jsou v tomto novém cyklu v Knize Boží výchova a vzdělání znovu přikázány jako povinné, a nikoli dobrovolné. To jest, otec a matka mají závazně nařízeno, aby své veškeré úsilí vynaložili na vzdělání dcery i syna, aby je odkojili z prsou vědění a vychovali je v lůně věd a umění. Pokud tuto záležitost zanedbají, budou v přítomnosti přísného Pána povoláni k odpovědnosti a hodni výtky.

-99-

PSALA jsi stran dětí: od samého začátku se musí dětem dostávat božské výchovy a musí se jim neustále připomínat, aby pamatovaly na svého Boha. Necht' láska Boží prostoupí jejich bytostí až do nitra, smísena s mateřským mlékem.

-100-

JE mým přáním, aby se těmto dětem dostalo Bahá'í výchovy, aby se mohly rozvíjet zde i v Království a rozradostnit tvé srdce.

Nastane čas, kdy morálka nehorázně upadne. Je zásadní, aby děti byly vychovávány Bahá'í způsobem, aby mohly nalézt štěstí v tomto i v příštím světě. Pokud nebudou, zavalí je žal a potíže, neb lidské štěstí spočívá na duchovním chování.

-101-

Óvy, již máte v duši klid! Mezi božskými texty, jak je obsaženo v Nejsvětější knize a též v dalších deskách, je toto: otec a matka jsou povinni své děti školit v dobrém chování i ve studiu knih; to jest ve studiu do požadované úrovně, aby žádné dítě, ať dívka či chlapec, nezůstalo negramotné. Pokud otec své povinnosti nedostojí, musí být donucen se své odpovědnosti zhostit, a pokud to není schopen splnit, necht' vzdělání dětí převezme dům spravedlnosti; žádné dítě nesmí v žádném případě zůstat bez vzdělání. To je jedno z naléhavých a nevyhnutelných přikázání, jehož zanedbání by přivolalo hněvivé rozhořčení Všemohoucího Boha.

-102-

Ópraví společníci! Celé lidstvo je jako děti ve škole a Místa úsvitu světla, Zdroje božského zjevení, jsou učitelé, úžasní a jedineční. Tyto syny a dcery vzdělávají ve škole skutečností podle učení Božího a vychovávají je v lůně ušlechtilosti, aby se mohli rozvíjet po všech stránkách, prokazovat znamenité dary a požehnání Pána a slučovat v sobě lidské dokonalosti; aby se mohli zlepšovat ve všech aspektech lidského snažení, ať vnějších či vnitřních, skrytých či viditelných, materiálních či duchovních, dokud z tohoto smrtelného světa neudělají do šíře se rozpínající zrcadlo, které bude odrážet onen druhý svět, jenž neumírá.

Ó vy, přátelé Boží! Poněvadž Slunce pravdy v tomto z nejvýznamnějších z věků vystoupalo na nejvyšší bod jarní rovnodennosti a svými paprsky pokrývá všechny končiny, rozníti takové nadšení, že se všichni budou třást, uvolní takové vibrace ve světě bytí, podníti takový růst a rozvoj, bude prýštit s takovou nádherou světla a z oblak milosti budou proudit tak hojné vody a pole a pláně budou oplývat takovým množstvím krásně sladce vonících rostlin a květů, že se tato nehodná zem stane Královstvím Abhá a tento dolejší svět světem nahoře. Pak bude toto zrnko prachu jako rozlehlá klenba oblohy, toto lidské místo palácovým dvorem Boha, tento kousek jílů úsvitem nekonečných přízní Pána pánů.

Pročež, ó milení Boha! Vynakládejte ohromné úsilí, dokud by sami nebudete znamením tohoto pokroku a všech těchto utvrzení a nestanete se ústředními centry Božích požehnání, body úsvitu světla Jeho jednoty,

těmi, kdož prosazují dary a ušlechtilosti civilizovaného života. Buďte v oné zemi v popředí dokonalostí lidstva; rozvíjejte různá odvětví vědomostí, buďte činní a pokrokoví v oblasti vynálezů a umění. Snažte se napravovat chování lidí, usilujte, ať celý svět vyniká morálním charakterem. Když jsou děti ještě malé, kojte je z prsou nebeské milosti, pečujte o ně v kolébce veškeré znamenitosti, vychovávejte je v objetí štědrosti. Dejte jim výhodu všech užitečných druhů znalostí. Nechte je, ať se účastní všech nových a ojedinělých a úžasných řemesel a umění. Vychovávejte je k práci a příčinnivosti a nechte je, ať přivyknou strádání. Učte je, aby svůj život zasvětily věcem velké důležitosti, a inspirujte je, aby se věnovaly studiu, jež přinese lidstvu užitek.

-103-

Vzdělání a školení dětí patří mezi nejzáslužnější skutky lidstva a přitahuje milost a přízeň Nadevše milosrdného, neboť vzdělání je nepostradatelným základem veškerých lidských znamenitostí a umožňuje člověku propracovat se do výšin nepomíjející slávy. Je-li dítě školené od raného dětství, bude se prostřednictvím milující péče Svatého zahradníka napájet z křišťálově čistých vod ducha a vědění, jako mladý stromek mezi stružkami potůčků. A zcela jistě na sebe bude soustředit jasné paprsky Slunce pravdy a díky jeho světlu a teplu poroste a bude svěží a ztepilý v zahradě života.

Pročež mentor musí být i lékařem: to jest, když bude dítě učit, musí napravovat jeho chyby; musí mu dávat znalosti a současně ho vychovávat, aby mělo duchovní povahu. Nechť je učitel lékařem charakteru dítěte, takto vyléčí duchovní neduhy dětí lidí.

Pokud bude na tento významný úkol vynakládáno obrovské úsilí, zatřpytí se svět lidstva dalšími okrasami a zazáří nejjasnějším světlem. Pak se toto temné místo rozsvítí a tento pozemský příbytek se promění v Nebesa. Sami démoni se pak promění v anděly a vlci v pastýře stáda a smečka divokých psů v gazely, jež se pasou na pláních jednosti, a kořistící šelmy v pokojná stáda a dravci s drápy ostrými jako nože v pěvce trylkující své vlastní líbezné melodie.

Neb vnitřní skutečnost člověka je rozhraním mezi šerem a světlem, místem, kde se setkávají dvě moře³⁴; je nejnižším bodem na oblouku sestupu³⁵, a tudíž je schopna dosáhnout všech stupňů nad sebou. Prostřednictvím vzdělání může získat veškerou znamenitost; nemajíc vzdělání, zůstane na nejnižším bodě nedokonalosti.

Každé dítě je potenciálně světlem světa – a současně jeho temnotou; pročež je nutno považovat otázku výchovy za prvořadě důležitou. Od raného dětství musí být dítě kojeno z prsou lásky Boží a chováno v náručí Jeho vědění, aby mohlo vyzařovat světlo, duchovně růst, být naplněno moudrostí a učeností a převzít vlastnosti andělského vojska.

Ježto vám byl tento svatý úkol přidělen, musíte se tudíž co nejvíce přičiňovat, aby byla ona škola ve všech ohledech proslulá po celém světě; aby se stala příčinou velebení Slova Páně.

-104-

Ó milené Boha a služebnice Milosrdného! Velký zástup učenců je toho názoru, že rozdílná mínění a lišící se stupně vnímání jsou způsobeny rozdíly ve vzdělání, školení a kultuře. To jest, věří, že myslí jsou zpočátku rovné, ale školení a vzdělání vyústí v různé mentální schopnosti a odlišné úrovně inteligence, a že tyto rozdíly nejsou vrozenou součástí osobnosti jedince, ale jsou výsledkem vzdělání: že nikdo nemá nad jiným vrozenou nadřazenost...

Projevy Boží se podobně shodují v názoru, že vzdělání má na lidstvo veliký vliv. Tvrdí však, že rozdíly v úrovni inteligence vrozené jsou; a že tato skutečnost je zřejmá a nehodná debaty. Neb vidíme, že děti téhož věku, téže země, téže rasy, vskutku i téže rodiny a vyškoleny týměž jedincem jsou přesto odlišné, co se týče chápavosti a inteligence. Jedno bude činit rychlé pokroky, jedno bude dostávat výuku pouze postupně, jedno zůstane na nejnižším stupni ze všech. Neboť ať budete lasturu leštit jakkoli, nepřemění se v lesklou perlu, ani nemůžete z matného kamínku udělat drahokam, jehož čisté paprsky osvítil svět. Kolokvinta a hořký strom³⁶

34 Korán 25:55, 35:13, 55:19–25. Viz také modlitba ke sňatku zjevená 'Abdu'l-Baháem, jež začíná „On je Bůh! Ó s Ničím nesrovnatelný Pane! Ve Svě všemohoucí moudrosti jsi národům uložil svazek manželský.“

35 Viz Odpovědi na některé otázky, str. 290, kde 'Abdu'l-Bahá mluví o oblouku vzestupu a sestupu.

36 srov. Korán 17:60 (strom prokletý)

se šlechtěním a pěstěním nikdy nezmění ve strom požehnaný.³⁷ To znamená, že vzdělání nikdy nemůže pozměnit vnitřní podstatu člověka, ale má obrovský vliv a touto silou může z jedince vynést na povrch jakékoli dokonalosti a schopnosti uvnitř něj uschované. Ze zrnka pšenice, když je farmářem pěstěno, lze sklídit celou úrodu a ze semínka vyrosté díky zahradníkově péči velký strom. Díky milujícím snahám učitele mohou děti na základní škole dosáhnout nejvyšších úrovní úspěchu; jeho dobrodiní vskutku může povznést některé dítě s neuspokojivým prospěchem na vznešený trůn. Je tudíž jasně prokázáno, že se myslí svou základní povahou liší co do své kapacity, avšak vzdělání též hraje velmi důležitou roli a má silný vliv na jejich vývoj.

-105-

Co se týče rozdílu mezi materiální civilizací nyní převažující a božskou civilizací, jež bude jedním z přínosů pocházejících z Domu spravedlnosti, je to tento: materiální civilizace, skrze moc kárných a represivních zákonů, brání lidem v konání trestných činů; a bez ohledu na to, že zákony, které člověku oplácí a které ho trestají, se neustále násobí, neexistuje, jak vidíte, žádný zákon, který by ho odměňoval. Ve všech městech Evropy a Ameriky byly vztyčeny rozlehlé budovy, aby sloužily jako věznice pro zločince.

Božská civilizace však každého člena společnosti vychovává tak, aby nikdo, s výjimkou několika málo zanedbatelných lidí, nepodnikl nic pro to, aby spáchal zločin. Je velký rozdíl mezi prevencí zločinu prostřednictvím opatření, jež jsou násilná a represivní, a výchovou a osvětlením a zduchovněním lidí, aby se bez obavy z trestu či odvety stranili veškerých trestných činů. Na samotné spáchání zločinu budou vskutku pohlížet jako na velkou hanbu, která bude sama o sobě tím nejtvrdějším z trestů. Budou rozdílní lidskými dokonalostmi a svůj život zasvětit čemukoli, co přinese světlo světu a bude rozvíjet ony vlastnosti, jež jsou na Svatém prahu Božím přijatelné.

Vidíte tedy, jak velký je rozdíl mezi materiální a božskou civilizací. Materiální civilizace se pomocí síly a trestů snaží bránit lidem v tom, aby konali zlo, způsobovali společnosti škodu a dopouštěli se zločinů. Ale v božské civilizaci je jedinec tak přizpůsoben, že beze strachu z trestu se vystříhá páčání zločinů, na samotný zločin pohlíží jako na nejkřutější muka a s ochotou a radostí se pustí do osvojování ctností lidstva, napomáhání lidskému pokroku a šíření světla napříč světem.

-106-

Mezi nejdůležitější služby vůbec, jež člověk může Bohu Všemohoucímu prokázat, patří výchova a vzdělávání dětí, mladých to rostlinek Ráje Abhá, tak aby se tyto děti, podporovány milostí na cestě ke spáse, rostoucí jako perly božské štědrosti v lastuře výchovy, jednoho dne staly ozdobou koruny věčné slávy.

Je však velmi obtížné se této službě zhostit, a ještě těžší je v ní uspět. Doufám, že se s tímto veledůležitým úkolem dobře seznámíš a úspěšně dojdeš vítězství a staneš se vlajkonošem překypující milosti Boží; aby si tyto děti, všechny do jednoho vychovávány ve svatém Učení, vypěstovaly povahu jako líbezný vánek, jež vane zahradami Přeslavného, a svou vůni zavály do všech koutů světa.

-107-

Je 'Abdu'l-Baháovou nadějí, že na ony mladistvé duše ve školní třídě hlubšího vědění bude dohlížet někdo, kdo je vyškolí k lásce. Nechtě se v dosahu ducha všechny dobře učí o skrytých mystériích; tak dobře, že v Království Přeslavného bude každá z nich jako slavík nadaný řečí vyvolávat tajemství Nebeské říše a jako dychtivý milenec si vyleje srdce, jak bolestně potřebuje Milovaného a jak moc jí schází.

-108-

Otázku dobrého charakteru byste měli považovat za nejvýše důležitou. Na každém otci a matce spočívá povinnost být po dlouhou dobu svým dětem rádcem a být jejich průvodcem v oblasti oněch věcí, jež vedou k trvalé cti.

Povzbuzujte školní děti od nejútlejšího věku, ať pronášejí promluvy nejvyšší kvality, aby se ve svém volném čase zabývaly tím, že budou vést přesvědčivé a účinné proslovy, vyjadřující se jasně a výmluvně.

37 Korán 24:35

Óvy, příjemci Božích přízní! V tomto novém a úžasném věku tvoří výuka věd a umění neotřesitelné základy. Podle výslovných svatých textů musí být každé dítě vyučováno řemeslům a umění do takové míry, jak je potřebné. Pročež musí být v každém městě a vesnici založeny školy a každé dítě onoho města či vesnice se má zabývat studiem do požadované míry.

Je pochopitelné, že jakákoli duše, jež nabídne svou pomoc, aby se toto uskutečnilo, bude zcela jistě přijata na nebeském Prahu a velebena Společností na výsostech.

Ježto jste se usilovně o tento předůležitý cíl přičiňovali, doufám, že si vysloužíte svou odměnu od Pána jasných známek a znamení a že se pohledy nebeské milosti stočí vašim směrem.

Děti je třeba pečlivě vychovávat, aby byly velmi zdvořilé a způsobné. Je třeba je neustále povzbuzovat a podněcovat, aby byly dychtivy dosáhnout všech vrcholů lidského snažení, aby se již od raného věku učily mít vysoké cíle, chovat se dobře, být cudné, čisté a neposkvřené a naučily se mít ve všech věcech pevně odhodlání a být cílevědomé. Nenechte je šprýmovat a chovat se lehkovážně, ale ať svědomitě postupují za svými cíli, aby byly v každé situaci odhodlané a neoblomné.

Výchova v mravech a dobrém chování je mnohem důležitější než vědomosti z knih. Dítě, jež je čistotné, ochotné, má dobrý charakter a chování – i kdyby bylo nevědomé – je lepší nežli dítě, jež je drzé, nemyté, špatné povahy, a přec se důkladně vzdělává ve všech možných naukách a uměních. Je tomu tak proto, že dítě, které se dobře chová, i kdyby bylo nevědomé, je ostatním k užítku, zatímco špatně naložené, špatně jednající dítě je zkažené a ostatním škodlivé, i kdyby bylo vzdělané. Avšak pokud je dítě vychováváno, aby bylo vzdělané i slušné, výsledkem bude světlo nad světlo.

Děti jsou jako větve, jež je svěží a zelená; vyrostou v tom, v čem je vyškolíte. Věnujte tu největší péči, abyste jim dali vysoké ideály a cíle, aby až dospějí, mohly na svět vrhat paprsky jako oslnivé svíce a nebyly potřísněny choutkami a chtíči takovým způsobem jako zvířata, nedbalé a nevědomé, leč aby místo toho svá srdce nastavily na dosažení věčné cti a nabývání všech znamenitostí lidstva.

Počáteční příčinou špatných činů je nevědomost, a musíme se tudíž pevně držet nástrojů vnímání a vědění. Je třeba vyučovat dobrý charakter. Je třeba šířit světlo do dále, aby si ve škole lidstva mohli všichni osvojovat nebeské vlastnosti ducha a sami pro sebe bez jakýchkoli pochybností viděli, že není nelítostnějšího pekla ani ohnivější propasti než mít charakter, jenž je zlý a zkažený; že není temnější jámy ani odpornějších muk než prokazovat vlastnosti, jež si zaslouží být zatraceny.

Jednotlivec musí být vzdělán na tak vysoké úrovni, že by si raději nechal podříznout krk, než aby řekl nějakou lež, být rozřezán mečem či propíchnán kopím by považoval za snadnější, než aby pronesl pomluvu či se nechal unést hněvem.

Takto bude roznícen pocit lidské důstojnosti a hrdosti, jímž shoří žně žádostivých choutek. Pak všichni z Božích milovaných do jednoho zazáří vlastnostmi ducha jako jasný měsíc a vztah jich všech k Posvátnému prahu jejich Pána nebude šalebný, ale hluboký a opravdový, bude jako samé základy budovy, ne jako nějaká výzdoba na její fasádě.

Je pochopitelné, že dětská škola musí být místem nejvyšší kázně a řádu, že výuka musí být důkladná a musí být učiněna opatření pro nápravu a zušlechťování charakteru; tak aby byly v raném dětství v samé podstatě dítěte položeny božské základy a vztyčena stavba svatosti.

Vzete, že tato záležitost vyučování, nápravy a tříbení charakteru, dodávání odvahy dítěti a jeho povzbuzování má tu nejvyšší důležitost, neb takové jsou základní zásady Boží.

Takto, bude-li to vůle Boží, budou z těchto duchovních škol vycházet osvícené děti, ověnčené všemi

nejčestnějšími ctnostmi lidstva a roznesou své světlo nejenom po Persii, ale po celém světě.

Je nesmírně obtížné učit jedince a tříbit jeho charakter, když skončí puberta. V tu dobu již, jak ukazuje zkušenost, i když se vynaloží veškeré úsilí, aby se pozměnily některé jeho sklony, není to už nic platné. Člověk se možná dnes trochu polepší, leč uplyne pár dní a on zapomene a vrátí se zpět ke svým navykým poměrům a obvyklým způsobům. Pročež pevné základy musí být položeny právě v raném dětství. Dokud je větev zelená a měkká, může být snadno narovnána.

Tím chceme říct, že vlastnosti ducha jsou stěžejními božskými základy a jsou ozdobou pravé podstaty člověka; a vědění je příčinou lidského pokroku. Milování Boha musí na tuto záležitost klást velkou důležitost a pokračovat v ní se zápalem a nadšením.

-112-

Vtéto svaté Věci je otázka sirotků navýsost důležitá. Sirotkům se musí prokazovat ty největší ohledy; musí být vyučováni, školeni a vzděláváni. A především se jim musí co nejdříve a všemi prostředky dostat Bahá'u'lláhova učení.

Snažně prosím Boha, aby ses stal laskavým rodičem osiřelým dětem, oživuje je vůněmi Ducha svatého tak, aby dosáhly věku dospělosti jako praví služebníci světa lidstva a jako jasné svíce na shromážděních člověčenstva.

-113-

Óslužebnice Boží! ... Matkám je třeba předávat božské učení a účinnou radu a je nutné je povzbuzovat a vzbudit v nich touhu školit své děti, neboť matka je tím prvním, kdo vychovává dítě. Je to tudíž ona, kdo musí od samého počátku novorozence kojit z prsou Víry Boží a Zákona Božího, ať do něj rovnou s mlékem jeho matky může vstoupit božská láska a zůstat s ním, až dokud nevydechne naposledy.

Pokud matka nezvládne vzdělávat své děti a pomoci jim vydat se správnou životní cestou, vzdělání, jež dostanou později, nebude plně účinné. Na duchovních radách spočívá povinnost poskytovat matkám dobře naplánovaný program vzdělávání dětí, který ukazuje, jak je od raného dětství nutné na dítě dohlížet a učit jej. Tyto pokyny musí dostat každá matka, aby jí sloužily jako příručka, tak aby své děti školila a vychovávala v souladu s Učením.

Takto tyto mladé rostlinky porostou v zahradě lásky Boží a budou vzkvétat pod teplým Sluncem pravdy, pod něžnými jarními vánky Nebes a pod rukou své matky, která je povede. Takto se v Ráji Abhá každá z nich stane stromem, plodícím hrozen ovoce, a všechny do jedné v tomto novém a úžasném ročním období díky darům jara získají veškerou krásu a ladnost.

-114-

Óvy, milující matky, vězte, že v očích Boha nejlepším ze způsobů, jak Jej uctívat, je vychovávat děti a vzdělávat je ve všech dokonalostech lidstva; nelze si představit ušlechtlejší čin, než je tento.

-115-

Óvy, dvě velmi milované služebnice Boží! Ať jazyk člověka vyřkne cokoli, nechť to člověk dokáže svými činy. Tvrdí-li, že je věřící, nechť koná v souladu s nařízeními Království Abhá.

Chválen budiž Bůh, že jste vy dvě svými činy prokázaly pravdu svých slov a získaly utvrzení Pána Boha. Každého dne při rozbřesku shromažďujete pospolu Bahá'í děti a učíte je rozmlouvat k Bohu a modlit se. To je navýsost chvályhodný skutek a přináší radost dětským srdcím: za každého jitra obrací své tváře ke Království a činí zmínku o Pánu a chválí Jeho Jméno a přesladkými hlasy zpívají a pronášejí modlitby.

Tyto děti jsou jako mladé rostlinky a učit je modlitbám je jako nechat na ně padat vydatný déšť, aby mohly být jemné a svěží a mohly přes ně vát mírné vánky lásky Boží, jež způsobí, že se budou třást radostí.

Čeká vás blaženost a zasloužené útočiště.

-116-

Óty, dcero Království! Tvůj dopis dorazil. Jeho obsah naznačuje, že tvá matka vystoupala do neviditelné říše a ty jsi zůstala sama. Je tvým přáním sloužit otci, jenž je ti drahý, a též sloužit Království Božímu a jsi rozpolcena, kterou z těchto dvou věcí bys měla dělat. Zcela jistě se věnuj službě svému otci a rovněž, kdykoli budeš mít čas, rozšiřuj božské vůně.

-117-

Óty, jenž jsi 'Abdu'l-Baháovi drahý! Buď synem svého otce a plodem onoho stromu. Buď synem, jenž se narodil z jeho duše a srdce a nejenom z vody a jílu. Opravdový syn je ten, jenž vzešel z duchovní části člověka. Žádám Boha, abys byl vždy utvrzen a posílen.

-118-

Óvy, malé Bahá'í děti, vy, hledající pravého porozumění a vědění! Lidská bytost se od zvířat odlišuje v mnohém. V první řadě je člověk stvořen k obrazu Božímu, k podobě Nadpozemského světla, jak říká i tóra: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby.“³⁸ Tento božský obraz se vyznačuje všemi vlastnostmi dokonalosti, jejíž světla vyzařují ze Slunce pravdy a osvětlují skutečnosti člověka. A mezi nejskvělejšími z těchto přívlastků dokonalosti jsou moudrost a vědomosti. Musíte tudíž vynakládat veliké úsilí, lopotíte se dnem i nocí a ani na chvíli neodpočívajíce, abyste si osvojili bohatý podíl na všech vědách a umění, aby Božský obraz, jenž vyzařuje za Slunce pravdy, mohl osvětlit zrcadlo srdcí lidí.

Je 'Abdu'l-Baháovým toužebným přáním vidět, že je každý z vás považován za předního profesora v akademii a ve škole nejhlubších významů, že se všichni do jednoho stáváte vůdčími představiteli moudrosti.

-119-

Bahá'í děti mají povinnost předčít ostatní děti v osvojování věd a umění, neboť byly vychovávány v milosti Boží.

Co se ostatní děti naučí za rok, ať se Bahá'í děti naučí za měsíc. 'Abdu'l-Baháovo srdce ve své lásce touží, aby vidělo, že Bahá'í mladí lidé, všichni do jednoho, jsou po celém světě známi pro své intelektuální úspěchy. Není pochyb o tom, že veškeré své úsilí, veškerou svou energii a svůj pocit hrdosti vynaloží na to, aby si osvojili vědy a umění.

-120-

Ómé drahé děti! Váš dopis dorazil. Přinesl pocit radosti, která se slovy či písmem vyjádřit nedá, že, chválen budiž Bůh, moc Království Božího vyškolila takové děti, jež si od raného dětství dychtivě přejí získat Bahá'í vzdělání, aby se mohly již od svých dětských let zabývat službou světu lidstva.

Je mým největším přáním a touhou, abyste vy, již jste mými dětmi, byly vychovány v souladu s Bahá'u'lláhovým učením a dostalo se vám Bahá'í vzdělání; abyste se všechny staly zapálenou svící ve světě lidstva a byly oddány službě celému člověčenstvu, vzdaly se odpočinku a pohodlí, abyste se mohly stát příčinou klidu světa stvoření.

Toť má naděje pro vás a věřím, že se stanete příčinou radosti a potěchy v Království Božím.

-121-

Óty, kdož máš málo let, leč mnoho duševních darů! Kolik dětí, které jsou mladé léty, je přec vyspělých a má zdravý úsudek! Kolik lidí v letech je neznalých a zmatených! Neboť růst a rozvoj závisí na intelektuálních a rozumových schopnostech daného člověka, ne na jeho věku či počtu jeho dní.

Ač jsi ještě stále v období dětství, přec jsi rozpoznala svého Pána, zatímco myriády žen Jej nedbají a je jim uzavřen vstup do Jeho nebeského Království a jsou jim odepřeny Jeho dary. Za tento nádherný dar vzdáváš svému Pánu dík.

38 Genesis 1:26

Prosím Boha, aby uzdravil tvou matku, jež je v Království nebes ctěna.

-122-

Ohledně tvé otázky týkající se výchovy dětí: patří se, abys je chovala na prsou lásky Boží a pobízela je směrem k věcem ducha, ať mohou své tváře obrátit k Bohu; ať jsou jejich způsoby v souladu s pravidly slušného chování a jejich charakter nikdo nepředčí; ať přijmou všechny zdvořilosti a chvályhodné vlastnosti lidstva za své; osvojí si důkladné znalosti z různých odvětví učenosti, aby se od samého začátku života mohly stát duchovními bytostmi, obyvateli Království, okouzleny sladkými dechy svatosti, ať získají vzdělání náboženské, duchovní a Nebeské říše. Vpravdě, vzývám Boha, ať jim v tomto udělí zdárný výsledek.

-123-

Óty, kdož upíráš svůj zrak na Království Boží! Obdrželi jsme tvůj dopis a povšimli si, že se zabýváš učením dětí věřících, že tato něžná malá dítko se učí Skrytá slova a modlitby a co to znamená být Bahá'í.

Výuka těchto dětí je jako práce milujícího zahradníka, jenž se stará o mladé rostlinky na kvetoucím poli Přeslavného. Není pochyb, že povede k žádoucím výsledkům; především to je pravda stran výuky týkající se Bahá'í povinností a Bahá'í chování, neb je třeba, aby si malé děti přímo v srdci i v duši uvědomily, že „Bahá'í“ není jen jméno, ale pravda. Každé dítě musí být vzděláváno ve věcech ducha, aby mohlo ztělesňovat všechny ctnosti a stát se zdrojem slávy Věci Boží. Jinak neponese-li ovoce, pouhé slovo „Bahá'í“ nepovede k ničemu.

Usiluj tedy, seč můžeš, aby tyto děti věděly, že Bahá'í je ten, kdož ztělesňuje všechny dokonalosti, že musí zářit jako zapálená svíce – nebýt temnotou nejtemnější a přitom nosit jméno „Bahá'í“.

Pojmenuj tuto školu Bahá'í nedělní škola.³⁹

-124-

Nedělní škola pro děti, ve které jsou čteny desky a učení Bahá'u'lláha a dětem je přednášeno Slovo Boží, je opravdu požehnanou věcí. V této organizované činnosti musíš rozhodně pokračovat bez přestání a musíš na ni klást důležitost, aby se mohla den po dni rozvíjet a být ožívována dechem Ducha svatého. Bude-li tato činnost dobře organizována, buď ujištěna, že povede ke skvělým výsledkům. Avšak je nezbytné být pevná a stálá, jinak tato činnost bude po nějakou dobu pokračovat, leč později se na ni postupně zapomene. Nezbytnou podmínkou je vytrvalost. Pevnost a stálost v každém projektu nepochybně povedou k dobrým výsledkům; jinak bude existovat pár dní a pak bude přerušeno.

-125-

Učitelé by se neměli měnit ani příliš často, ani by se to nemělo odkládat; nejlepší je umírněnost. Nedoporučuje se pořádání setkání, když je čas modlitby v jiných církvích; vedlo by to k odcizení, neboť Bahá'í děti, jež mají svou vlastní nedělní školu, by o ni byly připraveny, pokud by se chtěly účastnit jiných nedělních škol. Nadto je přípustné nechat děti nebahá'í rodičů navštěvovat školu pro Bahá'í děti. A pokud by v této škole byly pro poučení dětí souhrnně představeny stěžejní principy, obsažené ve všech náboženstvích, nemůže to uškodit.

Ježto dětí je co do počtu málo, není možné pořádání různých hodin a přirozeně je nezbytná pouze jedna. Ohledně poslední otázky, týkající se rozdílů mezi dětmi, jednejte, jak uznáte za vhodné.

-126-

Tvůj dopis dorazil. Chválen budiž Bůh, přinesl dobré zprávy o tvém zdraví a bezpečí a uvedl, že jsi připraven vstoupit na zemědělskou školu. To je velmi vhodné. Usiluj, seč můžeš, aby ses stal v zemědělské vědě zblhlým, neboť v souladu s božským učením je osvojování si věd a zdokonalování se v umění považováno

³⁹ Bahá'í dětská hodina ve městě Kenosha ve státě Wisconsin.

za skutek uctívání. Zapojuje-li člověk všechny své schopnosti, aby si osvojil vědy či se zdokonalil v umění, je to, jako by uctíval Boha v kostelech či chrámech. Když tudíž začneš studovat zemědělskou školu a budeš se snažit si ten obor osvojit, budeš dnem i nocí zapojen do skutků uctívání – skutků, jež jsou na prahu Všemohoucího přijaty. Což existuje větší štědrost než to, že věda je považována za skutek uctívání a umění za službu Království Božímu.

-127-

Ó ty, služebníku Jednoho pravého Boha! V tomto celosvětovém zřízení je úžasná zručnost člověka počítána jako uctívání Oslnivé krásy. Uvažuj, jaká je to štědrost a požehnání, že zručnost je považována za uctívání. V dobách dřívějších se věřilo, že takovéto dovednosti se rovnají nevědomosti, ne-li neštěstí, bráníce člověku přiblížit se k Bohu. Nyní zvaž, jak Jeho nekonečné dary a vydatná přízeň změnily oheň pekelný v blažený ráj a kupku temného prachu v zářící zahradu.

Patří se, aby řemeslníci světa neustále na Svatém prahu předkládali tisíc projevů vděčnosti a vynakládali co největší úsilí a pilně vykonávali svou profesi tak, aby jejich námaha vytvořila to, co zrakům všech lidí ukáže největší krásu a dokonalost.

-128-

Ó ty, Tvůj dopis dorazil. Doufám, že se ti pod prozřetelností Pravého dostane ochrany a pomoci, že se budeš vždy zabírat zmínkou Pána a vynakládat úsilí, abys dokončil své povolání. Musíš se velice přičiňovat, aby ses stal jedinečným ve svém povolání a známým v oněch končinách, neboť dosáhnout dokonalosti ve svém povolání je v tomto milosrdném období považováno za uctívání Boha. A když své povolání vykonáváš, můžeš si připomínat Pravého.

-129-

Ó přátelé Čistého a Všemocného Boha! Být čistým a svatým ve všech věcech je přívlastkem zasvěcené duše a nezbytným charakteristickým rysem nezotročené mysli. Nejlepší z dokonalostí je neposkvrněnost a osvobození se od všech kazů. Když je jedinec ve všech ohledech očištěn a ryzí, stane se ústředním bodem odrazu Projeveného světla.

Ve způsobu života člověka musí být na předním místě ryzost, pak svěžest, čistotnost a nezávislost ducha. Řečiště vodního toku musí být nejdříve vyčištěno, pak do něj mohou být svedeny sladké říční vody. Cudný zrak se těší blažené vizi Pána a ví, co toto setkání znamená; čisté smysly vdechují vůně, jež vanou z růžových zahrad Jeho milosti; vycíděné srdce bude odrážet pohlednou tvář pravdy.

Proto jsou ve Svatých písmech rady nebes přirovnávány k vodě, jak říká i korán: „A sesíláme z nebe vodu čistou“⁴⁰ i evangelium: „Není-li kdo pokřtěn vodou a Duchem, nemůže vejít do království Božího.“⁴¹ Je tudíž jasné, že učení, jež přichází od Boha, je nebeským proudem milosti; je to dešťová sprška božského milosrdenství a očistí lidské srdce.

Mám na mysli toto, že ve všech aspektech života ryzost a svatost, čistotnost a vytříbenost povznášejí stav člověka a podporují rozvoj jeho vnitřní skutečnosti. I v říši těla povede čistotnost k duchovnosti, jak Svatá písmena jasně uvádí. A ačkoli tělesná čistotnost je věcí fyzickou, má nicméně veliký vliv na život ducha. Je to jako nádherně líbezný hlas či zahraná melodie: ačkoli zvuky jsou pouhými vibracemi ve vzduchu, jež působí na sluchový nerv v uchu, a tyto vibrace jsou pouze nahodilými jevy přenášenými vzduchem, i tak, hle, jak dojmou srdce. Nádherná melodie je křídly pro ducha a působí, že se duše chvěje radostí. Tím chci říci, že tělesná čistotnost má také vliv na lidskou duši.

Povšimni si, jak příjemná je čistotnost v očích Boha a jak výslovně je na ni kladen důraz ve Svatých knihách Proroků; neb Písma zakazují požívat či používat nečisté věci. Některé z těchto zákazů byly absolutní a závazné pro všechny, a když někdo daný zákon porušil, zhnusil se Bohu a věřící ho prokleli. Sem patřily například věci kategoricky zakázané, jejichž spáchání bylo považováno za nejohavnější hřích, mezi nimiž jsou činy tak odpuzející, že je ostudné jen vyslovit jejich název.

40 Korán 25:48

41 srov. Jan 3:5

Leč existují jiné zakázané věci, jež nezpůsobují okamžitou újmu a jejichž škodlivé účinky vznikají pouze postupně: takové skutky jsou též Pánu odporné a v Jeho očích hodné hany a odpudivé. Jejich absolutní nezákonnost však nebyla v Textu výslovně stanovena, leč pro ryznost, čistotnost, zachování zdraví a osvobození od závislosti je nezbytné se jim vyhýbat.

Mezi tyto posledně jmenované patří kouření tabáku, což je špinavé, páchnoucí a urážlivé – zlý návyk, takový, jehož škodlivost je postupně všem zřejmá. Všichni kvalifikovaní lékaři se usnesou na tom – a bylo to též dokázáno testy – že jedna ze složek tabáku je smrtelným jedem a že u kuřáka je riziko mnoha různých nemocí. Proto bylo jasně vyloženo, že kouření je z hlediska hygieny odpudivé.

Báb na počátku Své mise tabák výslovně zakázal a přátelé všichni do jednoho jeho užívání zanechali. Ale poněvadž to byla doba, kdy bylo předstírání dovoleno a každý jedinec, jenž nekouřil, byl vystaven obtěžování, hrubému zacházení a dokonce smrti – přátelé, aby nerozhlašovali své náboženské přesvědčení, kouřili. Později byl zjevena Kniha Aqdas, a ježto kouření tabáku v ní nebylo výslovně zapovězeno, věřící se ho nevzdali. Požehnaná krása však vždy k němu vyjadřoval odpor, a ačkoli v počátečních dnech existovali důvody, proč kouřil trochu tabáku, časem se toho zcela zřekl a ty posvěcené duše, jež Ho následovali ve všech věcech, se jeho užívání též zřekli.

Tím mám na mysli, že v očích Boha je kouření tabáku zavržené, odporné, nehorázně špinavé a, i když postupně, vysoce škodící zdraví. Je to též plýtvání peněz a času a činí z uživatele obětí škodlivé závislosti. Ti, kdož jsou pevní ve Smlouvě, tudíž tento návyk odsoudí jak rozumem, tak i zkušeností a jeho odmítnutí přinese úlevu a klid myslí všem lidem. Nadto bude možné mít čerstvý dech a neposkvřené prsty a vlasy, jež jsou prosty zkaženého a odpudivého puchu. Jakmile obdrží tento list, přátelé zcela jistě tohoto zhoubného návyku zanechají, za použití všech možných prostředků a třeba i postupem času. Toť mou nadějí.

Co se týče opia, je odporné a proklaté. Bůh nás chrání před trestem, který uvaluje na jeho uživatele. Dle výslovného textu Nejsvětější knihy je zakázáno a jeho užívání je naprosto odsouzeno. Rozum ukazuje, že kouření opia je druhem šílenství a zkušenosti nasvědčují, že jeho uživatel je zcela odštěpen od lidské říše. Kéž Bůh všechny ochraňuje před spácháním tak ohavného činu, jako je tento, činu, jenž do základů boří samotnou podstatu toho, co to znamená být člověkem, a který způsobuje, že uživatel je navěky věků vyděděn. Neb opium se napevno uchytí na duši, takže svědomí uživatele zemře, jeho mysl je zcela potřísněna, jeho vnímavost narušena. Ze živých činí mrtvé. Zháší přirozený žár. Nelze si představit větší újmy než tu, již způsobuje opium. Šťastní jsou ti, kdož ani nikdy nevysloví jeho název; pomyslete tedy, jak bídný je jeho uživatel.

Ó vy, milenci Boha! V tomto cyklu Všemohoucího Boha jsou násilí a síla, donucování a útlak úplně všechny odsouzeny. Je však nutné, aby užívání opia bylo zabráněno všemi možnými prostředky, ať může být lidské plémě od této největší z morových ran osvobozeno. Jinak ten, kdož této povinnosti svému Pánu nedostojí, zakusí žal a trápení.⁴²

Ó Božská prozřetelnosti! Daruj lidem Bahá ve všech věcech ryznost a čistotnost. Dejž, ať jsou zbaveni veškerého poskvřnění a zproštění všech závislostí. Zabraň jim spáchat jakýkoliv odporný skutek, uvolni je z řetězů všech špatných zvyků, ať mohou žít ryzí a svobodní, zdraví a čistotní, hodni sloužit na Tvém Posvátném prahu a způsobit být spřízněni se svým Pánem. Oprosti je od opojných nápojů a tabáku, ochraň je, zachraň je před tímto opiem, jež přináší šílenství, dej, ať okusí sladkou chuť svatosti, ať se mohou zhluboka napít z mystického poháru nebeské lásky a poznají extázi toho být přitahován stále blíže k Říši Přeslavného. Neb je to tak, jak jsi Ty pravil: „Vše, co máš ve sklepe, žízeň mé lásky neuhasí – přines mi, ó šenkýři, pohár vína ducha, plný jako moře!“

Ó vy, Boží milení! Zkušenost ukázala, jak velice to, že se člověk zřekne kuřiva, opojných nápojů a opia, přispívá ke zdraví a vitalitě, k rozvoji a pronikavosti mysli a k tělesné síle. V současnosti existuje národ⁴³, jehož lidé se přísně vyhýbají tabáku, opojným lihovinám a opiu. Tento národ je značně nadřazený ostatním, silou a fyzickou odvahou, zdravím, krásou a sličností. Jediný z jejich mužů se může postavit deseti mužům jiného kmene. Ukázalo se, že toto je pravda o celém národu: to jest, člen po členu, každý jedinec tohoto

42 srov. korán 29:57

43 'Abdu'l Bahá asi odkazuje Sikhy; zdá se, že ten popis se na ně hodí.

společností je každém ohledu nadřazený jedincům ostatních společností.

Vynakládejte obrovské úsilí, aby lid Bahá vynikal ryzostí a svatostí, které 'Abdu'l Bahá miluje nadevše; aby lidé Boží překonali ostatní lidi ve všech možných znamenitostech; aby se navenek i uvnitř ukázali jako nadřazení ostatním; aby díky ryzosti, neposkvrněnosti, vytříbenosti a zachování zdraví byli vůdci v předvoji těch, kteří vědí. A aby svým osvobozením se od zotročení, svými znalostmi a svým sebeovládáním byli prvními mezi ryzími, svobodnými a moudrými.

-130-

Ó ty, význačný lékaři! ... Chválen budiž Bůh, že máš dvě schopnosti: schopnost fyzického léčení a schopnost léčení duchovního. Záležitosti týkající se ducha člověka mají velký vliv na jeho tělesný stav. Například bys měl svým pacientům poskytovat radost, dávat jim útěchu a potěšení a přinášet jim extázi a jásavé veselí. Jak často se stalo, že toto způsobilo brzké uzdravení. Léčí tudíž nemocné oběma schopnostmi. Duchovní pocity mají překvapivý účinek na léčení nervových neduhů.